

1st Call for H.F.R.I. Research Projects for the Support of Faculty Members and Researchers and the Procurement of high-cost Research Equipment

PROJECT TITLE

**CREATIVE MULTILINGUALISM: FROM PRACTICE TO RESEARCH TO
EDUCATION (MEinART)**

PROJECT NUMBER

HFRI-FM17-710

HOST INSTITUTION

UNIVERSITY OF THESSALY

PRINCIPAL INVESTIGATOR

GEORGE ANDROULAKIS

DELIVERABLE 15

**RESEARCH METHODOLOGY
MANUAL**

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

A. ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ: ΟΔΗΓΙΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

Σελ. 3

Ερευνήτρια: Ρούλα Κίτσου

B. ΑΝΑΛΥΣΗ ΛΟΓΟΥ: ΟΔΗΓΙΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

Σελ. 24

Ερευνήτρια: Σοφία Τσιώλη

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

1. Διαβάζουμε αρχικά πολλές φορές τις **Θεματικές Κατηγορίες** και την **περιγραφή τους**- όπου υπάρχει, ώστε να φτάσουμε σε ένα σημείο να τις θυμόμαστε:

Θεματικές κατηγορίες

- ΘΚ1 Επαφή με ξένες/δεύτερη γλώσσες/α
- ΘΚ2 Προσωπικές επιλογές σε σχέση με τις γλώσσες
- ΘΚ3 Πλαίσια που διαμορφώνουν/επηρεάζουν τις επιλογές
 - ΘΚ4 Πρόσβαση στις γλώσσες
- ΘΚ5 Διαχείριση της ατομικής γλωσσομάθειας/πολυγλωσσίας
 - ΘΚ6 Στάσεις απέναντι σε γλώσσες
- ΘΚ7 Χρησιμότητα γλωσσών σήμερα σε περιβάλλον οικονομικής κρίσης
 - ΘΚ8 Κίνητρα εκμάθησης γλωσσών

1. Επαφή
2. Επιλογές
(εγώ)
3. Πλαίσια
διαμόρφωσης
επιλογών
4. Πρόσβαση
5. Διαχείριση
6. Στάσεις
7. Χρησιμότητα

2. Μελετάμε τις **Υποκατηγορίες** κάθε Θεματικής Κατηγορίας με έμφαση στα **Παραδείγματα** που έχω βάλει ενδεικτικά σε καθεμιά.
3. Παίρνουμε τα **απομαγνητοφωνημένα** αρχεία που έχουμε (τα δικά της/του η καθεμιά/ο καθένας) και **διαβάζουμε το κάθε κείμενο 2-3 φορές** για να έχουμε όλο το **context** της συνέντευξης στο μυαλό μας.
4. Για ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ κάθε **απομαγνητοφωνημένης** συνέντευξης φτιάχνουμε **1 ξεχωριστό αρχείο Θεματικής Ανάλυσης**. Παρακάτω αναλυτικά τα βήματα 5-6 πώς φτιάχνω τα αρχεία της Θεματικής Ανάλυσης.
5. Αρχικά, **αντιγράφουμε τα αρχεία των απομαγνητοφωνήσεων σε νέο φάκελο** (κρατάω κάπου τα αρχεία με την **αρχική ατομική κωδικοποίηση** που τους έχω δώσει) παίρνουμε την 1^η συνέντευξη και την **κωδικοποιούμε** ως εξής: Βάζουμε τα αρχικά του ονόματός μας π.χ. για τα δικά μου αρχεία βάζω **ΡΚ** μπροστά (Ρούλα Κίτσιου), **κάτω παύλα**, **ΣΦΑ** = Συνέντευξη (Σ), **ΦΑ** (Φοιτήτρια, αρχικό και τελικό γράμμα της λέξης για να δηλωθεί το φύλο στην κωδικοποίηση), **ΣΦΣ** = Συνέντευξη ΦοιτητήΣ, **ΣΜΑ** = Συνέντευξη Μαθήτρια, **ΣΜΣ** = Συνέντευξη ΜαθητήΣ, και στο τέλος βάζω **αρίθμηση** ανάλογα με τα **αρχεία μου**.

Για **παράδειγμα**, αν εγώ έχω στο προσωπικό μου δείγμα **6 συνεντεύξεις** 2 με μαθητές, 1 με μαθήτρια, 2 με φοιτήτριες και 1 με φοιτητή:

- ♦ **Αριθμώ** τις συνεντεύξεις των μαθητών/τριών: 3 (ξεκινώ από το 1 για τους/τις μαθητές/τριες, όχι συνεχόμενη αρίθμηση με φοιτητές/τριες)
- ♦ **Αριθμώ** τις συνεντεύξεις των φοιτητών/τριών: 3 (ξεκινώ από το 1 για τους/τις φοιτητές/τριες, όχι συνεχόμενη αρίθμηση με μαθητές/τριες)
- ♦ Και τις **κωδικοποιώ** ως εξής:

ΡΚ_ΣΜΣ1 (=Μαθητής 1)

PK_ΣΜΣ2 (=Μαθητής 2)

PK_ΣΜΑ3 (=Μαθήτρια 3)

PK_ΣΦΑ1 (=Φοιτήτρια 1)

PK_ΣΦΑ2 (=Φοιτήτρια 2)

PK_ΣΦΣ3 (=Φοιτητής 3)

ΠΡΟΣΟΧΗ: Η νέα κωδικοποίηση πρέπει να αντιστοιχεί και σε συγκεκριμένη απομαγνητοφώνηση, ώστε να μπορούμε να ανατρέξουμε σε αυτή αν χρειαστεί. Οπότε, αφού ολοκληρώσετε τη Θεματική Ανάλυση, βάλτε το κείμενο της απομαγνητοφώνησης ως **ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ** με COPY PASTE στο τέλος του ίδιου αρχείου για να τα έχουμε μαζί και να μην μπερδευόμαστε. Αν τυχόν έχετε αφήσει **ονόματα των πληροφορητών/τριών** στα κείμενα της απομαγνητοφώνησης, καλό είναι να τα αλλάξετε ή να βάλετε το αρχικό γράμμα με τελεία π.χ. Κοσμάς → Κ., για λόγους **ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ**.

6. Έτσι, αν έχω 6 συνεντεύξεις να επεξεργαστώ θα φτιάξω **6 αντίστοιχα αρχεία Θεματικής Ανάλυσης (ΘΑ)** με τίτλους αρχείων:

ΘΑ_PK_ΣΜΣ1

ΘΑ_PK_ΣΜΣ2

ΘΑ_PK_ΣΜΑ3

ΘΑ_PK_ΣΦΑ1

ΘΑ_PK_ΣΦΑ2

ΘΑ_PK_ΣΦΣ3

τα οποία στο τέλος θα έχουν ως **ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ** το αρχικό απομαγνητοφωνημένο κείμενο.

7. Για ευκολία **στην αρχή** μέχρι να απομνημονεύσετε το σχήμα της θεματικής ανάλυσης (θα δείτε ότι μετά από την επεξεργασία 1-2 συνεντεύξεων θα θυμάστε το σχήμα απέξω) μπορείτε να έχετε **εκτυπωμένες τις Θεματικές Κατηγορίες και Υποκατηγορίες** (αυτό το σχήμα δηλαδή που σας στέλνω με παραδείγματα), ώστε να αναζητάτε εύκολα το πού αντιστοιχεί ένα κομμάτι λόγου που επεξεργάζεστε.

8. Έχουμε τη συνέντευξη – δηλαδή τις **ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ** που μας έδωσε ο πληροφορητής. Μελετάμε το κείμενο, και επιλέγουμε μια **ενότητα λόγου = ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ**, που μας ταιριάζει να μπει σε κάποια **Υποκατηγορία**.

Μια ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ **μπορεί να ταιριάζει σε περισσότερες από μία Υποκατηγορίες** ειδικά αν είναι εκτενής.

Για παράδειγμα:

Α. έχω την **απομαγνητοφώνηση της συνέντευξης PK_ΣΜΑ3** (δλδ συνέντευξη που έχει πραγματοποιηθεί από τη Ρούλα Κίτσιου, έχουμε να κάνουμε με Μαθήτρια και μάλιστα η 3^η συνέντευξη μαθητών/τριών από το δείγμα της Ρ.Κ.)

Απόσπασμα από απομαγνητοφώνηση (Διάλογος Ερευνήτριας-Πληροφορήτριας)

Ερ.: Κάτι που ξέχασα να σε ρωτήσω πριν και θα την επαναφέρω λίγο πίσω τη συζήτηση είναι ότι αυτή η όλη σου εμπειρία από τα φροντιστήρια και τα ιδιαίτερα, γενικά απ' την εκμάθηση γλωσσών, είσαι ευχαριστημένη γενικά απ' τον τρόπο που έμαθες τις γλώσσες, από τη..;

ΠΛ_Μ3: Εμμ μέχρι μία τάξη πριν το πτυχίο, μου άρεσαν πάρα πολύ τα αγγλικά, τα λάτρευα, πήγαινα με χαρά γιατί είχαμε καλούς καθηγητές, μέχρι που έφτασα εντάξει όμως για να δώσω πτυχίο και είχαμε αυτόν που είχε το φροντιστήριο, ο οποίος για ένα λόγο αντί να μας ενθαρρύνει δηλαδή ήμασταν μία εβδομάδα πριν το πτυχίο και αντί να μας ενθαρρύνει, μας κατέβαζε κι άλλο την ψυχολογία μας. Δηλαδή κάναμε ένα λάθος και μας φερόταν πολύ απαίσια μέχρι που είχα φτάσει σε ένα σημείο πέρυσι που λέω να δώσω να τελειώνω με τ' αγγλικά να μη τα ξαναχρησιμοποιήσω, να μη ξανακάνω τίποτα. Είχα φτάσει σε πολύ σε τραγικό σημείο. Αλλά τώρα που μου αρέσουν και οι ταινίες επειδή μ' αρέσει έτσι και βλέπω και πολλές φορές ούτε καν προσέχω τους υπότιτλους και μ' αρέσει έτσι να τ' ακούω, μ' αρέσει πολύ.

Ερ.: Επανήλθες δηλαδή στην ισορροπία ((με χαμόγελο)). Μακριά απ' το φροντιστήριο δηλαδή ((γελάκι)).

Β. Στην απάντηση της Πληροφορήτριας μπορεί να έχω **μόνο μία μονάδα ανάλυσης** ή και **περισσότερες**. **Επιλέγω μια ενότητα λόγου = μια μονάδα ανάλυσης** που να βγάζει νόημα, όταν την απομονώσω (μαζί με το context δηλαδή, όχι μόνο τις συγκεκριμένες λέξεις ή μία φράση που ταιριάζει σε κάποια Υποκατηγορία) και σκέφτομαι σε ποια Υποκατηγορία Θεματικής Κατηγορίας ταιριάζει.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΟΝΑΔΑΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ (αυτό το κομμάτι επέλεξα αρχικά να απομονώσω)

Εμμ μέχρι μία τάξη πριν το πτυχίο, μου άρεσαν πάρα πολύ τα αγγλικά, τα λάτρευα, πήγαινα με χαρά γιατί είχαμε καλούς καθηγητές, μέχρι που έφτασα εντάξει όμως για να δώσω πτυχίο και είχαμε αυτόν που είχε το φροντιστήριο, ο οποίος για ένα λόγο αντί να μας ενθαρρύνει δηλαδή ήμασταν μία εβδομάδα πριν το πτυχίο και αντί να μας ενθαρρύνει, μας κατέβαζε κι άλλο την ψυχολογία μας. Δηλαδή κάναμε ένα λάθος και μας φερόταν πολύ απαίσια μέχρι που είχα φτάσει σε ένα σημείο πέρυσι που λέω να δώσω να τελειώνω με τ' αγγλικά να μη τα ξαναχρησιμοποιήσω, να μη ξανακάνω τίποτα. Είχα φτάσει σε πολύ σε τραγικό σημείο. PK_ΣΜΑ3

Γ. Στο **τέλος** της μονάδας ανάλυσης βάζω τον **κωδικό**: PK_ΣΜΑ3

Δ. Κάνω copy-paste τη μονάδα αυτή με τον κωδικό στην **Υποκατηγορία στο αρχείο που έχω ονομάσει ΘΑ_PK_ΣΜΑ3** και περιέχει τον Πίνακα με τις ΘΚ και τις ΥΚ:

ΘΚ3 Πλαίσια που διαμορφώνουν/επηρεάζουν τις επιλογές

ΥΚ3.3. Ο ρόλος των εξωσχολικών δομών μάθησης

Ε. Επισημαίνω με **bold** εκείνα τα σημεία που αφορούν ακριβώς την Υποκατηγορία αυτή.

❖ **Εμμ μέχρι μία τάξη πριν το πτυχίο, μου άρεσαν πάρα πολύ τα αγγλικά, τα λάτρενα, πήγαινα με χαρά γιατί είχαμε καλούς καθηγητές, μέχρι που έφτασα εντάξει όμως για να δώσω πτυχίο και είχαμε αυτόν που είχε το φροντιστήριο, ο οποίος για ένα λόγο αντί να μας ενθαρρύνει δηλαδή ήμασταν μία εβδομάδα πριν το πτυχίο και αντί να μας ενθαρρύνει, μας κατέβαζε κι άλλο την ψυχολογία μας. Δηλαδή κάναμε ένα λάθος και μας φερόταν πολύ απαισία μέχρι που είχα φτάσει σε ένα σημείο πέρυσι που λέω να τελειώνω με τ' αγγλικά να μη τα ξαναχρησιμοποιήσω, να μη ξανακάνω τίποτα. Είχα φτάσει σε πολύ σε τραγικό σημείο.** PK_ΣΜΑ3

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: δεν χρειάζεται υπογράμμιση από εσάς, χρησιμοποιώ την υπογράμμιση στα παραδείγματα για να δηλώσω ποια είναι τα κυρίαρχα γλωσσικά χαρακτηριστικά στον λόγο της ομιλήτριας που με οδηγούν να επιλέξω μια συγκεκριμένη Υποκατηγορία.

ΣΤ. Εξετάζω αν η μονάδα αυτή ανάλυσης αντιστοιχεί και σε άλλη Υποκατηγορία (έχω στο μυαλό μου ότι ο λόγος του καθενός μας είναι σύνθετος, όπως και η σκέψη μας, και δεν είναι πάντα ξεκάθαρα και μονοδιάστατα τα μηνύματα που εκφράζουμε).

ΘΚ6 Στάσεις απέναντι σε γλώσσες

ΥΚ6.1. Στάσεις απέναντι σε γλώσσες με βάση τα βιώματα εκμάθησης

❖ **Εμμ μέχρι μία τάξη πριν το πτυχίο, μου άρεσαν πάρα πολύ τα αγγλικά, τα λάτρενα, πήγαινα με χαρά γιατί είχαμε καλούς καθηγητές, μέχρι που έφτασα εντάξει όμως για να δώσω πτυχίο και είχαμε αυτόν που είχε το φροντιστήριο, ο οποίος για ένα λόγο αντί να μας ενθαρρύνει δηλαδή ήμασταν μία εβδομάδα πριν το πτυχίο και αντί να μας ενθαρρύνει, μας κατέβαζε κι άλλο την ψυχολογία μας. Δηλαδή κάναμε ένα λάθος και μας φερόταν πολύ απαισία μέχρι που είχα φτάσει σε ένα σημείο πέρυσι που λέω να δώσω να τελειώνω με τ' αγγλικά να μη τα ξαναχρησιμοποιήσω, να μη ξανακάνω τίποτα. Είχα φτάσει σε πολύ σε τραγικό σημείο.**

Ξαναχρησιμοποίησω, να μη ξανακάνω τίποτα. Είχα φτάσει σε πολύ σε τραγικό σημείο. ΡΚ_ΣΜΑ3

ΥΚ6.6. Αλλαγές στις στάσεις απέναντι στις γλώσσες λόγω οικονομικής κρίσης ή για άλλους λόγους

Ταιριάζει και σε αυτή την Υποκατηγορία αφού δηλώνεται μια αλλαγή στη στάση της απέναντι στην αγγλική γλώσσα – ο λόγος είναι τα βιώματα εκμάθησης. **Οπότε την αντιγράφω και σε αυτή την Υποκατηγορία.**

Επίσης επιλέγοντας το παρακάτω κομμάτι (με τα αντίστοιχα bold κομμάτια) ταιριάζει και στην Υποκατηγορία:

ΘΚ1 Επαφή με ξένες/δεύτερη γλώσσες/α

ΥΚ1.3. Βιώματα και πρακτικές/συνήθειες σχετικά με την εκμάθηση/κατάκτηση γλώσσας

✿ είχαμε αυτόν που είχε το φροντιστήριο. ο οποίος για ένα λόγο αντί να μας ενθαρρύνει δηλαδή ήμασταν μία εβδομάδα πριν το πτυχίο και αντί να μας ενθαρρύνει, μας κατέβαζε κι άλλο την ψυχολογία μας. Δηλαδή κάναμε ένα λάθος και μας φερόταν πολύ απαισία μέχρι που είχα φτάσει σε ένα σημείο πέρυσι που λέω να δώσω να τελειώνω με τ' αγγλικά να μη τα ξαναχρησιμοποίησω, να μη ξανακάνω τίποτα. Είχα φτάσει σε πολύ σε τραγικό σημείο. ΡΚ_ΣΜΑ3

Συνολικά κατηγοριοποίησα αυτή τη ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ σε 4 Υποκατηγορίες (είναι θέμα ερμηνείας και προσεκτικής επεξεργασίας και σίγουρα βοηθάει το να έχουμε στο μυαλό μας όλη τη συνέντευξη που μας έχει δώσει η πληροφορήτρια).

Ζ. Επιλέγοντας -με **διαφορετικό context**- κομμάτι από την απάντηση της Πληροφορήτριας προκύπτει και σε άλλο σημείο ΜΙΑ ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΗ ΣΤΑΣΗ (το κομμάτι αυτό εμπεριέχει και μέρος της προηγούμενης μονάδας, αλλά τώρα με αυτή την επιλογή μου φτιάχνω μια νέα μονάδα σε νέο context που μου επιτρέπει να την κατηγοριοποιήσω εκ νέου και αυτόνομα)

ΥΚ6.6. Αλλαγές στις στάσεις απέναντι στις γλώσσες λόγω οικονομικής κρίσης ή για άλλους λόγους

«είχα φτάσει σε ένα σημείο πέρυσι που λέω να δώσω να τελειώνω με τ' αγγλικά να μη τα ξαναχρησιμοποιήσω, να μη ξανακάνω τίποτα. Είχα φτάσει σε πολύ σε τραγικό σημείο. ~~Αλλά τώρα~~ που μου αρέσουν και οι ταινίες επειδή μ' αρέσει έτσι και βλέπω και πολλές φορές ούτε καν προσέχω τους υπότιτλους και μ' αρέσει έτσι να τ' ακούω, μ' αρέσει πολύ.» ΡΚ_ΣΦΑ3 → πέρυσι-τώρα → αλλαγή)

Η. Εστιάζοντας εκ νέου και επιλέγοντας μόνο το παρακάτω κομμάτι ως μονάδα ανάλυσης τοποθετώ εκ νέου το παρακάτω κομμάτι (πιο συγκεκριμένο χωρίς να υποδηλώνει την αλλαγή σε αυτό το context, ή τα βιώματα εκμάθησης) το τοποθετώ στις Υποκατηγορίες:

ΥΚ1.1 Πλαίσιο επαφής/εκμάθησης/κατάκτησης

κάνοντας bold τα παρακάτω σημεία:

«Αλλά τώρα που **μου αρέσουν και οι ταινίες επειδή μ' αρέσει έτσι και βλέπω** και πολλές φορές ούτε καν προσέχω τους υπότιτλους και **μ' αρέσει έτσι να τ' ακούω**, μ' αρέσει πολύ [ενν. τα αγγλικά].» ΡΚ_ΣΦΑ3

Την ίδια ακριβώς μονάδα την τοποθετώ και στην Υποκατηγορία:

ΥΚ1.3. Βιώματα και πρακτικές/συνήθειες σχετικά με την εκμάθηση/κατάκτηση γλώσσας

Κάνοντας bold τα εξής και προσθέτοντας το [ενν. τα αγγλικά]:

«Αλλά τώρα που μου αρέσουν και **οι ταινίες επειδή μ' αρέσει έτσι και βλέπω και πολλές φορές ούτε καν προσέχω τους υπότιτλους** και **μ' αρέσει έτσι να τ' ακούω**, μ' αρέσει πολύ [ενν. τα αγγλικά].» ΡΚ_ΣΦΑ3 →

γιατί δείχνει μια πρακτική/μια συνήθειά της

Την ίδια ακριβώς μονάδα την τοποθετώ και στην Υποκατηγορία:

ΥΚ6.4. Εντυπώσεις για τις γλώσσες ή/και για χαρακτηριστικά τους

(α. οπτικοακουστικές εντυπώσεις, β. σύγκριση/ιεράρχηση γλωσσών, γ. προτιμήσεις, συναισθηματική κατάσταση)

Κάνοντας **bold** τα εξής και προσθέτοντας το [ενν. τα αγγλικά]:

«Αλλά τώρα που μου αρέσουν και οι ταινίες επειδή μ' αρέσει έτσι και βλέπω και πολλές φορές ούτε καν προσέχω τους υπότιτλους και **μί' αρέσει έτσι να τ' ακούω, μί' αρέσει πολύ** [ενν. τα αγγλικά].» **PK_SPA** → γιατί δείχνει γενική συναισθηματική κατάσταση (γ) απέναντι στα αγγλικά

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ: από μια ΑΠΑΝΤΗΣΗ της πληροφορήτριας προκύπτουν διαφορετικές ΜΟΝΑΔΕΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ανάλογα με το context και την ενότητα λόγου που επιλέγω κάθε φορά, οι οποίες κατηγοριοποιούνται σε 1 ή περισσότερες Υποκατηγορίες των Θεματικών Κατηγοριών ανάλογα με το σε τι δίνω έμφαση κάθε φορά= τι κάνω **bold**.

Φαίνεται δύσκολο αρχικά, αλλά μπορεί κανείς να το πετύχει εύκολα αν εξοικειωθεί με το σχήμα και το μάθει, ώστε να ξέρει ανά πάσα στιγμή τι δυνατότητες κατηγοριοποίησης έχει.

Στην περίπτωση που προκύψει κατά την επεξεργασία ανάλυσης μιας μονάδας μια νέα θεματική ή υποκατηγορία θεματικής, η οποία δεν συμπεριλαμβάνεται στο υπάρχον σχήμα (το σχήμα αυτό έγινε με βάση την επεξεργασία 6 συνεντεύξεων, οπότε είναι πολύ πιθανό να μην καλύπτει όλα τα πιθανά θέματα που προέκυψαν στο σύνολο των 116 συνεντεύξεων που έχουμε όλες/όλοι μαζί), **ΤΟΤΕ** ξεχωρίζετε/αντιγράφετε αυτή τη μονάδα ανάλυσης ακριβώς στο τέλος του σχήματος και δίνετε έναν προτεινόμενο τίτλο Θεματικής Κατηγορίας ή με υποσημείωση προσθέτετε μια Υποκατηγορία σε κάποια υπάρχουσα Θεματική κατηγορία αν σας ταιριάζει (με έναν τρόπο να φαίνεται ξεκάθαρα η πρότασή σας για προσθήκη-επισήμανση, χρώμα, υποσημείωση, λουλουδάκια.. κ.λπ.).

Σημείωση: Μην ανησυχείτε! Δεν είναι όλες οι απαντήσεις των πληροφορητριών/τών και οι μονάδες ανάλυσης τόσο εκτενείς και περίπλοκες! Απλά διάλεξα μια περίπλοκη για να έχετε έναν ενδεικτικό τρόπο προσέγγισης στο μυαλό σας!

Παράδειγμα απλό και πιο εύκολα κατηγοριοποιήσιμο:

Απόσπασμα από απομαγνητοφώνηση (Διάλογος Ερευνήτριας-Πληροφορήτριας)

Ερ.: Σε ποιο μέρος;

ΠΛ_Μ3: Stuttgart

Ερ.: Stuttgart. Αα Πολύ ωραία, έχεις πάει εσύ καθόλου;

ΠΛ_Μ3: Ναι, είχα πάει πολύ μικρή, Α' Δημοτικού είχα πάει. Είναι πάρα πολύ ωραίο μέρος.

Ερ.: Θυμάσαι πράγματα δηλαδή;

ΠΛ_Μ3: Ναι, θυμάμαι πάρα πολύ. Θυμάμαι βασικά το σνίτσελ ήταν πολύ μεγάλο ((γέλιο)), είχε πολύ ωραίο φαγητό, εντάξει οι άνθρωποι δεν είναι και τόσο βασικά πολύ φιλόξενοι οι περισσότεροι είναι λίγο κρύοι.

Με μπλε έχω επιλέξει σημεία που μου φέρνουν στο μυαλό αντίστοιχες Θεματικές:

1. Επαφή, 2. Πλαίσια που διαμορφώνουν τις επιλογές, 3. Στάσεις απέναντι στις γλώσσες

Σε δεύτερο επίπεδο σκέφτομαι τις συγκεκριμένες Υποκατηγορίες που ταιριάζουν (μπορεί να γίνει και αντίστροφα, δηλαδή αν ξέρω πολύ καλά ή έχω μπροστά μου τις Υποκατηγορίες, να σκεφτώ κατευθείαν την Υποκατηγορία = πιο εύκολο στην αρχή).

Υποκατηγορίες στις οποίες θα τοποθετήσω τις μονάδες ανάλυσης που προκύπτουν από αυτό το απόσπασμα απαντήσεων της Πληροφορήτριας:

➤ ΥΚ1.1 Πλαίσιο επαφής/εκμάθησης/κατάκτησης

«Ναι, είχα πάει πολύ μικρή, Α' Δημοτικού είχα πάει. Είναι πάρα πολύ ωραίο μέρος. [ενν. στη Στουτγκάρδη]» ΡΚ_ΣΜΑ3

ΠΡΟΣΟΧΗ: όταν η απάντηση της Πληροφορήτριας δεν περιέχει όλες τις βασικές πληροφορίες για να βγαίνει νόημα π.χ. σε ποια γλώσσα ακριβώς αναφέρεται ή σε ποιο γεγονός, γιατί έχει αναφερθεί παραπάνω ή αναφέρεται από την ερευνήτρια, ΤΟΤΕ βάζουμε σε αγκύλες τη βασική πληροφορία –λέξη, φράση– όσο εκτενώς κρίνουμε για να βγαίνει νόημα και γράφουμε «ενν.»= εννοείται

➤ ΥΚ3.6. σημαντικά γεγονότα/σημεία αναφοράς

«Ναι, είχα πάει πολύ μικρή, Α' Δημοτικού είχα πάει. Είναι πάρα πολύ ωραίο μέρος. [ενν. στη Στουτγκάρδη]» ΡΚ_ΣΜΑ3

«Ναι, είχα πάει πολύ μικρή, Α' Δημοτικού είχα πάει. Είναι
πάρα πολύ ωραίο μέρος. [ενν. στη Στουτγκάρδη] Ναι,
θυμάμαι πάρα πολύ. **Θεμάει βασικά το σνίτσελ ήταν
πολύ μεγάλο ((γέλιο)), είχε πολύ ωραίο φαγητό,
εντάξει οι άνθρωποι δεν είναι και τόσο βασικά
πολύ φιλόξενοι οι περισσότεροι είναι λίγο κρύοι.»**
PK_ΣΜΑ3

Ενώ δεν έχω επισημάνει το αρχικό κομμάτι με bold στη μονάδα αυτή, είναι
απαραίτητο να το συμπεριλάβω για να βγαίνει νόημα ως προς το υπόλοιπο
κομμάτι (είναι δηλαδή το απαραίτητο context), τονίζοντας με bold μόνο εκείνο
το σημείο που συνδέεται με την Υποκατηγορία αυτή.

Ολοκληρώνοντας την επεξεργασία του αρχείου της απομαγνητοφωνημένης
συνέντευξης → προκύπτει ένα αρχείο ΘΑ_PK_ΣΜΑ3 το οποίο περιέχει τον πίνακα
με τις Κατηγορίες και Υποκατηγορίες καθώς και τις μονάδες ανάλυσης που εσείς
έχετε επιλέξει να τοποθετήσετε αντίστοιχα στον πίνακα για αυτή τη συνέντευξη.

Αποθηκεύετε το αρχείο με τον τίτλο αυτό (ΘΑ_PK_ΣΜΑ3) και δημιουργείτε ένα
νέο αρχείο για τη Θεματική Ανάλυση της επόμενης συνέντευξης.

Συνημμένα στο ηλεκτρονικό μήνυμα θα βρείτε:

- ✓ Α) εκτός από το παρόν αρχείο,
- ✓ Β) το αρχείο με το σχήμα της Θεματικής ανάλυσης (Θεμ.Κατ., Υποκατ.) χωρίς
παραδείγματα, ώστε να το εκτυπώσετε και να βλέπετε άμεσα την κατηγοριοποίηση,
- ✓ Γ) ένα αρχείο πρότυπο που θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη θεματική ανάλυση κάθε
συνέντευξής σας (π.χ. με τίτλο ΘΑ_PK_ΣΜΑ1), τα αρχεία αυτά θα αντιστοιχούν στον
αριθμό των συνεντεύξεών σας (θα συγχωνευτούν από την κύρια ερευνήτρια του έργου
στο τέλος, αλλά είναι σημαντικό να είναι ξεχωριστά αρχεία από εσάς, ώστε να περιέχουν
και στο παράρτημα την αντίστοιχη απομαγνητοφώνηση στην οποία μπορεί να χρειαστεί
να ανατρέξουμε σε δεύτερο επίπεδο ανάλυσης, μοτίβα κλπ).

ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΘΕΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ:

Εκτιμώμενος χρόνος επεξεργασίας

- ✓ Μελέτη των οδηγιών και οργάνωση του αρχειακού υλικού: 1 μέρα →. αντιγραφή αρχείων, νέος φάκελος, κωδικοποίηση
- ✓ Μελέτη του σχήματος: 2 μέρες → κατηγορίες, υποκατηγορίες, παραδείγματα, δοκιμή/πειραματισμός με δικό σας αρχείο για να δείτε πώς τρέχει το σχήμα

ΟΣΟ πιο ΚΑΛΑ μελετήσετε το ΣΧΗΜΑ από την αρχή τόσο πιο ΕΥΚΟΛΗ θα είναι η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ της ανάλυσης.

- ✓ Επεξεργασία κάθε συνέντευξης: εξαρτάται από τον όγκο του αρχείου – και τον πλούτο των πληροφοριών, κατά μέσο όρο εκτιμώ 2 μέρες για τα 2-3 πρώτα αρχεία και 1 μέρα για τα επόμενα από τα 8-10 που έχει ο καθένας (πάντα τηρουμένων των αναλογιών όγκου των αρχείων).

Συνεπώς αν κάποιος έχει πραγματοποιήσει 8 συνεντεύξεις θα χρειαστεί για την επεξεργασία τους (με συστηματική δουλειά):

3 μέρες προεργασία, 4-6 μέρες για τα πρώτα 2-3 αρχεία και 5-6 μέρες για τα υπόλοιπα 5-6.

ΣΥΝΟΛΟ (min.): 12 μέρες

ΣΥΝΟΛΟ (max.): 14 μέρες

Αν σκεφτούμε ότι αφιερώνει κάποιος **μισή μέρα** για αυτό το task (λόγω και άλλων υποχρεώσεων) τότε 1 μήνας = 30 μέρες είναι το **ΑΝΩΤΑΤΟ ΟΡΙΟ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ όλων των αρχείων.**

ΔΕΔΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΙΚΟΥ ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣ το περιθώριο αυτό είναι το ΜΟΝΑΔΙΚΟ που έχουμε:

18-19 Δεκεμβρίου έχει οριστεί το **ΣΥΝΕΔΡΙΟ** του προγράμματος στον Βόλο, όπου θα παρουσιαστούν τα αποτελέσματα όλης της έρευνας.

1^ο Στάδιο Θεματικής Ανάλυσης:

Η δημιουργία του σχήματος ανάλυσης ΘΚ και ΥΚ (*Ρούλα Κίτσιου*)

2^ο Στάδιο Θεματικής Ανάλυσης:

Έλεγχος εσωτερικής εγκυρότητας σχήματος (*Αναστασία Γκαϊνταρτζή*)

3^ο Στάδιο Θεματικής Ανάλυσης:

Φόρτιση των ΘΚ και ΥΚ με μονάδες ανάλυσης από την/τον κάθε ερευνήτρια/τή (η καθεμιά/ο καθένας μας το δικό της/του υλικό)

4^ο Στάδιο

Συγκέντρωση όλων των μονάδων ανάλυσης που θα έχουν τοποθετηθεί από την/τον καθεμιά/καθένα μας και ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΜΟΤΙΒΩΝ για κάθε Υποκατηγορία (Ρούλα Κίτσιου)

Τα **μοτίβα** αποτελούν ουσιαστικά τα **ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ** της κάθε ΥΠΟΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ, τα οποία μπορούν να εντοπιστούν μόνο ΟΤΑΝ έχουμε στη διάθεσή μας το σύνολο των δεδομένων/των μονάδων ανάλυσης [→ οι οποίες θα μας δώσουν στη συνέχεια μετά από επεξεργασία ΤΑ ΜΟΤΙΒΑ/ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ]

Οπότε ουσιαστικά αν όλες/οι έχουμε παραδώσει τα αρχεία της Θεματικής Ανάλυσης μέχρι 20 Οκτώβρη τότε θα μένει 1 περίπου μήνας για να βγάλω μοτίβα σε σύνολο 116 συνεντεύξεων, ώστε να είμαστε σε θέση να παρουσιάσουμε αποτελέσματα στο ΣΥΝΕΔΡΙΟ (λάβετε υπόψη ότι υπάρχει και το οργανωτικό, διοικητικό και οικονομικό κομμάτι του Συνεδρίου το οποίο θα μου πάρει αρκετό χρόνο).

ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΤΗΣ ΘΕΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ με παραδείγματα

CODE-ΣΧΗΜΑ Θεματικής Ανάλυσης (= το σύνολο των Θεματικών Κατηγοριών και Υποκατηγοριών)	
ΘΚ1 Επαφή με ξένες/δεύτερη γλώσσες/α	
ΥΚ1.1 Πλαίσιο επαφής/εκμάθησης/κατάκτησης σε σχέση με την ΕΠΙΛΟΓΗ και την ΕΚΜΑΘΗΣΗ γλωσσών (α. πότε= χρόνος, ηλικία, διάστημα, διάρκεια, β. πού= χώρος, γ. πώς= 1.Εμπειρίες από ακούσματα-αφορμές, 2.Τυπική μάθηση 3. άτυπη μάθηση 4. Διγλωσσία) ΠΡΟΣΟΧΗ: Τα α, β, γ είναι ενδεικτικά, μπορεί να βρείτε και κάτι επιπλέον που να ταιριάζει	
Παραδείγματα ❖ «Η πρώτη μου επαφή ήτανε στη Γ' Δημοτικού με τα αγγλικά [ενν. στο φροντιστήριο]» PK_ΣΜΑ1 {τυπικό πλαίσιο μάθησης, πότε, πού} ❖ «Είχα ξεκινήσει στο δημοτικό έξω να διαβάζω λίγο μόνος μου μου άρεσαν πολύ οι ταινίες παιδικά τραγούδια αλλά στο γυμνάσιο ξάκνησα με καθηγήτρια κανονικά» PK_ΣΦΣ1 {άτυπο και τυπικό πλαίσιο μάθησης} ❖ «έχω ακούσει κιόλας έβλεπα κι ένα ισπανικό έργο εεε κι αυτό καθαρά για εμπειρία.» PK_ΣΜΑ2 {άτυπο πλαίσιο μάθησης, μέσα ψυχαγωγίας} ❖ «Ναι, είχα πάει πολύ μικρή, Α' Δημοτικού είχα πάει. Είναι πάρα πολύ ωραίο μέρος. [ενν. στη Στουτγκάρδη]» PK_ΣΜΑ3 {άτυπο πλαίσιο μάθησης, ταξίδι, πότε, πού}	
ΥΚ1.2. Σύγκριση πλαισίων εκμάθησης γλωσσών	
Παραδείγματα ❖ «Ναι που κάνεις μαθήματα live κι αυτά [ενν. για μαθήματα μέσω διαδικτύου], ναι το 'χα ψάξει βασικά όχι για να κάνω, από περιέργεια αλλά είχα δει ότι πληρώνεις βασικά και μετά ότι δεν είναι τόσο αποτελεσματικό όσο αν το κάνεις από κοντά» PK_ΣΦΣ1 {σύγκριση εξ αποστάσεως και διά ζώσης τυπικών πλαισίων μάθησης} ❖ «Εεε όχι ότι βαρέθηκα απλά μου παίρνε και πιο πολύ χρόνο τα ιδιαίτερα και χαλάρωσα και τα Σαββατοκύριακα δεν είχα καθόλου ελεύθερο χρόνο και λίγο θα ενταχθώ σε μία ομάδα τουλάχιστον να ακολουθώ ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα και με παρότρυναν κιόλας πώς φροντιστήριο και για καλύτερα ήτανε και πιο γνωστοί και παρότρυναν τα παιδιά όρα είχαμε φροντιστήριο.» PK_ΣΜΑ2 {σύγκριση τυπικών πλαισίων μάθησης}	
ΥΚ1.3. Βιώματα και πρακτικές/συνήθειες σχετικά με την εκμάθηση/κατάκτηση γλώσσας	
Παραδείγματα ❖ «κάθε φορά που είχαμε μάθημα ήμουνα πολύ χαρούμενη και πήγαινα ((με έμφαση)) μη σου πω έκανα και ασκήσεις παρακάτω. Εεε αυτό. Μου άρεσαν πάρα πολύ, πάντα, και τα πήγαινα και καλά οπότε χαλούμουν ακόμα περισσότερο» PK_ΣΦΑ2 ❖ «ήταν αρκετά πειστικά με τα αγγλικά τα τελευταία 2 χρόνια, που ήταν Lower και Proficiency. [...] ας πούμε πέρυσι. είχα 2,5 ώρες τη μέρα αγγλικά και οότε αργίες, οότε τίποτα, κάναμε κάθε μέρα κάθε μέρα τα πάντα» PK_ΣΜΑ1 ❖ «Ε κι εμένα με δυσκολεύει, αλλά το 'κανα και για εξάσκηση πριν δώσω το πτυχίο καθόμουν κι έβλεπα όλες τις ταινίες χωρίς υπότιτλους» PK_ΣΜΑ3	

❖ «Στο Βόλο δε σου κάνω πλάκα. Πήγαινα έξω να Αθήνα και το 'πιζα Ιταλός και μιλούσα στα ιταλικά και γελοία έβρισε από μέσα μου πώς προσπαθούσαν να μου μιλήσουν. Τους έλεγα δε μιλάω αγγλικά μιλάω μόνο ιταλικά ((γελώνοντας))» PK_ΣΦΣ1 ❖ «Είναι φορές που θγαίνω από το φροντιστήριο γιατί εκεί μιλάμε αγγλικά πάντα και μπορεί να τύχει να μπω σ' ένα μαγαζί και να σκέφτομαι ότι πρέπει να πάω να πω χάι (hi) ή χελό (hello) αντί να τους πω γεια σου ξέρω γω» PK_ΣΦΑ2
ΘΚ2 Προσωπικές επιλογές σε σχέση με τις γλώσσες
ΥΚ2.1. Επιλογές/αποφάσεις σε σχέση με τις γλώσσες (μέχρι σήμερα)
Παραδείγματα ❖ «για τα ιταλικά που ήταν επιλογή μου να τα μάθω τα ιταλικά, επειδή μου άρεσε πολύ η Ιταλία και στη συνέχεια ασχολήθηκα με τις υπόλοιπες γλώσσες που σου έγραφα.» PK_ΣΦΣ1
ΥΚ2.2. Επιλογές/αποφάσεις/προτιμήσεις σε σχέση με την εκμάθηση γλωσσών έναντι άλλων δραστηριοτήτων
Παραδείγματα ❖ αλλά επειδή όταν πήγαινα αγγλικά και γερμανικά και πήγαινα και χορό πολλά χρόνια και ήταν μαζεύονταν πολλά τα οικονομικά μου είπε η μαμά ότι καλύτερα να σταματήσεις το χορό να πάρεις τουλάχιστον από και το πτυχίο για πιο εύκολα. Οπότε άφησα το χορό δηλαδή και δεν μου άφησε περιθώριο, τον άφησα και συνέχισα τις ξένες γλώσσες. PK_ΣΜΑ3 ❖ απ' ό,τι έχω διαβάσει και έχω ακούσει και μας έχουν πει [...] οι ξένες γλώσσες αξίζουν το μισό. οπότε αντί όταν ως πούμε θα γράσω να κάθομαι και να πλέκω καλό θα ήτανε να μάθω μια ξένη γλώσσα να είμαι σε εγρήγορση. PK_ΣΜΑ1
ΥΚ2.3. Μελλοντικοί στόχοι/προτιμήσεις σε σχέση με την εκμάθηση γλωσσών
Παραδείγματα ❖ «Στο μέλλον; Θέλω να μάθω πολύ τα ρώσικα να τα τελειοποιήσω κάποια στιγμή εντάξει τώρα σου λέω μιλάω βασικά πράγματα γιατί θέλει πολύ καιρό για να μάθεις ρώσικα αλλά είναι εύκολο να καταλαβαίνεις παρά να μιλάς και γενικά είναι πιο εύκολο να καταλαβαίνεις και να γράφεις παρά να μιλάς επίσης σε μια γλώσσα. Θέλω να μάθω πολύ γερμανικά» PK_ΣΦΣ1 ❖ «γενικά είναι πολύ ωραίο να μαθαίνεις μια ξένη γλώσσα. αλλά θέλει να αφιερώσεις χρόνο. αρκετό χρόνο. Ειδικά άμα θες ως πούμε κάποιο πτυχίο, θέλει αρκετό χρόνο. Αλλά εντάξει. δε θα ήθελα κάποιο πτυχίο ούτε στα ισπανικά, ούτε στα ιταλικά. Πιστεύω ότι είμαι καλύτερη με αυτά τα πτυχία που έχω.» PK_ΣΜΑ1
ΥΚ2.4. Επιτευξιμότητα μελλοντικών στόχων σε σχέση με την εκμάθηση γλωσσών
Παραδείγματα ❖ Κοίτα σήμερα θα 'χω τελειοποιήσει και τα ισπανικά [ενν. μετά από 15 χρόνια] το πιστεύω κάποια στιγμή πρέπει να κάτσω να στρωθώ να τα μάθω.. PK_ΣΦΣ1 ❖ ας πούμε ιταλικά θα μάθω είτε μπορέσω να πάω στην Ιταλία είτε δεν μπορέσω ((γελάκι)). PK_ΣΦΑ2

ΘΚ3 Πλαίσια που διαμορφώνουν/επηρεάζουν τις επιλογές

ΥΚ3.1. Ο ρόλος της οικογένειας – το συγγενικό περιβάλλον

Α) επιρροή από μέλη της οικογένειας ως παράδειγμα/πρότυπο (π.χ. οι γονείς μου μαθαίνουν γλώσσες- οι θείοι μου που ξέρουν αυτή τη γλώσσα κατάφεραν αυτό)

Β) επιρροή από μέλη της οικογένειας ως εξωτερική πίεση/ερέθισμα ηθικά ρητά ή άρρητα (π.χ. όταν υπάρχουν ακούσματα γλωσσών στο σπίτι – είτε ως δεύτερη είτε ως ξένη μια γλώσσα χρησιμοποιείται στο σπίτι, είτε οι συζητήσεις και οι συμβουλές γύρω από αυτό – ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ-ΙΔΕΕΣ-ΧΡΗΣΗ ΓΛΩΣΣΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ)

Γ) επιρροή από μέλη της οικογένειας ως ερέθισμα πρακτικά (π.χ. οι πρακτικές αποφάσεις του σπιτιού σε σχέση με τις γλώσσες και οι πρακτικές-συνήθειες που έχουν υιοθετήσει, ΠΡΑΞΕΙΣ-ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ-ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΤΙΣ ΓΛΩΣΣΕΣ) (ιεράρχηση προτεραιοτήτων οικογενειακού προϋπολογισμού, σχέση γονέα-παιδιού→μαθητή-δασκάλου: αντιστροφή ρόλων) **ΠΡΟΣΟΧΗ: Τα α, β, γ είναι ενδεικτικά, μπορεί να βρείτε και κάτι επιπλέον που να ταιριάζει, περισσότερο σημειώνονται ως εκδοχές που μπορεί να συναντήσετε, χωρίς να αποκλείονται άλλες εκδοχές. Αυτά τα α,β, γ είναι ουσιαστικά αυτά που ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΦΑΣΗ θα αποτελέσουν τα ΜΟΤΙΒΑ/ΧΑΡΑΚΗΡΙΣΤΙΚΑ των υποκατηγοριών..αλλά αν δεν έχουμε το σύνολο των μονάδων ανάλυσης δεν μπορούμε να πούμε ότι τα μοτίβα μας εξαντλούνται στα α,β,γ, καθώς μπορεί να εντοπίσετε κι άλλες μονάδες ανάλυσης (άλλα μοτίβα) που να ταιριάζουν σε αυτή την ΥΠΟΚΑΤΗΓΟΡΙΑ χωρίς να εντάσσεται σε κάποιο α,β,γ αλλά σε ένα πιθανό δικό σας δ**

Παραδείγματα

- ❖ ***Βασικά η μαμά μου ήθελε να συνεχίσω να κάνω και μια δεύτερη ξένη γλώσσα γιατί θα 'τανε καλό και γενικά είναι ωφέλιμο γενικά, οπότε επέλεξα τα Γερμανικά*** PK_ΣΜΑ1

ΥΚ3.2. Ο ρόλος του σχολείου

ΠΡΟΣΟΧΗ:

♣ Εδώ βάζουμε ότι σχετίζεται με τον ρόλο του σχολείου ως προς την **ΕΠΙΛΟΓΗ** των **ΓΛΩΣΣΩΝ**.

Τι δυνατότητες προσφέρει το σχολείο, τι περιορισμούς, ευκαιρίες κ.λπ., τι ερεθίσματα και τι αρνητικές εντυπώσεις/επιρροές

➤ Αν π.χ. στα λόγια ενός ομιλητή φαίνεται μία στάση απέναντι σε γλώσσα ή στις γλώσσες γενικά που συνδέεται με το σχολείο τότε μπορεί να μπει στο ΣΤΑΣΕΙΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΓΛΩΣΣΕΣ με βάση τα βιώματα εκμάθησης (εξαρτάται από τη μονάδα ανάλυσης και το πώς θα επιλέξετε να κάνετε bold το κομμάτι, δηλαδή μπορεί να ταιριάζει και στα 2).

➤ Αν σχολιάζεται γενικότερα ο τρόπος εκμάθησης των γλωσσών στο σχολείο χωρίς να φαίνεται στα λόγια του ομιλητή κάποια στάση απέναντι σε γλώσσα/ες που διαμορφώθηκε εξαιτίας του σχολείου, **τότε** μπορεί να μπει στην ΥΚ Βιώματα και πρακτικές/συνήθειες σχετικά με την εκμάθηση/κατάκτηση γλώσσας.

➤ Αν υπάρχει σύγκριση της διδασκαλίας γλωσσών στο σχολείο και της διδασκαλίας σε άλλο πλαίσιο τότε μπορεί να μπει στην ΥΚ1.2 Σύγκριση πλαισίων εκμάθησης γλωσσών.

➤ **Το σημαντικό είναι**, όποια επιλογή κάνετε, να την υποστηρίξετε με τα αντίστοιχα bold σημεία ακόμη κι αν δεν εξαντληθούν όλες οι πιθανές κατηγοριοποιήσεις μιας μονάδας ανάλυσης.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1

«οι ξένες γλώσσες στο σχολείο δεν μαθαίνονται» θα ταίριαζε να το βάλουμε περισσότερο στην:

ΥΚ1.3. Βιώματα και πρακτικές/συνήθειες σχετικά με την εκμάθηση/κατάκτηση γλώσσας

Αν στο context υπάρχει σύγκριση με άλλη δομή τυπικής μάθησης, π.χ. «οι ξένες γλώσσες στο σχολείο δεν μαθαίνονται, πρέπει να πας φροντιστήριο για να μάθεις» τότε ταίριαζει περισσότερο να μπει στην:

ΥΚ1.2. Σύγκριση πλαισίων εκμάθησης γλωσσών

♣ Εδώ, επίσης, βάζουμε μόνο εκείνες τις μονάδες ανάλυσης που αφορούν **α)** το ΣΧΟΛΕΙΟ ΩΣ ΔΟΜΗ και το πώς χρησιμοποιεί/διαχειρίζεται τις ΓΛΩΣΣΕΣ (προσφορά, περιορισμοί, δυνατότητα προγραμμάτων, ανταλλαγές μαθητών, δλδ τι κάνει το σχολείο σε σχέση με τις γλώσσες, αλλά **β)** και ό,τι συμβαίνει στην κοινότητα του σχολείου σε σχέση με τις γλώσσες, π.χ. «οι συμμαθητές μου με κορόιδευαν όταν μιλούσα ρώσικα»)

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2

«το διάβασμα του σχολείου και ο φόρτος δεν αφήνουν περιθώριο για ξένες γλώσσες»: σε αυτή τη μονάδα ανάλυσης έχουμε από τη μία το ΣΧΟΛΕΙΟ με τις υποχρεώσεις του ΩΣ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ και από την άλλη ΤΗΝ ΕΚΜΑΘΗΣΗ ΓΛΩΣΣΩΝ ως ανεξάρτητη δραστηριότητα από το ΣΧΟΛΕΙΟ άρα θα τη βάλουμε στην: **ΥΚ2.2.**

Επιλογές/αποφάσεις/προτιμήσεις σε σχέση με την εκμάθηση γλωσσών έναντι άλλων δραστηριοτήτων.

Παραδείγματα

- ❖ Επειδή ήταν κοντά στα ιταλικά [ενν. τα γαλλικά] τα καταλάβαινα και μου ήταν πιο εύκολα απ' τα γερμανικά που είχαμε σαν εναλλακτική. Δεν είχαμε τότε παλικιά στο γυμνάσιο. Ερ.: **Αλλιώς θα επέλεγες εκείνα;** ΠΛ_Φ1: **Ναι. Έχω κόλλημα με τα παλικιά.** Δεν PK_ΣΦΣ1
- ❖ **Βασικά στο σχολείο σε υποχρεώνουν στην ουσία να ξεκινήσεις μια νέα γλώσσα** PK_ΣΦΑ2

ΥΚ3.3. Ο ρόλος των εξωσχολικών δομών μάθησης (φροντιστήριο, ιδιαίτερα, άλλες τυπικές μορφές μάθησης)

Παραδείγματα

- ❖ **Εμει μέχρι μία τάξη πριν το πτυχίο. μου άρεσαν πάρα πολύ τα αγγλικά. τα λάτρευα. πήγαινα με χαρά γιατί είχαμε καλούς καθηγητές. μέχρι που έφτασα εντάξει όμως για να δώσω πτυχίο και είχαμε αυτόν που είχε το φροντιστήριο, ο οποίος για ένα λόγο αντί να μας ενθαρρύνει δηλαδή ήμασταν μία εβδομάδα πριν το πτυχίο και αντί να μας ενθαρρύνει, μας κατέβαζε κι άλλο την ψυχολογία μας. Δηλαδή κάναμε ένα λάθος και μας ωρόταν πολύ σπατάλη μέχρι που είχα φτάσει σε ένα σημείο πήρασι που λέω να τελειώνω με τ' αγγλικά να μη τα ξαναχρησιμοποιήσω, να μη ξανακάνω τίποτα. Είχα φτάσει σε πολύ σε τραγικό σημείο.** PK_ΣΜΑ3

ΥΚ3.4. Ο ρόλος της κοινωνίας – οι τρέχουσες τάσεις

Παραδείγματα

- ❖ Παλιότερα δεν είχα επιλέξει καν τα αγγλικά. Απλά.. [...] Ξεκίνησα αγγλικά. **Ήταν αυτό που κήναν όλοι τότε οπότε ξεκίνησα** PK_ΣΦΑ2
- ❖ Γιατί, πλέον είναι η πιο γνωστή γλώσσα, όπου πας την καταλαβαίνουν, οπότε ήταν η πρώτη επιλογή [...] **Ήτανε, όλοι μαθαίναν αγγλικά, οπότε ήταν σαν υποχρέωση** PK_ΣΜΑ2
- ❖ Όχι. Άμα το θεωρούσα σημαντικό επαγγελματικό εφόδιο θα μάθαινα γερμανικά αγγλικά και άντε γαλλικά ή κινέζικα. Ερ.: Ναι; Γιατί αυτές; ΠΛ_Φ1: **Γιατί αυτές έτσι με μεγάλωσαν τουλάχιστον ο**

κοινωνικός μου περίγυρος ότι είναι οι γλώσσες του μέλλοντος Οπότε αυτές θα μάθαινα. PK_ΣΦΣ1	
ΥΚ3.5. Ο ρόλος των διαπροσωπικών διαπολιτισμικών επαφών (πρόσωπα)	
Παραδείγματα ❖ <i>Ναι και τα φιλανδικά [ενν. θα 'θελα να τα μάθω]. Είχα γνωρίσει έναν παπά από τη Φιλανδία και είχα πάθει πλάκα του έλεγα Απλώς μίλα μου! PK_ΣΦΣ1</i>	
ΥΚ3.6. Σημεία αναφοράς/ Σημαντικά γεγονότα – αφορμές (μεμονωμένα περιστατικά π.χ. ταξίδια)	
Παραδείγματα ❖ <i>((γέλιο)) Ναι. Πραγματικά. Ε ήταν, έχω θείους εκεί [ενν. στην Αμερική] οπότε ήταν πολύ εύκολο να πάω και μου άρεσε πάρα πολύ ο τρόπος ζωής & ενθουσιάζονταν πραγματικά ήσαντες βασικά είδα νομίζω την όμορφη πλευρά & της ζωής εκεί em αυτό. PK_ΣΦΑ2</i>	
ΘΚ4 Πρόσβαση στις γλώσσες	
ΥΚ4.1. Προσφορά εκμάθησης γλωσσών (στη χώρα διαμονής) (1. Τόπος, 2. Σπανιότητα/συχνότητα γλώσσας, 3. Κύρος γλώσσας, 4. Ποιότητα υπηρεσίας προσφοράς) ΠΡΟΣΟΧΗ: Τα 1-4 είναι ενδεικτικά, μπορεί να βρείτε και κάτι επιπλέον που να ταιριάζει	
Παραδείγματα ❖ <i>Ε, με φροντιστήριο ναι. Για τα παλιρά συγκεκριμένα παθόντων αρεσκά φροντιστήρια νομίζω εδώ. Ες κινέζικα δε νομίζω ότι θα μπορούσα να μάθω εύκολα στο Βόλο αλλά ναι. PK_ΣΦΑ2</i> ❖ <i>Εεε παθόντων πολλά φροντιστήρια αγγλικών, γίνεται χαμός και στη Ν. Ιωνία και στο Βόλο και πολλές ανταγωνισμός PK_ΣΜΑ2</i>	
ΥΚ4.2. Δυνατότητες εκμάθησης γλωσσών στο φυσικό τους περιβάλλον	
Παραδείγματα ❖ <i>Εεε νομίζω μεξικάνικα ((γέλιο)) Γιατί βλέπω μια σειρά εε και μ' έχει επηρεάσει αυτή η γλώσσα, μου αρέσει πάρα πολύ όπως ακούγεται και ίσως αν ήμουνα δηλαδή Αμερικάν. ίσως αν ήμουν Αμερικάν νομίζω ότι ίσως θα μου άρεσε να μάθω βραζιλιάνικα δε ξέρω εε μια τέτοια γλώσσα τελοσπάντων PK_ΣΦΑ2</i> ❖ <i>Ε έχω ήδη ως ποίμε υποβάλει μια αίτηση. αλλά δοστικός δεν με διαλέξανε ((γέλιο))... ΣΜ1: Ε για το Benjamin Franklin Initiative. Ε ήταν ένα πρόγραμμα μας ενημερώσαν από το σχολείο, που ήτανε να... τίσσερις εβδομάδες σ' ένα καλέγιο της... στην Αμερική που εκεί πάρα κίνεις διάφορες συζητήσεις και μαθήματα στα Αγγλικά. ΖΑ_ΣΜΑ1</i>	
ΥΚ4.3. Διαθεσιμότητα χρόνου και οικονομικών πόρων (Ιεράρχηση οικονομικών αναγκών-προσωπική πτυχή)	
Παραδείγματα ❖ <i>απλώς βαρύνει να μπο στην διαδικασία τώρα να μάθω ξένες γλώσσες και λόγω χρόνου</i>	

περνάω μια περίοδο που αράζω απλά ((γελάκι)) και λόγω χρημάτων γιατί είναι ακριβά τα μαθήματα. PK_ΣΦΣ1 ❖ Ε ναι, νομίζω ότι είναι προτεραιότητα ε ο μπαμπάς μου για παράδειγμα έχει τώρα ενοίκιο, σπουδάζω εγώ και η αδερφή μου λογαριασμούς, χρήματα κάθε μήνα αλλά όταν είπαμε για τ' αγγλικά μου 'πε κατευθείαν ναι PK_ΣΦΑ2
ΘΚ5 Διαχείριση της ατομικής γλωσσομάθειας/πολυγλωσσίας
ΥΚ5.1. Περιστάσεις χρήσης ξένων γλωσσών (πλαίσιο, πρόσωπα) ΠΡΟΣΟΧΗ: Ό,τι σχετίζεται με την ΕΠΙΛΟΓΗ και την ΕΚΜΑΘΗΣΗ το τοποθετούμε στην ΥΚ1.1 Πλαίσιο επαφής/εκμάθησης/κατάκτησης σε σχέση με την ΕΠΙΛΟΓΗ και την ΕΚΜΑΘΗΣΗ γλωσσών. Εδώ μας ενδιαφέρει περισσότερο το πώς χρησιμοποιούμε τις γλώσσες που γνωρίζουμε ή πώς τις χρησιμοποιήσαμε σε άλλες περιόδους της ζωής μας (π.χ. έκανα ιδιαίτερα → αυτό είναι ένα ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΠΑΦΗΣ με τη γλώσσα αλλά δεν αφορά την ΕΠΙΛΟΓΗ της ή την ΕΚΜΑΘΗΣΗ της, αφορά τη ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ της ενώ έχω περάσει ήδη το στάδιο της Επιλογής και της Εκμάθησης)
Παραδείγματα ❖ Ήμουνα καθηγητής ναι και έχω μέχρι τώρα έκανα ιδιαίτερα αλλά μετά σταμάτησα. PK_ΣΦΣ1 ❖ Στο ίντερνετ πάρα πολύ, ε άσθμα διαθέζω πάρα πολλά αγγλικά τον τελευταίο καιρό για να.. PK_ΣΦΑ2 ❖ και πολλές φορές όταν πηγαίνω διακοπές και με φίλους μου στην παραλία έχει τύχει να μιλήσω στα αγγλικά έτσι με άλλους τουρίστες PK_ΣΜΑ3
ΥΚ5.2. Μελλοντικά σχέδια σχετικά με χρήση των γλωσσών στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό
Παραδείγματα ❖ Θέλω να πάω για μεταπτυχιακό ή Δόρεια Ιταλία ή Νότια Ελβετία που μιλάνε ιταλικά γιατί έχω βρει ένα καλό μεταπτυχιακό και θα πάω εκεί μάλλον αλλά δε ξέρω ακόμη. PK_ΣΦΣ1 ❖ Δεν έχω αποφασίσει ακόμη ναι. Ακόμη είμαι στη φάση που ψάχνω πανεπιστήμια και τι ακριβώς θέλω να κάνω. Αλλά νομίζω ότι θα μου άρεσε πάρα πολύ να ζήσω σε μια χώρα στο εξωτερικό εεε και η γλώσσα μου να είναι τ' αγγλικά PK_ΣΦΑ2
ΥΚ5.3. Επιτευξιμότητα μελλοντικών σχεδίων (1. Ψυχολογικός παράγοντας, 2. Κοινωνικός παράγοντας, 3. Οικονομικός παράγοντας) ΠΡΟΣΟΧΗ: Τα 1-3 είναι ενδεικτικά, μπορεί να βρείτε και κάτι επιπλέον που να ταιριάζει
Παραδείγματα ❖ Ε ενώ θέλω ((γέλιο και από τις δύο συνεντευξιαζόμενες)), αλλά δεν μπορώ να πω ότι οι γονείς μου ενθουσιάζονται μ' αυτό, γιατί μου λένε τι θα κάνεις εκεί πέρα ((ερωτηματικός τόνος)). [ενν. για μετανάστευση στη Σουηδία] ΖΛ_ΣΜΑ1 ❖ [...] Εε θέλω βασικά Αμερική [...] Ναι, οπότε με τραβάνε πάρα πολύ να πάω ((με χαμόγελο)) εκεί Αλλά νομίζω κάπου προς Ευρώπη θα είμαι μάλλον σε ίσως Αγγλία ή Ολλανδία PK_ΣΦΑ2

ΥΚ5.4. Σχέση πρώτης γλώσσας και άλλων γλωσσών
Παραδείγματα ❖ από ένα σημείο και μετά σκαρτάνουν αγγλικά και όταν νιώσει μιλάω με τις φίλες μου και έλεγα ε ναι κι έλεγα την αγγλική λέξη και έλεγα πώς το λένε από στα ελληνικά: ((γέλιο)) PK_ΣΦΑ2 ❖ Ε έχουμε μάθει βασικά πολλούς όρους ιατρικούς ε... ή τον πληθωρισμό παραδείγματος χάρι Αποκόλληση αμειβλητροειδούς διάφορα τέτοια θυμάμαι. Όπου στα Ελληνικά ούτε ήξερα ως ποίμε ακριβώς τι είναι... ΖΑ_ΣΜΑ1
ΘΚ6 Στάσεις απέναντι σε γλώσσες
ΥΚ6.1. Στάσεις απέναντι σε γλώσσες με βάση τα βιώματα εκμάθησης
Παραδείγματα ❖ ήμουν σε πολύ αυστηρό περιβάλλον, ήμουν σε φάση Μάθε Αγγλικά! ((με στόμφο)), Όχι δε θέλω! ((με στόμφο)) ξες τρώγαμε μπουκιές. Μάθε Αγγλικά! Όχι δε θέλω δε θέλω δε θέλω! Σκέψου με την τρίτη πήρα το Lower. Τέτοια φάση, τα σχαίνω ((με έμφαση)), έδινα Lower και σκέψου στο Lower όταν πήγα να δώσω την τρίτη φορά που το πήρα πήγα ξενοχτισμένος έπαιζα όλο το βράδυ Playstation πιτσιρικάς και πήγα ξενοχτισμένος. Δεν ήθελα να πίνω! ((με στόμφο)), με το (όχι πίνω. Τα σχαίνονται!! Είναι η πιο απαίσια γλώσσα που υπάρχει!! ((με έμφαση/στόμφο)) Πραγματικά PK_ΣΦΣ1
ΥΚ6.2. Στάσεις απέναντι σε γλώσσες του άμεσου κοινωνικού περιγυρου (επαφή με γλώσσες, χρήση γλωσσών, status γλώσσας στην Ελλάδα: 1. διεθνείς, 2. μειονοτικές γλώσσες: α. γλώσσες μετανάστευσης π.χ. αλβανικά, β. περιφερειακές π.χ. βλάχικα, αρβανίτικα)
Παραδείγματα ❖ Επειδή έχουμε πολλούς μετανάστες, θα ακουστούνε πολλές γλώσσες αλβανικά, απ' το Πακιστάν δεν ξέρω πακιστανικά λέγονται δεν ξέρω τελοσπάντων ((γελάκι)), ακόμη και ρώσικα. Πάρα πολλές γλώσσες, (09:00) δεν έχω κάποιο πρόβλημα με αυτά, απλά δεν τα καταλαβαίνω. PK_ΣΜΑ1 ❖ νομίζουν ότι είμαι από τη Ρωσία ενώ καμία σχέση ούτε εγώ, ούτε η μαμά μου. Ε και γι' αυτό προτιμήσαμε να μην μιλάμε ΖΑ_ΣΜΑ1
ΥΚ6.3. Στάσεις απέναντι σε γλώσσες με βάση στάσεις για τις αντίστοιχες χώρες α. Στάσεις απέναντι σε γλώσσες με βάση τη διεθνή πολιτικοοικονομική θέση των αντίστοιχων κρατών, β. Στάσεις απέναντι σε γλώσσες με βάση στάση των χωρών στο ζήτημα της ελληνικής οικονομικής κρίσης, γ. Στάσεις απέναντι σε γλώσσες με βάση απόψεις για τη γεωπολιτισμική κατάσταση/εικόνα των χωρών. δ. Στάσεις απέναντι σε γλώσσες με βάση χώρες (χωρίς αιτιολόγηση), π.χ. ήθελα να μάθω ιταλικά επειδή μου άρεσε η Ιταλία, αλλά δεν είχαμε επιλογή στο σχολείο → ΑΝ ο πληροφορητής φαίνεται ότι τελικά ποτέ δεν έμαθε ιταλικά –από την πορεία της συνέντευξης- τότε δεν αποτελεί ΚΙΝΗΤΡΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ, αν στην πορεία της συνέντευξης φανεί ότι τελικά έμαθε ιταλικά – το βάζουμε στα ΚΙΝΗΤΡΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ (γιατί τελικά υπήρξε ανάληψη δράσης) <u>ΔΩΣΤΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΒΑΡΥΤΗΤΑ ΣΤΟ Δ. ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΕΤΕ ΠΟΤΕ Η ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΘΑ ΜΠΕΙ ΣΤΑ ΚΙΝΗΤΡΑ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΣΤΙΣ ΣΤΑΣΕΙΣ</u> ΠΡΟΣΟΧΗ: Τα α, β, γ, δ είναι ενδεικτικά, μπορεί να βρείτε και κάτι επιπλέον που να ταιριάζει.

Παραδείγματα

- ❖ *Ε! Το πώς αρέσεται να παράδειγμα η Μέρκελ στην Ελλάδα δεν θεωρώ ότι για παράδειγμα η Γερμανία ενθύνεται και όλα αυτά δηλαδή εντάζει ((με γελάκι)).* PK_ΣΜΑ3
- ❖ *Δε μ' αρέσει δε μ' αρέσει καν η κινέζικη κουλτούρα βασικά εκτός απ' την ιστορία τους. Οπότε για ποιο λόγο; Ούτε στη Κίνα δε θέλω να πάω.* PK_ΣΦΣ1
- ❖ *Μ' αρέσει να μιλάω, δεν ξέρω, μ' αρέσει γενικά η νοοτροπία σε πολλές από τις ξένες χώρες, σε πολλές ξένες χώρες. Είναι πιο.. σταθερά.. να το πω.* PK_ΣΜΑ1
- ❖ *Εεε έχω ψάξει ας πούμε και μ' αρέσει σαν χώρα πάρα πολύ κι αυτό έτσι σαν τοπίο. Όλη αυτή η ούση. Όλο αυτό το... που είναι και τελείως διαφορετικό, που είναι έτσι κρύα και τελείως διαφορετικά απ' την Ελλάδα ήθελα πάντα να πάω ((χαμόγελο)) και μου 'χε αρέσει και η γλώσσα, τη βρίσκω έτσι ελαφρώς ((υψηλός τόνος)) απερίεχτη, χαριτωμένη θα την έλεγα βασικά... [...] ΣΜ1: Εεε ο αγαπημένος μου καλλιτέχνης είναι από εκεί ((χαμόγελο)). ΣΜ1: Ο οποίος είναι ο Ερίκ Σάαντε ε και παρακολουθώ... Ε ναι κι έχω δει συνεντεύξεις, γενικά έτσι ασχολούμαι έτσι με τη Σουηδία, ας πούμε ((σιγανό γέλιο)). Είναι κι από και έχω.. εμπνευστεί ((χαμόγελο)) ΖΛ_ΣΜΑ1*

ΥΚ6.4. Εντυπώσεις για τις γλώσσες ή/και για χαρακτηριστικά τους

(α. οπτικοακουστικές εντυπώσεις, β. σύγκριση/ιεράρχηση γλωσσών, γ. προτιμήσεις, συναισθηματική κατάσταση)

ΠΡΟΣΟΧΗ: Τα α, β, γ είναι ενδεικτικά, μπορεί να βρείτε και κάτι επιπλέον που να ταιριάζει.

Παραδείγματα

- ❖ *Ναι είναι σοβαρή και είναι σχετικά εύκολη. Βασικά που λένε δύσκολη [ενν. η ρωσική γλώσσα] απλά είναι πιο δύσκολη από τα αγγλικά ή τα ιταλικά.* PK_ΣΦΣ1
- ❖ *Δεν ξέρω. Λίγο.. κλασική ((γέλιο)) [ενν. μου είχε φανεί η γαλλική γλώσσα]* PK_ΣΜΑ1
- ❖ *Ε, ας πούμε πίστωνα Γερμανία με Αυστρία μία κοινή γλώσσα αρκετά ίδιες στα ακούσματα, Ουγγαρία δεν περίμενα να ακούσω κάτι διαφορετικό ας πούμε. [...] Κάτι ενδιάμεσο [ενν. περίμενα να ακούσω], αγγλικά, γερμανικά, ήταν κάτι τελείως διαφορετικό. Αυτά.* PK_ΣΜΑ2

ΥΚ6.5. Εντυπώσεις για τους λαούς/τις χώρες ή/και χαρακτηριστικά τους

Παραδείγματα

- ❖ *οι Ιταλοί το 70% δε μιλάνε αγγλικά ή μιλάνε και δεν μιλάνε απίτηδες [...] Είναι πολύ σαβηνοί, και τον βοηθούσα.* PK_ΣΦΣ1
- ❖ *Ναι εε για την Αγγλία, ε έχω ακούσει ότι γενικά είναι λίγο αε ότι οι Άγγλοι είναι λίγο έχουνε βασικά μια ρατσιστική συμπεριφορά στους ανθρώπους που δεν έχουνε τη σωστή προέλευση.* PK_ΣΦΑ2
- ❖ *Λοιπόν κατ' αρχάς η Γερμανία αφού μας έχει κυριεύει, τη βλέπω.. ανώτερη να το πω; Δεν ξέρω.* PK_ΣΜΑ1

ΥΚ6.6. Αλλαγές στις στάσεις απέναντι στις γλώσσες λόγω οικονομικής κρίσης ή για άλλους λόγους

Παραδείγματα

- ❖ *Ναι, πιστεύω κατά πολύ και σε πολλούς ανθρώπους [ενν. έχει επηρεάσει η οικονομική κρίση]. Στην οικογένειά μου προσωπικά δε ούτε να ψωνισθώ ούτε τίποτα δεν μας έχει λείψει τίποτα και ούτε στην αδερφή μου. Και τώρα κάνει και η αδερφή μου γαλλικά και γω τελείωσα με τις ξένες γλώσσες και αλλά γενικά από τις ειδήσεις και απ' αυτά που συμβαίνουν γύρω μας παρατηρώ ότι, ενώ ας πούμε*

πολλοί είχαν επιλέξει να κάνουν στα παιδιά τους και δεύτερη ξένη γλώσσα. τώρα κάνουν μόνο τη μία (06:00) Και άλλοι δεν κάνουν καμία τα έχουν κόψει τελείως, δεν μπορούνε οι άνθρωποι. Θα 'θελαν αλλά δεν μπορούν. PK_ΣΜΑ1

ΘΚ7 Χρησιμότητα γλωσσών σήμερα σε περιβάλλον οικονομικής κρίσης

ΥΚ7.1. Χρησιμότητα προσωπικής γλωσσομάθειας/πολυγλωσσίας στο παρόν

(με βάση διδαχθείσες γλώσσες, βιωματικά)

Παραδείγματα

- ❖ **Αόγω των επιλογών μπορεί [ενν. να μου φανούν χρήσιμα τα γερμανικά στην Ελλάδα]. Ας πούμε, μόλις δούμε ένα παραπάνω επιχείριο μπορεί. Αλλά γενικά σε κάτι άλλο όχι. PK_ΣΜΑ1**
- ❖ **Εεε τα αγγλικά με έχουν βοηθήσει πάρα πολύ είτε να μιλήσω σε μήνυμα είτε κάπου με κάποιο άλλο παιδί από το εξωτερικό εεε όταν πήγα και γνώρισα καινούρια παιδιά σε ταξίδια που ήταν κι αυτοί από Γαλλία Ιταλία και ήταν ο μόνος τρόπος για να επικοινωνήσουμε έκανα γενικά αρκετές παρέες με βοήθησαν πάρα πολύ και δεν το μετάνιωσα που τα 'μαθα. PK_ΣΜΑ2**

ΥΚ7.2. Χρησιμότητα γλωσσών ή πολυγλωσσίας στο παρόν/μέλλον (θεωρητικά, ιδεολογικά)

(σε σχέση α. με την αγορά εργασίας β. την ακαδημαϊκή εξέλιξη γ. την ενταξιμότητα)

Παραδείγματα

- ❖ **τα κινέζικα δε με τρέλαιναν τόσο να σου πω την αλήθεια περισσότερο από θέμα που λέγανε εμπορική γλώσσα και θα χρειαστεί στο μέλλον κι 'αυτό. PK_ΣΦΣ1**
- ❖ **Ναι τι θα μ, αλλανδικά ίσως αν κάνω το μεταπτυχιακό μου στην Ολλανδία. PK_ΣΦΑ2**
- ❖ **Ε. όχι. ας πούμε αλβανικά νταξει. δε θα με. δεν θα ταξίδευα ας πούμε στην Αλβανία ή δεν θα ήμυνα εκεί ή δεν θα μου χρειάστηκε κάπου πιστεύω. Και είναι από τις λίγες γλώ, από μιλιούνται πολύ λίγο ας πούμε μόνο στην Αλβανία εκεί μιλιούνται όχι κάπου αλλού [ενν. δεν θα μάθαινε αλβανικά] PK_ΣΜΑ1**

ΘΚ8 Κίνητρα εκμάθησης γλωσσών

ΥΚ8.1. Κίνητρα παρελθόντος (= όταν συνδέεται με την ανάληψη δράσης, ή με τη βούληση για ανάληψη δράσης στο παρελθόν π.χ. έκανα αυτό για αυτό τον λόγο, ήθελα αυτό για εκείνο τον λόγο)

(για διαφορετικά στάδια εκμάθησης γλώσσας - κύκλοι εκμάθησης - επίπεδα γλωσσομάθειας)

Παραδείγματα

- ❖ **η καθημερινότητά μου η καθημερινότητα των αγγλικών μου επειδή είχαμε πάρα πολύ καλή σχέση ήταν ένας λόγος για βάλω να σκεφτώ βασικά την αγγλική ομιλία. PK_ΣΦΑ2**
- ❖ **ήταν επιλογή μου να τα μάθω τα ιταλικά επειδή μου άρεσε πολύ η Ιταλία. PK_ΣΦΣ1**
- ❖ **τότε δεν μπορούσα να το καταλάβω τόσο μικρή που ήμουνα αλλά οι γονείς μου ας πούμε μου είπαν, ότι θα μου χρειαστεί στο μέλλον [ενν. την αγγλική γλώσσα] PK_ΣΜΑ1**
- ❖ **Στο Γυμνάσιο όχι, ήμουνα με είχαν αφήσει να διαλέξω ανά. αλλά επειδή ήδη ήξερα και λίγα γερμανικά από το φροντιστήριο που πήγα και από το Δημοτικό οπότε λέω πήγαμε γερμανικά. PK_ΣΜΑ3**

ΥΚ8.2. Κίνητρα παρόντος (= όταν συνδέεται με τη βούληση για ανάληψη δράσης στο παρόν ή στο μέλλον, π.χ. πρόκειται να κάνω αυτό για αυτό τον λόγο)

Παραδείγματα

θέλω να κάνω και μεταπτυχιακό έξω στο εξωτερικό οπότε

- ❖ Ε να πάρω το Proficiency εε και γιατί θέλω να κάνω και μεταπτυχιακό έξω στο εξωτερικό οπότε..

Δε νομίζω PK_ΣΦΑ2

- ❖ Δε νομίζω [ενν. να μάθαινα κάποια από αυτές τις γλώσσες που ακούγονται στον κοινωνικό μου περίγυρο], εκτός από τα ρώσικα, γιατί η γιαγιά μου είναι απ' τη Ρωσία. Γεννήθηκε εκεί και μεγάλωσε

- ❖ **Δεν το κρίνω να λένω ενός ανθρώπου θα μάθω τη γλώσσα επειδή η χώρα επειδή οι κάτοικοι είναι βλάκες δε θα μάθω τη γλώσσα τους. Άμα μ' αρέσει θα τη μάθω.** PK_ΣΜΑ1

ΥΚ8.3. Αλλαγές στα κίνητρα λόγω οικονομικής κρίσης ή για άλλους λόγους

Παραδείγματα

ήμουν

- ❖ «Ερ.: Εσύ ήσουν σύμφωνη σ' αυτό το δίλημμα ((χαμόγελο)); ΣΜ1: Εεε ναι... ((δισταγμός)) ήμουν [ενν. για γαλλική αντί για μπαλέτο] **Τώρα δεν είμαι** ((γέλιο)). Όχι εντάξει απλά... ναι καταλαβαίνω έχουσε δίκιο **Αντιλήφθη να ξεχωρίσει μια γλώσσα και τελικά να μην την φιλοσοφούσε ως ποτέ να πάει ποτέ να είναι το θεατόν εδώ στην Ελλάδα να μην γόητο. Αντιλήφθη να πηγαίνει και άλλο... όλα με να... με να πηγαί. Αυτό είναι και λίγο... είναι κακό, αλλά με τις συνθήκες που υπάρχουν εδώ...»** ΖΑ_ΣΜΑ1

- ❖ Για τα αγγλικά, όχι. Έτσι κι αλλιώς θα μάθαινα. Για τα γερμανικά.. δεν ξέρω **μπορεί να μάθαινα γαλλικά, γιατί νομίζω είναι η δεύτερη διεθνής γλώσσα τα γαλλικά**, δεν είμαι και πολύ σίγουρη. Αλλά ή γερμανικά ή γαλλικά θα μάθαινα. PK_ΣΜΑ1

ΕΔΩ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΧΗΜΑ σε κάθε αρχείο που θα φτιάξετε, σημειώνετε, αν σας προκύψει, μαζί με τις αντίστοιχες μονάδες ανάλυσης:

- ♦ ΑΛΛΕΣ ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ
- ♦ ΑΛΛΕΣ ΥΠΟΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ (που εντάσσονται σε υπάρχουσες θεματικές κατηγορίες, δώστε κωδικό αντίστοιχα με βάση τον κωδικό της υπάρχουσας ΘΚ)

2. ΟΔΗΓΟΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΛΟΓΟΥ¹

Ιούλιος 2023
Σοφία
Τσιώλη

¹ Όλα όσα γράφονται εκτός από τα παραδείγματα της ανάλυσης είναι κομμάτια ή βασισμένα στο βιβλίο Gee, J.P. (2014). How to do discourse analysis a toolkit. Routledge

Ταυτότητα Αποσπάσματος προς ανάλυση [Οδηγία: είναι σημαντικό να χωρίσουμε σε προτάσεις το κείμενο που αναλύουμε και να το αριθμήσουμε. Η γραμματοσειρά να είναι courier new. Κρατάμε αυτή τη γραμματοσειρά και για τα παραθέματα]

1. Αυτή η δικαίωση δεν είναι μόνο για τα δικά μας παιδιά, είναι για όλα τα παιδιά.
2. Οπότε αυτή η δικαίωση αφορά όλους μας.
3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό.
4. Υπάρχει αναβρασμός στην κοινωνία μας και αυτό δημιουργεί βίαιες συμπεριφορές από τον κόσμο"
- [...]
4. Τα ισόβια να είναι ισόβια.
5. Γιατί να έχει το δικαίωμα και να μιλάμε συνεχώς για τα δικαιώματα των δολοφόνων και να μην μιλάμε για το δικό μας δικαίωμα να μην αντικρύσουμε ξανά αυτόν τον άνθρωπο;
6. Θέλετε να μου πείτε ότι αυτός ο άνθρωπος που έκανε έναν φόνο με τα χέρια του, που τα χέρια του είναι όπλα, επειδή του χάλασε η φάση, όταν θα ξαναβγεί έξω δεν θα του ξαναχαλάσει η φάση;
- [...]
7. Ζούμε στην Ελλάδα και μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Για ποιο σωφρονιστικό σύστημα μιλάμε;
8. Τα παιδιά μας δεν επιστρέφουν όμως η δικαίωση πρέπει να είναι δικαίωση για τα παιδιά μας και την ελληνική κοινωνία.
9. Είναι θέμα που αφορά όλη την κοινωνία όχι μόνο την οικογένεια της Γαρυφαλλιάς
- [...]
10. Είναι μία πολύ δύσκολη διαδικασία.
11. Πώς μπορεί κάποιος να αντικρίσει με δύναμη και σθένος έναν άνθρωπο που αφαίρεσε τη ζωή του παιδιού του;
12. Δεν ξέρω πώς θα αντιδράσουμε. Δεν ξέρω τι μας περιμένει.
13. Μαζεύουμε τις δυνάμεις μας για να μπορέσουμε να σταθούμε απέναντι και να δικαιώσουμε τη Γαρυφαλλιά μας
14. Δεν μπορώ να ξέρω, δεν είμαι μέσα στο μυαλό του.
15. Δεν υπάρχει γιατί. Δεν αφαιρείς τη ζωή ενός ανθρώπου
17. Δεν έχει κανέναν νόημα η συγνώμη. Δεν θέλω να μου ζητήσει συγνώμη.
18. Θέλω να γυρίσει το παιδί μου πίσω. Γίνεται; Δεν γίνεται.
19. Οπότε η συγνώμη για μένα δεν έχει κανέναν νόημα

Πηγή	https://www.lifo.gr/now/greece/mitera-garyfallias-ta-isobia-na-einai-isobia-zoyme-se-mia-koinonia-poy-blepei-atimorisia
Περιγραφή Συνθήκης που ειπώθηκαν τα προς ανάλυση λόγια	Η πηγή αναφέρει ότι πρόκειται για λόγια-απαντήσεις της μητέρας σε ερωτήσεις δημοσιογράφων λίγο πριν την έναρξη της δίκης για τη δολοφονία της Γαρυφαλλιάς
Χρονολογία	5/11/2022
Πριν, Κατά τη Διάρκεια ή Μετά τη Δίκη	Λίγο πριν τη δίκη που ξεκίνησε 8/11/2022
Ποιος/ποια/ποιοι μιλούν	Αλεξάνδρα Μάκου, μητέρα Γαρυφαλλιάς

Tool #1: The Deixis Tool [Υποστηρίζει το εργαλείο του fill out]

For any communication, ask how deictics are being used to tie what is said to context and to make assumptions about what listeners already know or can figure out. Consider uses of the definite article in the same way. Also ask what deictic like properties any regular words are taking on in context, that is, what aspects of their specific meanings need to be filled in from context (we will see this latter task again later in the Situated Meaning Tool in Section 4.2).

Για κάθε επικοινωνία, σκεφτείτε πώς χρησιμοποιούνται **οι δεικτικές αντωνυμίες** για να συνδέσουν **όσα λέει η ομιλήτρια με το πλαίσιο** και να διαμορφώσουν υποθέσεις σχετικά με αυτά που οι ακροατές ήδη γνωρίζουν ή μπορούν να καταλάβουν. **Εξετάστε τις χρήσεις του οριστικού άρθρου με τον ίδιο τρόπο.** Αναρωτηθείτε επίσης ποιες ιδιότητες που μοιάζουν με τις δεικτικές αντωνυμίες αποκτούν οποιεσδήποτε συνηθισμένες λέξεις στα συμφραζόμενα, δηλαδή ποιες πτυχές των συγκεκριμένων σημασιών τους πρέπει να συμπληρωθούν από τα συμφραζόμενα (θα δούμε αυτή την τελευταία εργασία ξανά αργότερα στο Situated Meaning Tool στην Ενότητα 4.2).

Αποσπάσματα από το βιβλίο του Gee που μπορεί να βοηθήσουν

(1) person (“I/me,” “you,” “he/him,” “she/her,” “we/us,” “they/them”); (2) place (“here/there,” “this/that”); and (3) time (“now/then,” “yesterday/ today”). These words are also called “shifters” because their reference shifts with each different context of use.

Βήματα

Παραθέτουμε τη λέξη/ φράση από το corpus και υπογραμμίζουμε τη λέξη/ φράση στην οποία εστιάζει η ανάλυση μας και την εξηγούμε σύντομα

Ανάλυση

Tool #1: The Deixis Tool
1. “Αυτή η δικαίωση” Η δικαίωση για τη δολοφονία της Γαρυφαλλιάς. Τονίζεται η έννοια της δικαίωσης για το συγκεκριμένο περιστατικό. Η έμφαση είναι στην έννοια της δικαίωσης για τη συγκεκριμένη υπόθεση. Το αυτή δείχνει την ανάγκη δικαίωσης για τη Γαρυφαλλιά -θέλοντας να ενισχύσει ότι πρόκειται για δικαίωση που μας αφορά όλους. Το “Αυτή” θα μπορούσε επίσης να συσχετιστεί με αυτό που συχνά λέγεται “Ας είναι η τελευταία γυναικοκτονία” .
1. “Τα δικά μας παιδιά” Το κτητικό “μας” σε ένα πρώτο επίπεδο αναφέρεται στους γονείς/ στενούς συγγενείς/ περιβάλλον των δολοφονημένων γυναικών. Σε ένα δεύτερο επίπεδο, αναφέρεται στο ότι όλες οι δολοφονημένες γυναίκες είναι με έναν τρόπο παιδιά όλων των γονιών/ στενών συγγενών που έχασαν τις κόρες τους, και σε ένα τρίτο επίπεδο αναφέρεται στο ότι όλες οι δολοφονημένες γυναίκες είναι παιδιά όλων των ανθρώπων της κοινωνίας λόγω της έμφυλης βίας μπορεί να κακοποιηθεί/δολοφονηθεί οποιαδήποτε γυναίκα η οποία είναι παιδί κάποιου/κάποιων. Παράλληλα όμως οι δολοφονημένες γυναίκες (Ελένη, Γαρυφαλλιά, κ.ά.) είναι παιδιά όλων καθώς οι υποθέσεις τους έχουν γίνει γνωστές και συζητούνται έντονα στον δημόσιο διάλογο.
3. (Εμείς) Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε (εμείς) πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό. Η χρήση του εμείς ενισχύει έναν λόγο συλλογικό ο οποίος συμπεριλαμβάνει όλους/όλες όσους/όσες ταυτίζονται με τη μητέρα της Γαρυφαλλιάς. Αυτός ο λόγος έχει στοιχεία συναισθηματικά επιδιώκοντας παράλληλα να προκαλέσει/ φέρει στην επιφάνεια την ενσυναίσθηση. Παράλληλα έχει στοιχεία του λόγου των ακτιβιστών η μητέρα της Γαρυφαλλιάς μας ζητάει βοήθεια στον αγώνα της για δικαιοσύνη ώστε να “ισορροπήσει” η αδικία στην κοινωνία.

4. **“Υπάρχει** αναβρασμός **(τώρα)** στην κοινωνία μας και αυτό **δημιουργεί** βίαιες συμπεριφορές από τον κόσμο” Το τώρα που υπονοείται με τον ενεστώτα του “Υπάρχει”, “δημιουργεί” συμβολίζει ότι τα πράγματα είναι διαφορετικά τώρα σε σχέση με το παρελθόν σε σχέση με τους ανθρώπους που ασχολούνται με τις γυναικοκτονίες, που διεκδικούν τα δικαιώματα των γυναικών που κακοποιήθηκαν/δολοφονήθηκαν, που υποστηρίζουν τις οικογένειες, κ.ά.

5. “Τα δικαιώματα των δολοφόνων [...] το δικό μας δικαίωμα” Μέσα στην αδικία του σωφρονιστικού συστήματος την οποία θίγει πιο πάνω η μητέρα της Γαρυφαλλιάς, αναφέρεται και στην αδικία που υφίσταται στον δημόσιο λόγο καθώς νιώθει ότι όλοι/όλες μιλούν για τα δικαιώματα των δολοφόνων και τις συνθήκες κράτησης/φυλάκισης τους, και δεν δίνουν ιδιαίτερη σημασία στα δικαιώματα των δολοφονημένων και συνεκδοχικά στα δικαιώματα των γονέων/συγγενών που έχουν χάσει τις κόρες τους. Σημείωση: εδώ βέβαια θα πρέπει να δούμε τη νοηματοδότηση του δικαιώματος. Τι σημαίνει δικαιώματα κρατούμενων και δικαιώματα οικογενειών/συγγενών.
6. “Αυτός ο άνθρωπος” Πρόκειται για τον κατηγορούμενο για τον φόνο της Γαρυφαλλιάς. Η μητέρα της Γαρυφαλλιάς επιλέγει να δώσει έμφαση όταν μιλάει για τον “δολοφόνο” της κόρης της, αποφεύγοντας να τον ορίσει ως τέτοιο, αποκαλώντας τον “αυτός ο άνθρωπος”. Στη συνέχεια αναφέρεται στην εγκληματική ενέργεια περιφραστικά λέγοντας “που έκανε έναν φόνο με τα χέρια του”. Ενώ με το ίδιο σκεπτικό συνεχίζει και πιο κάτω. 11. Πώς μπορεί κάποιος να αντικρίσει με δύναμη και σθένος έναν άνθρωπο που αφαίρεσε τη ζωή του παιδιού του; Παράλληλα με αυτόν τον τρόπο επιδιώκει να δείξει ότι όλοι γνωρίζουν γι’ αυτόν τον άνθρωπο και δεν υπάρχει λόγος να τον ονοματίσει διαφορετικά. [Οδηγία: εάν θέλετε να προσθέσετε μια πιο γενική παρατήρηση, σημείωση, ιδέα, σύνδεση με κάτι άλλο τότε στο τέλος του αποσπάσματος προσθέτουμε] Σημείωση: είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι σε άλλους λόγους της η μητέρα της Γαρυφαλλιάς δεν επιθυμεί να αναφέρεται στον δολοφόνο της κόρης της.

Tool #2: The Fill In Tool [Το 2ο με το 3ο tool είναι άμεσα συνδεδεμένα]

For any communication, ask: Based on what was said and the context in which it was said, what needs to be filled in here to achieve clarity? What is not being said overtly, but is still assumed to be known or inferable? What knowledge, assumptions, and inferences do listeners have to bring to bear in order for this communication to be clear and understandable and received in the way the speaker intended it?

Για κάθε επικοινωνία, αναρωτηθείτε: Με βάση το τι ειπώθηκε και το πλαίσιο στο οποίο ειπώθηκε, τι πρέπει να συμπληρωθεί για να επιτευχθεί σαφήνεια; Τι δεν ειπώθηκε φανερά, αλλά εξακολουθεί να θεωρείται γνωστό ή συμπεραίνεται; Ποιες γνώσεις, υποθέσεις και συμπεράσματα πρέπει να επιστρατεύσουν οι ακροατές προκειμένου αυτή η επικοινωνία να είναι σαφής και κατανοητή και να ληφθεί με τον τρόπο που την ήθελε ο ομιλητής;

Αποσπάσματα από το βιβλίο του Gee που μπορεί να βοηθήσουν

Χρησιμοποιώ αυτό που έχει πει ο ομιλητής καθώς πληροφορίες για το context² που μπορούν να με βοηθήσουν να πάω την ανάλυση σε βάθος.

² σελ. 18 context = The physical setting in which the communication takes place and everything in it; the bodies, eye gaze, gestures, and movements of those present; what has previously been said and done by those involved in the communication; any shared knowledge those involved have, including shared cultural knowledge

Διαβάζω το απόσπασμα που αναλύω και σκέφτομαι, με βάση το σύνολο των λεγόμενων του ομιλητή και τις πληροφορίες που έχω μέχρι τώρα για το για το context³ τι χρειάζεται να προστεθεί για να γίνει πιο ξεκάθαρο το κείμενο, για να προχωρήσω σε βάθος με την ανάλυση.

Tool #2: The Fill In Tool
1. Αυτή η δικαίωση δεν είναι μόνο για τα δικά μας παιδιά (που δολοφονήθηκαν, κακοποιήθηκαν, κινδύνευσαν), είναι για όλα τα παιδιά (που είναι εν δυνάμει στη θέση των παιδιών που έχουν δολοφονηθεί).
2. Οπότε αυτή η δικαίωση αφορά όλους μας (καθώς είμαστε εν δυνάμει γονείς/συγγενείς/φίλοι, κ.ά. παιδιών που μπορεί να δολοφονηθούν/κακοποιηθούν αλλά και πολίτες μιας κοινωνίας που “βλέπει την ατιμωρησία”, την αδικία)
3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία (που θεωρεί ότι το σύστημα δικαιοσύνης δεν είναι δίκαιο), βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό (πρέπει και εμείς με τους αγώνες μας να πιέσουμε).
4. Υπάρχει αναβρασμός στην κοινωνία μας (γίνονται πια πορείες, διαδηλώσεις, δημόσιες συζητήσεις) και αυτό δημιουργεί βίαιες συμπεριφορές από τον κόσμο (κάποιες φορές λόγω της αδικίας αυτό ξεφεύγει και πρέπει να το σταματήσουμε ξαναβλέποντας το θεσμικό πλαίσιο της δικαιοσύνης). Σημείωση: Στην τελευταία πρόταση δεν είναι ξεκάθαρο το νόημα.

Tool #3: The Making Strange Tool

For any communication, try to act as if you are an “outsider.” Ask yourself: What would someone (perhaps, even a Martian) find strange here (unclear, confusing, worth questioning) if that person did not share the knowledge and assumptions and make the inferences that render the communication so natural and taken-for-granted by insiders?

Για οποιαδήποτε επικοινωνία, προσπαθήστε να συμπεριφερθείτε σαν να είστε “ξένος”. Ρωτήστε τον εαυτό σας: Τι θα έβρισκε κάποιος (ίσως, ακόμη και ένας Αρειανός) παράξενο εδώ (ασαφές, συγκεχυμένο, άξιο αμφισβήτησης) αν το άτομο αυτό δεν μοιραζόταν τις γνώσεις και τις υποθέσεις και δεν έκανε τα συμπεράσματα που καθιστούν την επικοινωνία τόσο φυσική και δεδομένη για τους ειδικούς;

Σε αυτή την περίπτωση προσπαθούμε να προσεγγίσουμε το κείμενο με απόσταση.

Tool #3: The Making Strange Tool
1. Αυτή η δικαίωση δεν είναι μόνο για τα δικά μας παιδιά, είναι για όλα τα παιδιά. 2. Οπότε αυτή η δικαίωση αφορά όλους μας. Είναι θέμα που αφορά όλη την κοινωνία όχι μόνο την οικογένεια της Γαρυφαλλιάς. Για να μπορέσει να παρακολουθήσει κάποιος/κάποια τον λόγο της μητέρας της Γαρυφαλλιάς θα έπρεπε να γνωρίζει ότι η Γαρυφαλλιά ήταν μια γυναίκα που δολοφονήθηκε τον Ιούλιο του 2021 από τον σύντροφο της κατά τη διάρκεια των διακοπών τους στη Φολέγανδρο. Καθώς επίσης και το ευρύτερο πλαίσιο με τις γυναικοκτονίες στην Ελλάδα και την συνθήκη που έχει αρχίσει να δημιουργείται από την εποχή του covid-19. 4. Τα ισόβια να είναι ισόβια. Θα πρέπει κάποιος να γνωρίζει ότι στο νομικό σύστημα της Ελλάδας όταν κάποιος καταδικάζεται σε ισόβια μπορεί υπό προϋποθέσεις και με βάση μια σειρά διατάξεων να εκτίσει ένα μέρος της ποινής ++++ ++++ Τα ισόβια όπως θα δούμε και παρακάτω στην ανάλυση είναι ένα από τα βασικά στοιχεία που διαμορφώνουν την έννοια της δικαιοσύνης έτσι όπως νοηματοδοτείται από τη μητέρα της Γαρυφαλλιάς.

Grammar Interlude #2: Subjects and Predicates

Tool #4: The Subject Tool

For any communication, ask why speakers have chosen the subject/topics they have and what they are saying about the subject. Ask if and how they could have made another choice of subject and why they did not. Why are they organizing information the way they are in terms of subjects and predicates?

Για κάθε επικοινωνία, αναρωτηθείτε γιατί οι ομιλητές επέλεξαν τα συγκεκριμένα subject(s)/topic(s) και τι λένε για το καθένα από αυτά. Αναρωτηθείτε αν και πώς θα μπορούσαν να έχουν κάνει άλλη επιλογή subject(s)/topic(s) και γιατί δεν το έκαναν. Γιατί οργανώνουν τις πληροφορίες με τον τρόπο που το κάνουν όσον αφορά τα υποκείμενα και τα κατηγορούμενα;

Βήματα

- Χωρίζουμε τις προτάσεις, και βρίσκουμε τα υποκείμενα της κάθε πρότασης. Το υποκείμενο αναφέρεται στο topic. Εάν προηγείται κάτι του υποκειμένου είναι αυτό που διαμορφώνει το subject. Διαφορετικά το topic/subject είναι το ίδιο. Με βάση τα subject/topic βλέπουμε πώς οργανώνονται τα λόγια της μητέρας της Γαρυφαλλιάς.
- Στη συνέχεια βλέπουμε το αντικείμενο ή ότι άλλο συνοδεύει την πρόταση. Αυτό θα μας βοηθήσει να ερμηνεύσουμε καλύτερα την επιλογή του υποκειμένου.
- Το subject είναι πιο γενικό από το topic που είναι πιο ειδικό.

Tool #4: The Subject Tool
1. Αυτή η δικαίωση δεν είναι μόνο για τα δικά μας παιδιά, είναι για όλα τα παιδιά. Topic η δικαίωση Subject Αυτή > Κάτι που χαρακτηρίζει τη δικαίωση και μπορεί να εξηγηθεί περισσότερο με βάση τα όσα έχουν γραφτεί στο πρώτο tool. Επιπλέον, η λέξη “παιδιά” που ακολουθεί μας δείχνει ότι η δικαίωση συσχετίζεται άμεσα με τη λέξη παιδιά. Η μητέρα της Γαρυφαλλιάς θέλει εκεί να δώσει έμφαση > η δικαίωση είναι για τα παιδιά, όχι για εμάς.

3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό.

Subject/Topic : εμείς. Οι νοηματοδοτήσεις που μπορεί να δοθούν στο εμείς είναι: εμείς οι γονείς/ οι συγγενείς/οι οικογένειες, εμείς οι πολίτες που ζούμε σε αυτή την κοινωνία, εμείς οι γονείς/οικογένειες,οι δικηγόροι, το δικαστικό σώμα, όσοι νομοθετούν.

Σημείωση: ένα τελικό συμπέρασμα θα υπάρξει στο τέλος της ανάλυσης

Grammar Interlude #3: Intonation

Tool #5: The Intonation Tool

For any communication, ask how a speaker's intonation contour contributes to the meaning of an utterance. What idea units did the speaker use? What information did the speaker make salient (in terms of where the intonational focus is placed)? What information did the speaker background as given or old by making it less salient? What sorts of attitudinal and/or affective (emotional) meaning does the intonation contour convey? In dealing with written texts, always read them out loud and ask what sort of intonation contour readers must add to the sentences to make them make full sense.

Για οποιαδήποτε επικοινωνία, αναρωτηθείτε πώς ο επιτονισμός ενός ομιλητή συμβάλλει στο νόημα ενός εκφωνήματος/ λόγου. Ποιες μονάδες ιδεών χρησιμοποίησε ο ομιλητής; Ποιες πληροφορίες κατέστησε ο ομιλητής εμφανείς (από την άποψη του πού τοποθετείται η τονική εστίαση); Ποιες πληροφορίες υποβάθμισε ο ομιλητής ως δεδομένες ή παλιές κάνοντάς τις λιγότερο ευδιάκριτες; Τι είδους στάση ή/και συναισθηματική σημασία μεταφέρει ο επιτονισμός; Όταν ασχολείστε με γραπτά κείμενα, να τα διαβάσετε πάντα δυνατά και να αναρωτιέστε τι είδους τονικό περίγραμμα πρέπει να προσθέσει ο αναγνώστης στις προτάσεις για να τις κάνει να έχουν πλήρες νόημα.

Αποσπάσματα από το βιβλίο του Gee που μπορεί να βοηθήσουν

Content words (sometimes also called “**lexical words**”) belong to the major parts of speech: nouns, verbs, and adjectives. These categories are said to be “open categories” in the sense that they each have a large number of members and languages readily add new members to these categories through borrowing from other languages or the invention of new words.

Function words (also sometimes called “**grammatical words**”) belong to smaller categories, categories which are said to be “closed categories” in the sense that each category has relatively few members and languages are resistant to borrowing or inventing anew such words (though they sometimes do). Such categories as **determiners** (e.g., “the,” “a/n,” “this/that,” “these/those”— these are also sometimes called “articles”), **pronouns** (e.g., “he/him,” “she/ her,” “it,” “himself,” “herself”), prepositions (e.g., “in,” “on,” “to,” “of”), and **quantifiers** (e.g., “some,” “many,” “all,” “none”) are function word categories > **προσδιορισμοί ή άρθρα** > **αυτός, αυτή, ένα, ή αντωνυμίες** > **αυτήν, αυτός, αυτό, δικό της ή προθέσεις** > **μέσα, έξω, στο, ή αριθμητικά** > **μερικά, πολλά, κτλ**

For example, the definite determiner “the” signals that the information following it is already “known” to the speaker and hearer. Pronouns signal that their referents have been previously mentioned, or are readily identifiable in the context of communication or on the basis of the speaker and hearer’s mutual knowledge. Prepositions link nouns and noun phrases to other words (e.g., in “lots of luck” *of* links *luck* to *lots*; in “ideas in my mind,” *in* links *my mind* to *ideas*; and in “look at the girl,” *at* links *the girl* to the verb *look*). I have not yet mentioned adverbs. Adverbs are messy and complicated. Very often they function in a way that is midway between a function word and a content word.

Βήματα

- Βλέπουμε (και σημειώνουμε) εάν υπάρχει κάποιο σημείο στίξης στο κείμενο που να συνδέεται με συγκεκριμένο επιτονισμό, που να προκαλεί κάποιο συναίσθημα; προβληματισμό; (τα σημεία στίξης μας δείχνουν επίσης και την ολοκλήρωση μιας ιδέας)
- Στη συνέχεια, βλέπουμε (και σημειώνουμε) τις παύσεις που μπορεί να υπάρχουν ανάμεσα στις προτάσεις με βάση συνήθως συνδετικές λέξεις αλλά και το περιεχόμενο (δείτε content words, function words, etc) (τα κόμματα μας δείχνουν μια καθοδική πορεία και ακολουθούμε την πρόταση για να δούμε το νόημά της).
- Τέλος, διαβάζουμε δυνατά το κείμενο και τονίζουμε τις φράσεις με τρόπο που να βγάζουν νόημα. Σκεφτόμαστε, τι θέλει να πετύχει ο ομιλητής και χρησιμοποιεί τους συγκεκριμένους τρόπους έκφρασης; Όπως σημειώνει ο Gee διαβάζοντας το ξαναδίνουμε την αφήγηση/ ξαναγράφουμε την ιστορία.

ΠΡΟΣΟΧΗ! Επειδή στη δική μας περίπτωση πρόκειται για προφορικό λόγο που έχει αποδοθεί σε γραπτό κείμενο, επειδή δεν μπορούμε να βρούμε τον προφορικό λόγο θα πρότεινα να μείνουμε στα δυο πρώτα βήματα.

Γενικά σε όλα τα παραπάνω βίντεο ο επιτονισμός ή μη μας δείχνει τη σημαντικότητα ή όχι της πληροφορίας.

Tool #5: The Intonation Tool

5. Γιατί να έχει το δικαίωμα και να μιλάμε συνεχώς για τα δικαιώματα των δολοφόνων και να μην μιλάμε για το δικό μας δικαίωμα να μην αντικρύσουμε ξανά αυτόν τον άνθρωπο;

7. Ζούμε στην Ελλάδα και μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Για ποιο σωφρονιστικό σύστημα μιλάμε;

Η μητέρα της Γαρυφαλλιάς θέτει κάποια ερωτήματα, τα οποία θα μπορούσαμε να πούμε ότι συγκεντρώνουν την αγανάκτηση της, και εμπεριέχουν στοιχεία που διαμορφώνουν την έννοια της δικαίωσης που ζητάει. Ασκήι κριτική στο σωφρονιστικό σύστημα και επομένως στη θεσμική δικαιοσύνη για τις τιμωρίες των δολοφόνων. Γεγονός που κατά τη γνώμη της προκαλεί αδικίες.

Εμμέσως προσπαθεί να ασκήσει πίεση ώστε τα ισόβια να είναι ισόβια και να μην “αντικρίσει ξανά” έξω τον δολοφόνο της κόρης της. Σε αυτό το σημείο, οφείλουμε να σημειώσουμε ότι η πράξη “αντικρίζω ξανά” τον δολοφόνο της κόρης μου είναι πραγματική καθώς η μητέρα της Γαρυφαλλιάς με τον δολοφόνο της κόρης της κατοικούν στο Βέλο Κορινθίας.

Οι αποδέκτες των συγκεκριμένων ερωτήσεων είναι άμεσα οι δημοσιογράφοι που βρίσκονται εκείνη τη στιγμή κοντά στη μητέρα, και έμμεσα το δικαστικό σώμα και οι όσοι νομοθετούν.

8. **Τα παιδιά μας δεν επιστρέφουν όμως** η δικαίωση πρέπει να είναι δικαίωση για τα παιδιά μας και την ελληνική κοινωνία.

Σε αυτή την πρόταση φαίνεται ότι η μητέρα της Γαρυφαλλιάς ξεκινάει προσπαθώντας να προκαλέσει το συναίσθημα των ακροατών της (και έτσι βέβαια νιώθει) με τη φράση “τα παιδιά μας δεν επιστρέφουν” υπονοώντας πως ότι και να γίνει ο πόνος και η στεναχώρια θα παραμείνει. Επίσης η χρήση του πληθυντικού αριθμού (και όχι μόνο η αναφορά στη Γαρυφαλλιά) δείχνει ότι πρόκειται για πολλά παιδιά που έχουν δολοφονηθεί και αυτό θα μπορούσε να κάνει την ανάγκη για δικαιοσύνη πιο επιτακτική. Στη συνέχεια το “όμως” προσφέρει μια δυναμική απάντηση σε αυτό που έχει συμβεί δίνοντας έμφαση στον αγώνα για “δικαίωση”. Και σε αυτή την περίπτωση συμπεριλαμβάνει την ελληνική κοινωνία θέλοντας να δείξει ότι η δικαίωση μας αφορά όλους.

Tool #6: The Frame Tool

After you have completed your discourse analysis—after you have taken into consideration all the aspects of the context that you see as relevant to the meaning of the data—see if you can find out anything additional about the context in which the data occurred and see if this changes your analysis. If it doesn't, your analysis is safe for now. If it does, you have more work to do. Always push your knowledge of the context as far as you can just to see if aspects of the context are relevant that you might at first have not thought were relevant or if you can discover entirely new aspects of the context.

Αφού ολοκληρώσετε την ανάλυση -αφού λάβετε υπόψη όλες τις πτυχές του πλαισίου που θεωρείτε σχετικές με το νόημα των δεδομένων- δείτε αν μπορείτε να μάθετε κάτι επιπλέον για το περικείμενο (context) στο οποίο συνέβησαν τα δεδομένα και δείτε αν αυτό αλλάζει την ανάλυσή σας. Αν δεν το κάνει, η ανάλυσή σας είναι ασφαλής προς το παρόν. Εάν ναι, έχετε περισσότερη δουλειά να κάνετε. Πάντα να επεκτείνετε τις γνώσεις σας για το πλαίσιο όσο το δυνατόν περισσότερο για να δείτε αν είναι σχετικές πτυχές του περικειμένου που αρχικά μπορεί να μην θεωρούσατε σχετικές ή αν μπορείτε να ανακαλύψετε εντελώς νέες πτυχές του περικειμένου.

Βήματα

- Καταγράφουμε όσες περισσότερες πληροφορίες γνωρίζουμε για το περικείμενο στο οποίο διαδραματίζεται ο συγκεκριμένος λόγος. Αυτές οι πληροφορίες μπορεί να είναι α) γενικές σε ένα ευρύτερο κοινωνικό πλαίσιο, β) πιο ειδικές που να αφορούν το συγκεκριμένο συμβάν
- Στη συνέχεια εξετάζουν εάν αυτές οι πληροφορίες επηρεάζουν/ αλλάζουν/ τροποποιούν αυτά που έχουμε σκεφτεί για όσα λέει ο ομιλητής.
- Προσέχουμε οι πληροφορίες αυτές να σχετίζονται πάντα με τα ερευνητικά μας ερωτήματα και το θέμα της έρευνάς μας. Να λειτουργούν δηλαδή προσθετικά.

Οδηγία: Θα μπορούσαν να προστεθούν και άλλες πληροφορίες κατά τη διάρκεια της ανάλυσης μέσα από τα υπόλοιπα tools. Δηλαδή, καθώς προχωράμε με τα υπόλοιπα tools και μέχρι να κλείσουμε την ανάλυσή μας τον Σεπτέμβριο μπορούμε να επιστρέφουμε εδώ και να προσθέτουμε πληροφορίες σε σχέση με το πλαίσιο.

Tool #6: The Frame Tool

Ευρύτερο πλαίσιο Τον Ιούλιο του 2021 στη Φολέγανδρο η Γαρυφαλλιά Ψαράκου δολοφονείται από τον σύντροφο της, ο οποίος, όπως αποδείχθηκε αργότερα στο δικαστήριο, την έσπρωξε στα βράχια, εκείνη έπεσε στη θάλασσα και πνίγηκε.

Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πηγές ο σύντροφος της όταν τον συνέλαβαν οι αστυνομικοί είπε “χάλασε η φάση”.

Συνολικότερα πρόκειται για μια ακόμη γυναικοκτονία που προστίθεται σε όσες έχουν ήδη γίνει.

Το περικείμενο (context): Τα λόγια της μητέρας της Γαρυφαλλιάς τοποθετούνται τη στιγμή λίγο πριν από την έναρξη της δίκης. Πρόκειται για δηλώσεις και απαντήσεις σε ερωτήσεις δημοσιογράφων που έχει κάνει στην ΕΡΤ.

Επιπλέον πληροφορίες: Η μητέρα της Γαρυφαλλιάς από την πρώτη στιγμή αποδέχτηκε την επικοινωνία με τους δημοσιογράφους και τον κόσμο, προσπαθώντας να δικαιωθεί η κόρη της. Ο αγώνας της όμως όπως έχει πει και σε άλλες στιγμές δεν αφορά μόνο τη Γαρυφαλλιά αλλά και άλλες γυναίκες που δολοφονήθηκαν. Με αφορμή τη δολοφονία της Γαρυφαλλιάς ιδρύθηκε το Γίνε Άνθρωπος ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός που σκοπό έχει να βοηθήσει γυναίκες που βιώνουν έμφυλη βία και να ευαισθητοποιήσει την ευρύτερη κοινωνία σε αυτό το θέμα. Σε αυτό τον οργανισμό έχει δηλώσει την υποστήριξή της και η μητέρα της Γαρυφαλλιάς.

<https://www.gineanthropos.gr/>

Το γεγονός αυτό ενισχύει τα λόγια και τον αγώνα της μητέρας της Γαρυφαλλιάς για δικαιοσύνη, για την ορατότητα της έμφυλης βίας και κατ' επέκταση τον περιορισμό της, για την ευαισθητοποίηση των νέων (και όχι μόνο).

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι λειτουργεί προσθετικά στα λόγια που μελετάμε στο συγκεκριμένο απόσπασμα. Ίσως πρόκειται για μια απτή απόδειξη, μια πράξη του αγώνα της μητέρας της Γαρυφαλλιάς.

Επιπλέον πληροφορίες: ο αγώνας για δικαίωση όπως παρουσιάζεται από τη μητέρα της Γαρυφαλλιάς περιλαμβάνει αιτήματα που αφορούν α) την αλλαγή του ποινικού ; κώδικα σε σχέση με την ποινή των ισοβίων, και β) την θεσμική νομιμοποίηση (σε νομικά έγγραφα) του όρου γυναικοκτονία. Αρχικά οφείλουμε να πούμε ότι και τα δυο αυτά αιτήματα αποτελούν μέρος του αγώνα και άλλων μητέρων / γονιών / συγγενών που βρίσκονται στη θέση της μητέρας της Γαρυφαλλιάς όπως και φεμινιστικών οργανώσεων, ακτιβιστικών οργανώσεων και πολιτών.

<https://www.reporter.gr/Oles-oi-eidhseis/522643-Goneis-Topaloydh-Ta-isobia-na-einai-pragmatika-isobia>

Πιο συγκεκριμένα, για το α) αξίζει να σημειωθεί ότι υπάρχει ένας αντίλογος στον δημόσιο διάλογο ή για κάποιους μια προσθετική διαδικασία από νομικούς που εξηγούν γιατί τα ισόβια σε κάποιες περιπτώσεις δεν είναι ισόβια -και αυτό σύμφωνα με τα επιχειρήματά τους είναι σωστό. <https://rednnoir.gr/kyriakatiko-rednnoir/apo-to-spiti-twn-pethamenwn/ok-na-ginoy-n-ta-isovia/>

Για το β)

Τα τελευταία χρόνια έχει δημιουργηθεί ένας δημόσιος διάλογος με σκοπό τη νομιμοποίηση του όρου γυναικοκτονία στα νομικά κείμενα. Κάτι τέτοιο αναγνωρίζει ένα έγκλημα που έγινε και οφείλεται σε έμφυλους λόγους και δυνητικά μπορεί να φέρει και άλλες ποινές. Αυτόν τον διάλογο εκτός από τους συγγενείς των γυναικών θυμάτων, ενισχύουν κόμματα (βλ. Πρόταση ΣΥΡΙΖΑ), από επιστήμονες/επιστημότισσες, κ.ά.

https://eige.europa.eu/publications-resources/thesaurus/terms/1192?language_content_entity=el

<https://www.syntagmawatch.gr/trending-issues/gynaikoktonia-h-emfylh-diastash-tou-adikhmatos-ths-anthropoktonias/>

Η μητέρα της Ελένης επίσης έχει μιλήσει και για οικογενειοκτονία “γιατί οι δράστες σκοτώνουν όλη την οικογένεια”

<https://www.reporter.gr/Oles-oi-eidhseis/522643-Goneis-Topaloydh-Ta-isobia-na-einai-pragmatika-isobia>

Αλλά και οι λόγοι για τη μη νομιμοποίηση του όρου

<https://www.dikastiko.gr/proto-thema/k-tsiaras-ochi-eidiki-diataxi-gia-gynaikoktonia-yparchei-i-anthropoktonia-kai-timoreitai-me-isovia/>

<https://www.ethnos.gr/greece/article/182178>

[neospoinikoskodikasaysthropoioyntaioipoinesgiagynaikoktonieskaisexoyalikhakopoihshtieipeokostastsiaras](https://www.ethnos.gr/greece/article/182178)

Saying, Doing, and Designing

Tool #7: The Doing and Not Just Saying Tool

For any communication, ask not just what the speaker is saying, but what he or she is trying to do, keeping in mind that he or she may be trying to do more than one thing.

Για κάθε επικοινωνία, αναρωτηθείτε όχι μόνο τι λέει ο ομιλητής, αλλά και τι προσπαθεί να κάνει, έχοντας κατά νου ότι μπορεί να προσπαθεί να κάνει περισσότερα από ένα πράγματα.

Βήματα

- Για ποιους λόγους με την έννοια ποιες λειτουργίες υπονοούνται ή φαίνεται να αναδεικνύουν αυτοί οι λόγοι;
- Η βασική ερώτηση σύμφωνα με τον Gee που θέτουμε όταν κάνουμε την ανάλυση υπό το φίλτρο του tool 7 είναι όχι μόνο τι προσπαθεί ο ομιλητής να πει αλλά και τι προσπαθεί ο ομιλητής να κάνει; Ποιες πράξεις υπονοεί με τα λόγια του;
- Προσοχή! Δεν είναι απαραίτητο να αναφέρεται ρητά ή να περιγράφεται η πράξη. Μπορεί να υπονοείται.

Tool #7: The Doing and Not Just Saying Tool

3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε **πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό.**

Με το εμείς πρέπει να το ισορροπήσουμε = εμείς πρέπει να κάνουμε κάτι ώστε να μην υπάρχει ατιμωρησία.

Σημαντικά στοιχεία που ενδυναμώνουν την ιδέα της πράξης (action) είναι η χρήση και νοηματοδότηση του απρόσωπου ρήματος “πρέπει” η χρήση του ενεστώτα “να το ισορροπήσουμε” και το το υποκείμενο “εμείς”. Το απρόσωπο πρέπει αλλά και η έμφαση στο εμείς (υποκείμενο που εννοείται) δείχνει την εστίαση στο ότι πρέπει κάτι να κάνουμε. Ακόμη και η απουσία του υποκειμένου σε αυτή την περίπτωση θα μπορούσε να σημαίνει (θα το δούμε με βάση το σύνολο της ανάλυσης) ότι είναι δεδομένο ότι μόνο εμείς μπορούμε πια να πιέσουμε για να γίνει η κοινωνία πιο δίκαιη, είναι δεδομένο ότι και εμείς μπορούμε να βοηθήσουμε μαζί με τη θεσμική δικαιοσύνη ώστε να γίνει η κοινωνία πιο δίκαιη. Θεωρεί ίσως ότι χρειάζεται μια αντίδραση/αντίσταση. Να δράσουμε συλλογικά. Με αυτό το σκεπτικό το εμείς αφήνει απέξω θεσμικούς παράγοντες (Δικαστικό σώμα, Υπουργείο, άτομα που νομοθετούν, πολιτικούς). Προσεγγίζοντας κριτικά την παραπάνω ερμηνεία είναι επίσης σημαντικό να σκεφτούμε εάν είναι έννομο “να κάνουμε κάτι εμείς για να σταματήσει να υπάρχει ατιμωρησία”.

Tool #8: The Vocabulary Tool

For any English communication, ask what sorts of words are being used in terms of whether the communication uses a preponderance of Germanic words or of Latinate words. How is this distribution of word types functioning to mark this communication in terms of style (register, social language)? How does it contribute to the purposes for communicating?

Για οποιαδήποτε αγγλική επικοινωνία, αναρωτηθείτε τι είδους λέξεις χρησιμοποιούνται, από την άποψη αν η επικοινωνία χρησιμοποιεί μια υπεροχή γερμανικών ή λατινικών λέξεων. Πώς λειτουργεί αυτή η κατανομή των τύπων λέξεων για να χαρακτηρίσει αυτή την επικοινωνία από την άποψη του ύφους (register, κοινωνική γλώσσα); Πώς συμβάλλει στους σκοπούς της επικοινωνίας;

Προσοχή! εδώ το προσαρμόζουμε στην ελληνική γλώσσα αντίστοιχα.

Βήματα

- Διαβάζω το προς ανάλυση κείμενο και μελετώ μέσα από τις λέξεις και τις φράσεις ποιο επίπεδο λόγου/ επίπεδο ύφους (register) [“λεξιλογικές επιλογές σε επίπεδο σύνταξης του κειμένου και των φράσεων

και του λεξιλογίου”, ποια κοινωνική γλώσσα; μια ή περισσότερες γλώσσες (ελληνικά, αγγλικά, κτλ), χρήση λατινικών; τεχνικοί όροι;

- Για το επίπεδο ύψους μπορείτε να δείτε και εδώ (Μητσιοκοπούλου <https://eclass.upatras.gr/modules/document/file.php/PDE1316/Αρθρα/Μητσιοκοπούλου-Πολίτης ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΚΕΙΜΕΝΟ.pdf>)

Tool #8: The Vocabulary Tool
6. Θέλετε να μου πείτε ότι αυτός ο άνθρωπος που έκανε έναν φόνο με τα χέρια του, που τα χέρια του είναι όπλα, επειδή του χάλασε η φάση, όταν θα ξαναβγεί έξω δεν θα του ξαναχαλάσει η φάση; Η μητέρα της Γαρυφαλλιάς χρησιμοποιεί τα λόγια του κατηγορούμενου για τη δολοφονία της κόρης της, προσπαθώντας να δείξει τον ανύπαρκτο λόγο που εκείνος προχώρησε σε αυτή την πράξη, και πόσο εύκολο είναι να το ξανακάνει εάν δεν σωφρονιστεί. Θα λέγαμε ότι το σύστημα σωφρονισμού κατά τη μητέρα της Γαρυφαλλιάς ισοδυναμεί με πολλά χρόνια στη φυλακή, και αυτό για εκείνη σημαίνει δικαιοσύνη.
Σωφρονιστικό σύστημα, δικαιώματα δολοφόνων, δικαιώματα οικογενειών Γίνεται επίκληση στη δικαιοσύνη με σχετικούς όρους (δλδ χρήση τεχνικών όρων που αντλούν από τη νομική επιστήμη). Οι συγκεκριμένοι όροι ωστόσο γίνονται εύκολα κατανοητοί από ένα μεγάλο ποσοστό πολιτών καθώς χρησιμοποιούνται αρκετά στον δημόσιο λόγο. Η χρήση λεξιλογίου που αντλεί από τη νομική επιστήμη ενισχύει την πειστικότητα των επιχειρημάτων της για το ζητούμενο της δικαίωσης (περιγράφηκε πιο πάνω στην ανάλυση μας)
7. Ζούμε στην Ελλάδα και μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Για ποιο σωφρονιστικό σύστημα μιλάμε; Η συγκεκριμένη φράση χρησιμοποιείται για να δείξει δειλία, απάθεια, ακόμη και φόβο.
Δικά μας παιδιά, όλα τα παιδιά, το παιδί μου Ο όρος παιδί λαμβάνει πολλές νοηματοδοτήσεις. Αρχικά βρίσκεται στον πληθυντικό αριθμό = οι γυναίκες που δολοφονήθηκαν. Σε μια ευρύτερη διάσταση θα μπορούσε να εννοεί τα παιδιά που δολοφονήθηκαν χωρίς να περιορίζεται απαραίτητα στις γυναικοκτονίες δλδ τα παιδιά που δολοφονήθηκαν άδικα Άλκης, Ζακ.

Tool #9: The Why This Way and Not That Way Tool [Είναι κοντά στο Fill In Tool και στο Doing Not Saying Tool]

For any communication, ask why the speaker built and designed with grammar in the way in which he or she did and not in some other way. Always ask how else this could have been said and what the speaker was trying to mean and do by saying it the way in which he or she did and not in other ways.

Για κάθε επικοινωνία, αναρωτηθείτε γιατί ο ομιλητής επέλεξε να διαμορφώσει την ομιλία τους με τις συγκεκριμένες γραμματικές επιλογές και όχι με κάποιον άλλο τρόπο. Πάντα να αναρωτιέστε πώς αλλιώς θα μπορούσε να ειπωθεί αυτό και τι προσπαθούσε να εννοήσει και να κάνει ο ομιλητής λέγοντάς το με τον τρόπο που το είπε και όχι με άλλους τρόπους.

Βήματα

- Μελετάμε κάθε πρόταση με βάση τις γραμματικές επιλογές > τις σημειώνουμε. Περιγράφουμε τις σκέψεις σύντομα καθώς αναλύουμε.
- Σκεφτόμαστε πώς θα μπορούσε διαφορετικά να ειπωθεί κάτι τέτοιο και γιατί δεν ειπώθηκε με τον τάδε τρόπο αλλά με τον άλλο. Σημειώνουμε τις σκέψεις μας καθώς αναλύουμε.
- (Μπορείτε να σκεφτείτε επίσης και για γραμματικά φαινόμενα όπως τα είδη προτάσεων, χρήση μεταβατικών/αμετάβατων ρημάτων, χρήση αντωνυμιών, σύνταξη, κ.ά.)

Tool #9: The Why This Way and Not That Way Tool
1. Αυτή η δικαίωση δεν είναι μόνο για τα δικά μας παιδιά , είναι για όλα τα παιδιά . Η χρήση του πληθυντικού αριθμού δείχνει την α) ανάγκη να τονιστεί ότι πρόκειται για ένα θέμα/ ένα συμβάν/ μια δολοφονία που μας αφορά όλους/όλες (καθώς εν δυνάμει μπορεί να βρεθούμε στη θέση των γυναικών που δολοφονήθηκαν, των συγγενών), β) ότι είναι πολλά τα παιδιά, οι γυναίκες που χάθηκαν, και γ) παιδιά = εν δυνάμει όλα τα παιδιά που μπορεί να δολοφονηθούν κτλ. Παιδιά = παιδιά όπως ο Ζακ και ο Άλκης χωρίς απαραίτητα να είναι γυναίκες. Σε αυτή την περίπτωση η εστίαση βρίσκεται στην ευκολία που γίνεται ένα έγκλημα και στην ατιμωρησία που αναφέρεται πιο κάτω στον λόγο της μητέρας της Γαρυφαλλιάς.
1. Αυτή η δικαίωση δεν είναι μόνο για τα δικά μας παιδιά, είναι για όλα τα παιδιά. Το μας ενισχύει την παραπάνω σκέψη υπονοώντας ότι πολλές οικογένειες έχουν χάσει τα παιδιά τους, δημιουργώντας μια συναισθηματική συνθήκη.
3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε (εμείς) πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό. Η χρήση του πληθυντικού αριθμού δείχνει παράλληλα μια ανάγκη για συλλογικότητα. Για μια συλλογική δράση.
Γενικότερα η χρήση του Ενεστώτα και του Μέλλοντα στο σύνολο των λόγων της μητέρας της Γαρυφαλλιάς μας δείχνει ότι πρόκειται για έναν αγώνα για Δικαιοσύνη που δίνεται τώρα, που θα επηρεάσει το μέλλον.

Grammar Interlude #5: Integrating

InformationTool #10: The Integration Tool

For any communication, ask how clauses were integrated or packaged into utterances or sentences. What was left out and what was included in terms of optional arguments? What was left out and what was included when clauses were turned into phrases? What perspectives are being communicated by the way in which information is packaged into main, subordinate, and embedded clauses, as well as into phrases that encapsulate a clause's worth of information?

Για κάθε επικοινωνία, αναρωτηθείτε πώς οι προτάσεις ενσωματώθηκαν σε εκφωνήσεις ή προτάσεις. Τι παραλείφθηκε και τι συμπεριλήφθηκε όσον αφορά τα προαιρετικά επιχειρήματα; Τι παραλείφθηκε και τι συμπεριλήφθηκε όταν οι προτάσεις μετατράπηκαν σε φράσεις; Ποιες προοπτικές επικοινωνούνται με τον τρόπο με τον οποίο οι πληροφορίες βρίσκονται σε κύριες, δευτερεύουσες και ενσωματωμένες προτάσεις, καθώς και σε φράσεις που περικλείουν σημαντικές πληροφορίες μιας πρότασης;

Βήματα

- Βρίσκουμε τις προτάσεις, και τα μέρη που διαμορφώνουν τις προτάσεις. Τις χωρίζουμε αρχικά σε κύριες και δευτερεύουσες. Σημειώνουμε τα clauses. Μια πρόταση μπορεί να διαμορφώνεται από ένα ή περισσότερα clauses.
 - Σύμφωνα με τον Gee A clause = is any string of words composed of a subject and predicate as in "The boys liked the cakes."
 - Σύμφωνα με τον Gee οι κύριες προτάσεις περιέχουν συνήθως και τις πιο σημαντικές πληροφορίες. Πρόκειται για προτάσεις που μας δείχνουν κάτι επιβεβαιωμένο.
 - Οι δευτερεύουσες προτάσεις δείχνουν ότι μιλούν για κάτι λιγότερο σημαντικό.
- Επιπλέον, προσπαθούμε να δούμε εάν υπάρχουν ενσωματωμένα (embedded) μέρη (δλδ ο τάδε θεωρεί ότι ++++), ονοματοποιήσεις (αφήνουμε έξω το υποκείμενο), κ.ά. Αυτά μας δείχνουν με περισσότερη λεπτομέρεια πώς ο ομιλητής επιλέγει να οργανώσει και να παρουσιάσει τα λεγόμενά του. Πώς επιλέγει να μας δείξει την οπτική του. π.χ. όταν ονοματοποιούμε μας ενδιαφέρει να εστιάσουμε/ να αναδείξουμε την πράξη όχι ποιος την έκανε.

Tool #10: The Integration Tool

3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό.

Κύρια Πρόταση > Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία Το υποκείμενο (εμείς) παραλείπεται και αυτό γιατί φαίνεται ότι θέλει να δώσει έμφαση στην “ατιμωρησία”, στους μη αυστηρούς νόμους δηλαδή που συνεπάγονται γυναικοκτονίες.

Δευτερεύουσα > οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό Ο σύνδεσμος οπότε δείχνει ένα συμπέρασμα το οποίο προκύπτει από μια αιτία. Υπάρχει ατιμωρησία, δεν υπάρχει δικαιοσύνη επομένως θα πρέπει να κάνουμε κάτι εμείς.

Σημείωση: Θα ήταν καλό να δούμε πώς οι πολίτες, οι γονείς/ συγγενείς των θυμάτων μπορούν να “παρέμβουν;”, να πιέσουν; να κάνουν ορατή την αδικία -σύμφωνα με τη δική τους οπτική.

Η πίεση εδώ δεν ασκείται στο έργο των δικαστών αλλά στο έργο των νομοθετών.

Grammar Interlude #6: Topics and

ThemesTool #11: The Topic and Theme

Tool

For any communication, ask what the topic and theme is for each clause and what the theme is of a set of clauses in a sentence with more than one clause. Why were these choices made? When the theme is not the subject/topic, and, thus, has deviated from the usual (unmarked) choice, what is it and why was it chosen?

Για κάθε επικοινωνία, αναρωτηθείτε ποιο είναι το theme και το topic για κάθε clause, και ποιο είναι το θέμα ενός συνόλου clauses σε μια πρόταση με περισσότερες από μία clauses. Γιατί έγιναν αυτές οι επιλογές; Όταν το θέμα δεν είναι το υποκείμενο και, επομένως, έχει αποκλίνει από τη συνήθη επιλογή, ποιο είναι αυτό και γιατί επιλέχθηκε;

Αποσπάσματα από το βιβλίο του Gee που μπορεί να βοηθήσουν

The “theme” of a clause is the point of departure of the message, a framework for the interpretation of the clause. The theme orients the listener to what is about to be communicated. In English, the theme of a clause is whatever comes before the subject. If nothing comes before the subject, then the subject is both the theme and the topic.

Βήματα

- Βρίσκουμε αρχικά τα clauses. Όπως είδαμε και σε προηγούμενο tool μπορεί μια πρόταση να περιέχει παραπάνω από ένα clause. Σύμφωνα με τον Gee συνήθως με βάση το υποκείμενο καταλαβαίνουμε και το topic. Εάν το υποκείμενο δεν μας δίνει το topic τότε αναρωτιόμαστε γιατί; βλέπουμε ποιες είναι οι επιλογές, καταλήγουμε στο topic και στο τι μας το δίνει και σημειώνουμε σύντομα. Το topic απαντάται συνήθως με το what -συνήθως με μια λέξη.
- Αντίστοιχα το Theme μας δίνει σύμφωνα με τον Gee τη μεγάλη εικόνα. Το βρίσκουμε και σημειώνουμε σύντομα τις σκέψεις μας κατά την ανάλυση. Το theme είναι πιο γενικό και το topic πιο ειδικό.

Tool #11: The Topic and Theme Tool
1. Αυτή η δικαίωση δεν είναι μόνο για τα δικά μας παιδιά, είναι για όλα τα παιδιά. Αυτή (theme) η δικαίωση (topic) δεν είναι μόνο για τα δικά μας παιδιά, είναι για όλα τα παιδιά.
2. Οπότε αυτή η δικαίωση αφορά όλους μας. Οπότε (theme) αυτή η δικαίωση (topic) αφορά όλους μας.
3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό. (Εμείς) (topic) Ζούμε σε μία κοινωνία (topic) όπου βλέπει ατιμωρησία, (η κοινωνία) (topic, theme) βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε (theme) πρέπει λίγο (εμείς) (topic) να το ισορροπήσουμε αυτό.
Τι παρατηρούμε συνολικά μέχρι εδώ; Topics > η δικαίωση x2, εμείς, η κοινωνία, εμείς, ο κόσμος + το πρόσωπο υπάρχει Themes > αυτή, οπότε, η κοινωνία, οπότε Οδηγία: Μπορούμε να προσθέσουμε 1-2 προτάσεις με τις σκέψεις μας για το αποτέλεσμα

Tool #12: The Stanza Tool

In any communication (that is long enough), look for stanzas and how stanzas cluster into larger blocks of information. You will not always find them clearly and easily, but when you do, they are an important aid to organizing your interpretation of data and of how you can display that interpretation.

Σε κάθε επικοινωνία (που είναι αρκετά μεγάλη) [στη δική μας περίπτωση σε κάθε λόγο], αναζητήστε stanzas (στροφές) και πώς αυτές συγκεντρώνονται σε μεγαλύτερα γκρουπ πληροφοριών. Δεν θα τις βρίσκετε πάντα με σαφήνεια και ευκολία, αλλά όταν τις βρίσκετε, αποτελούν σημαντικό βοήθημα για την οργάνωση της ερμηνείας των δεδομένων σας και του τρόπου με τον οποίο μπορείτε να παρουσιάσετε αυτή την ερμηνεία.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Gee που μπορεί να βοηθήσουν

Κάθε stanza (στροφή) είναι μια μονάδα ιδέας για ένα σημαντικό γεγονός, συμβάν ή κατάσταση που πραγματώνεται σε έναν τόπο, χρόνο, ή εστιάζει σε ένα συγκεκριμένο θέμα, εικόνα ή προοπτική. Όταν αλλάζει ο χρόνος, ο χώρος, ο χαρακτήρας, ή η προοπτική τότε έχουμε μια νέα stanza. Για να ξεχωρίσουμε τα διαφορετικά αυτά τμήματα ιδεών μπορούμε να βάλουμε ένα μικρό τίτλο (μια λέξη) που να περιγράφει την κάθε stanza.

Tool #12: The Stanza Tool
1. Αυτή η δικαίωση δεν είναι μόνο για τα δικά μας παιδιά, είναι για όλα τα παιδιά. 2. Οπότε αυτή η δικαίωση αφορά όλους μας. [...] 8. Τα παιδιά μας δεν επιστρέφουν όμως η δικαίωση πρέπει να είναι δικαίωση για τα παιδιά μας και την ελληνική κοινωνία. 9. Είναι θέμα που αφορά όλη την κοινωνία όχι μόνο την οικογένεια της Γαρυφαλλιάς Αυτά τα λόγια διαμορφώνουν την πρώτη stanza η οποία αναφέρεται στον αγώνα της μητέρας της Γαρυφαλλιάς και των άλλων μητέρων για δικαίωση.

3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό. 4. Υπάρχει αναβρασμός στην κοινωνία μας και αυτό δημιουργεί βίαιες συμπεριφορές από τον κόσμο” [...] 4. Τα ισόβια να είναι ισόβια. 5. Γιατί να έχει το δικαίωμα και να μιλάμε συνεχώς για τα δικαιώματα των δολοφόνων και να μην μιλάμε για το δικό μας δικαίωμα να μην αντικρίσουμε ξανά αυτόν τον άνθρωπο; 6. Θέλετε να μου πείτε ότι αυτός ο άνθρωπος που έκανε έναν φόνο με τα χέρια του, που τα χέρια του είναι όπλα, επειδή του χάλασε η φάση, όταν θα ξαναβγεί έξω δεν θα του ξαναχαλάσει η φάση; [...] 7. Ζούμε στην Ελλάδα και μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Για ποιο σωφρονιστικό σύστημα μιλάμε; Τα παραπάνω αποτελούν τη δεύτερη stanza και αναφέρονται στις ευθύνες που σύμφωνα με τη μητέρα της Γαρυφαλλιάς έχουν όσοι νομοθετούν/ αποδίδουν δικαιοσύνη καθώς και στην “υποχρέωση” όλων να κάνουν κάτι για να γίνει η κοινωνία πιο δίκαιη.
10. Είναι μία πολύ δύσκολη διαδικασία. 11. Πώς μπορεί κάποιος να αντικρίσει με δύναμη και σθένος έναν άνθρωπο που αφαίρεσε τη ζωή του παιδιού του; 12. Δεν ξέρω πώς θα αντιδράσουμε. Δεν ξέρω τι μας περιμένει. 13. Μαζεύουμε τις δυνάμεις μας για να μπορέσουμε να σταθούμε απέναντι και να δικαιώσουμε τη Γαρυφαλλιά μας 14. Δεν μπορώ να ξέρω, δεν είμαι μέσα στο μυαλό του. 15. Δεν υπάρχει γιατί. Δεν αφαιρείς τη ζωή ενός ανθρώπου 17. Δεν έχει κανένα νόημα η συγνώμη. Δεν θέλω να μου ζητήσει συγνώμη. 18. Θέλω να γυρίσει το παιδί μου πίσω. Γίνεται; Δεν γίνεται. 19. Οπότε η συγνώμη για μένα δεν έχει κανέναν νόημα Τα παραπάνω αποτελούν την τρίτη stanza όπου η μητέρα της Γαρυφαλλιάς αναφέρεται πιο ειδικά στην περίπτωση της κόρης της.

Tool #13: The Context is Reflexive Tool

When you use the Fill in Tool, the Doing and Not Just Saying Tool, the Frame Problem Tool, and the Why This Way and Not That Way Tool, and all other tools that require that you think about context (and not just what was said), always ask yourself the following questions:

- How is what the speaker is saying and how he or she is saying it helping to create or shape (possibly even manipulate) what listeners will take as the relevant context?
- How is what the speaker is saying and how he or she is saying it helping to reproduce contexts like this one (e.g., class sessions in a university), that is, helping them to continue to exist through time and space?
- Is the speaker reproducing contexts like this one unaware of aspects of the context that if he or she thought about the matter consciously, he or she would not want to reproduce?
- Is what the speaker is saying and how he or she is saying it just, more or less, replicating (repeating) contexts like this one or, in any respect, transforming or changing them? No act of speaking in a context is ever totally identical in every respect to another (e.g., every lecture is different somehow), but sometimes the differences are small and not very significant and other times they are larger and more significant.

Όταν χρησιμοποιείτε Fill in Tool, the Doing and Not Just Saying Tool, the Frame Problem Tool, and the Why This Way and Not That Way Tool καθώς και όλα τα άλλα εργαλεία που απαιτούν να σκεφτείτε το context (και όχι μόνο όσα λέει ο ομιλητής), να κάνετε πάντα στον εαυτό σας τις ακόλουθες ερωτήσεις:

- Πώς αυτό που λέει ο ομιλητής και ο τρόπος που το λέει συμβάλλει στη δημιουργία ή τη διαμόρφωση (ενδεχομένως και τη χειραγώγηση) αυτού που οι ακροατές θα εκλάβουν ως το σχετικό context;
- Πώς αυτό που λέει ο ομιλητής και ο τρόπος με τον οποίο το λέει συμβάλλει στην αναπαραγωγή contexts όπως αυτό (π.χ. οι συνεδρίες μαθημάτων σε ένα πανεπιστήμιο), δηλαδή, συμβάλλει στη συνέχιση της ύπαρξής τους στο χώρο και στο χρόνο;
- Μήπως ο ομιλητής αναπαράγει contexts όπως το συγκεκριμένο αγνοώντας πτυχές του context που αν σκεφτόταν συνειδητά το θέμα, δεν θα ήθελε να αναπαραχθούν;
- Αυτό που λέει ο ομιλητής και ο τρόπος με τον οποίο το λέει είναι απλώς, λίγο ή πολύ, σαν να επαναλαμβάνει contexts ή, μήπως τα μετασχηματίζει ; τα αλλάζει; Καμία πράξη ομιλίας σε ένα context δεν είναι ποτέ απολύτως πανομοιότυπη από κάθε άποψη με μια άλλη (π.χ. κάθε διάλεξη είναι κάπως διαφορετική), αλλά μερικές φορές οι διαφορές είναι μικρές και όχι πολύ σημαντικές και άλλες φορές είναι μεγαλύτερες και πιο σημαντικές.

Βήματα

- Σκεφτόμαστε τη σχέση του ομιλητή με το Context (περικείμενο βλ. πιο πάνω tool)
- Στη συνέχεια σκεφτόμαστε την ταυτότητα του ομιλητή
- Παράλληλα, σκεφτόμαστε και εάν αναφέρεται σε κάποιες πολιτικές
- Τι υπάρχει και τι φτιάχνει ο ομιλητής μέσα από τα λόγια του;

Tool #13: The Context is Reflexive Tool

Όπως είδαμε και σε άλλα tool το γενικό context περιγράφεται ως εξής: Στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια, λόγω και του παγκόσμιου κινήματος metoo, έχουν αρχίσει να γίνονται ορατές οι γυναικοκτονίες (τόσο στα ΜΜΕ όσο και στον δημόσιο διάλογο), καθώς και οι κακοποιητικές συμπεριφορές που έχουν έμφυλη διάσταση και όχι μόνο. Σε αυτή την ορατότητα έχουν συντελέσει οι μητέρες/πατέρες/γονείς/οικογένειες, ακτιβιστές, νομικοί, επιστήμονες/επιστημόνισσες, πολίτες που θεωρούν ότι κάτι πρέπει να αλλάξει. Σε αυτό το πλαίσιο τοποθετείται και ο λόγος της μητέρας της Γαρυφαλλιάς. Δίχως όμως να απομακρύνεται από το προσωπικό βίωμα, από την ανάγκη μιας προσωπική δικαίωσης για τη δολοφονία της Γαρυφαλλιάς. Ειδικότερα, βρισκόμαστε μια ημέρα πριν την έναρξη της δίκης της Γαρυφαλλιάς η οποία πραγματοποιείται στη Σύρο. Η οικογένεια μέσω του δικηγόρου της είχε ζητήσει να μεταφερθεί η δίκη στην Αθήνα κάτι που δεν έγινε δεκτό.

3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό. Σε ένα αρχικό στάδιο το “Ζούμε σε μια κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία” είναι μια πολιτική θέση. Η μητέρα της Γαρυφαλλιάς χρησιμοποιώντας το α’ πληθυντικό τάσσεται με το μέρος όσων πολιτών θεωρούν ότι στην κοινωνία που ζουν το νομικό σύστημα δεν λειτουργεί, είναι άδικο και αυτό σύμφωνα με την μητέρα ισοδυναμεί με ατιμωρησία.

“Οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό” Δεν μπορεί να διευκρινιστεί αυτή τη στιγμή (αλλά όταν ολοκληρωθεί η ανάλυση) για το ποιον εννοεί με το εμείς > εμείς οι γονείς, εμείς οι πολίτες που θεωρούμε ότι οι κοινωνία είναι άδικη, εμείς που είμαστε υπεύθυνοι για τους νόμους (δικαστικό σώμα, πολιτικοί, νομοθέτες;)

Παράλληλα, μπορούμε να πούμε ότι καλεί όσους θεωρούν ότι έχει δίκιο να συμπορευτούν μαζί της και με τις άλλες μητέρες και να υποστηρίξουν τον αγώνα τους.

Η μητέρα της Γαρυφαλλιάς ακολουθεί τις υπόλοιπες μητέρες στον αγώνα για Δικαιοσύνη (μητέρα Ελένης, μητέρα Ζακ, οικογένεια Νίκου Σαμπάνη, κ.ά.). Η κοινή ιδέα είναι Δικαίωση για τους θανάτους των παιδιών/συγγενών τους ωστόσο πιθανώς στο τέλος της ανάλυσης να δούμε μια διαφοροποίηση στους τρόπους με τους οποίους τη ζητούν.
5. Γιατί να έχει το δικαίωμα και να μιλάμε συνεχώς για τα δικαιώματα των δολοφόνων και να μην μιλάμε για το δικό μας δικαίωμα να μην αντικρίσουμε ξανά αυτόν τον άνθρωπο; Υπάρχει στη δημόσια σφαίρα ως Λόγος η υπεράσπιση των δικαιωμάτων όσων βρίσκονται μέσα στη φυλακή καθώς και των κατηγορούμενων. Η μητέρα τη Γαρυφαλλιάς θεωρεί ότι μιλούν περισσότερο για τα δικαιώματα των κατηγορουμένων/ φυλακισμένων και λιγότερο για τα δικαιώματα των δολοφονημένων γυναικών και συνεκδοχικά των οικογενειών τους.
7. Ζούμε στην Ελλάδα και μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Για ποιο σωφρονιστικό σύστημα μιλάμε; Θα μπορούσαμε εδώ να σημειώσουμε την αναπαραγωγή ενός στερεότυπου “Ζούμε στην Ελλάδα” που όλα είναι πιο χαλαρά. Όπου η σχέση των πολιτών με τους νόμους είναι πιο χαλαρή. Έμμεση σύγκριση με άλλες χώρες.

Tool #14: The Significance Building Tool

For any communication, ask how words and grammatical devices are being used to build up or lessen significance (importance, relevance) for certain things and not others.

Για κάθε επικοινωνία, αναρωτηθείτε πώς οι λέξεις και τα γραμματικά μέσα χρησιμοποιούνται για να αυξήσουν ή να μειώσουν τη σημασία (σπουδαιότητα, συνάφεια) για ορισμένα πράγματα και όχι για άλλα.

Βήματα

- Βρίσκω τις κύριες και τις δευτερεύουσες προτάσεις. Μελετώ τις κύριες προτάσεις σκέφτομαι που δίνουν βάρος, τι θέλουν να υπογραμμίσουν, εάν είναι καταφατικές, ερωτηματικές. Σημειώνω τα γραμματικά φαινόμενα που θεωρώ ότι λειτουργούν προσθετικά στην ανάλυση μου.
- Σκέφτομαι γιατί κάνει τις συγκεκριμένες επιλογές ο ομιλητής; χρησιμοποιεί π.χ. άρνηση; πολλά επίθετα; ρητορικές ερωτήσεις; παρομοιάσεις; κ.ά. Σημειώνω επίσης στοιχεία του λεξιλογίου που μπορεί να λειτουργήσουν προσθετικά στην ανάλυση μου. Ποιες είναι οι λέξεις στις οποίες βασίζεται μια σημαντική δήλωση;
- Στη συνέχεια μελετώ τις δευτερεύουσες προτάσεις με τον ίδιο τρόπο.
- Προσοχή! Η μελέτη μπορεί να γίνει: κύρια, δευτερεύουσα, κύρια δευτερεύουσα, κτλ. Όχι απαραίτητα πρώτα οι κύριες και στη συνέχεια οι δευτερεύουσες. Ότι είναι πιο βολικό για εσάς.

Tool #14: The Significance Building Tool
4. Τα ισόβια να είναι ισόβια. Επανάληψη της λέξης ισόβια θέλοντας να δείξει μια σημαντική πτυχή του αιτήματος της για δικαιοσύνη.

1. Αυτή η δικαίωση δεν είναι μόνο για τα δικά μας παιδιά, είναι για όλα τα παιδιά. Οπότε αυτή η δικαίωση αφορά όλους μας. 3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό. Υπάρχει αναβρασμός στην κοινωνία μας και αυτό δημιουργεί βίαιες συμπεριφορές από τον κόσμο” [...] 8. Τα παιδιά μας δεν επιστρέφουν όμως η δικαίωση πρέπει να είναι δικαίωση για τα παιδιά μας και την ελληνική κοινωνία. Είναι θέμα που αφορά όλη την κοινωνία όχι μόνο την οικογένεια της Γαρυφαλλιάς. Επανάληψη της λέξης δικαιοσύνης, δικαίωσης, δικαιώματος καθώς και μια επανάληψη της λέξης όλα, όλους, όλη.
7. Ζούμε στην Ελλάδα και μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Για ποιο σωφρονιστικό σύστημα μιλάμε; Η χρήση της φράσης “κρύβομαι πίσω από το δάχτυλό μου” δίνει έμφαση στην μέχρι τώρα μη συμμετοχή/ μη ανάδειξη αυτής της αδικίας, της αδράνειας. Η τελεία που ακολουθεί ενισχύει τη βεβαιότητα της συγκεκριμένης φράσης, σύμφωνα με τη μητέρα της Γαρυφαλλιάς. Επιπλέον, κάνει πιο ζωντανό το αίτημα της/ την ανάγκη της να ενεργοποιήσει τους πολίτες αλλά και όσους νομοθετούν για να αλλάξουν οι συνθήκες, να γίνουν πιο δίκαιες.

Tool #15: The Activities Building Tool [Συσχέτιση με το Doing and Not Saying Tool]

For any communication, ask what activity (practice) or activities (practices) this communication is building or enacting. What activity or activities is this communication seeking to get others to recognize as being accomplished? Ask also what social groups, institutions, or cultures support and norm (set norms for) whatever activities are being built or enacted. [The Doing and Not Saying Tool in Section 2.1 deals with actions; this tool deals with activities/practices.]

Για κάθε επικοινωνία, αναρωτηθείτε ποια δραστηριότητα (πρακτική) ή δραστηριότητες (πρακτικές) οικοδομεί ή υλοποιεί αυτή η επικοινωνία. Ποια δραστηριότητα ή ποιες δραστηριότητες επιδιώκει αυτή η επικοινωνία να κάνει τους άλλους να αναγνωρίσουν ότι έχει επιτευχθεί; Αναρωτηθείτε επίσης ποιες κοινωνικές ομάδες, θεσμοί ή κουλτούρες υποστηρίζουν και νορμοθετούν (θέτουν κανόνες για) τις όποιες δραστηριότητες οικοδομούνται ή υλοποιούνται. [Το εργαλείο Doing and Not Saying Tool στην ενότητα 2.1 ασχολείται με ενέργειες- αυτό το εργαλείο ασχολείται με δραστηριότητες/πρακτικές.]

Αποσπάσματα από το βιβλίο του Gee που μπορεί να βοηθήσουν

Activities are just another way to look at actions. When I call something an action, I am focusing on doing and what is being done. When I call something an activity I am focusing on how an action or sequences of actions carries out a socially recognizable and institutionally or culturally normed endeavor. Often the word “practice” is used for what I am calling an activity.

The distinction between actions and activities is not air tight. It is really about whether we are concentrating on doing in the here and now (actions) or the meaning, the social significance, and the social, institutional, or cultural norms being followed (activity).

We discourse analysts always want to ask, as well, how rigid (routine) or not the activity we are studying is (How much freedom are people normally allowed in how they carry out the activity?) and how much innovation, if any, is occurring in how the activity is being carried out.

How does the ways in which these people use language reflect and help build this activity? [...] This data is good data with which to work with the Making Strange Tool. What is strange about this communication? How did it ever come to seem to normal and natural to some people?

Σύμφωνα με τον Gee:

Action (Δράση) > να κάτω κάτι και τι γίνεται μέχρι τώρα

Activities (Δραστηριότητες) > Όταν αποκαλώ κάτι δραστηριότητα, εστιάζω στον τρόπο με τον οποίο μια ενέργεια ή ακολουθίες ενεργειών επιτελούν μια κοινωνικά αναγνωρίσιμη και θεσμικά ή πολιτισμικά κανονισμένη προσπάθεια.

Tool #15: The Activities Building Tool

3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, **οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό.**

Η Δράση σε αυτή την περίπτωση είναι η προσπάθεια της μητέρας της Γαρυφαλλιάς σε συνάρτηση με τις δράσεις των άλλων μητέρων για να αποδοθεί δικαιοσύνη για τις δολοφονίες των παιδιών τους. Τουλάχιστον σε αυτό τον λόγο με τις εκφράσεις “Τα ισόβια να είναι ισόβια” “Για πιο σωφρονιστικό σύστημα μιλάμε” αυτό είναι κάτι που πρέπει να δούμε, στο οποίο πρέπει να δουλέψουμε σύμφωνα με τη μητέρα της Γαρυφαλλιάς. Σε αυτό κοντά της έχει τις φεμινιστικές (και όχι μόνο) ακτιβιστικές οργανώσεις. Εδώ θα πρέπει να δούμε βέβαια εάν οι οργανώσεις αυτές νοηματοδοτούν το ίδιο την έννοια της δικαιοσύνης όταν μιλούν για τον συγκεκριμένο αγώνα. Επίσης, σε αυτή την περίπτωση, η δυναμική των γονέων/ των μητέρων μπορεί να επηρεάσει περισσότερο κόσμο για έναν κοινό αγώνα γιατί ακριβώς έχουν αναγκαστεί να υιοθετήσουν μια ταυτότητα που υπό φυσιολογικές συνθήκες δεν θα την είχαν. Με αυτούς τους ανθρώπους ίσως μπορούν να ταυτιστούν περισσότεροι πολίτες. Η ενέργειά τους, η δράση τους μπορεί να ακουστεί με αυτό τον τρόπο περισσότερο. Έχουν διευρυνθεί δηλαδή τα όρια της ορατότητας και της ακουστικότητας. Ωστόσο, ακόμη και σε αυτή την περίπτωση τα όρια που μπορούν να φτάσουν οι φωνές και οι ενέργειες τους είναι περιορισμένα καθώς η θεσμική δικαιοσύνη και οι πολιτικοί είναι αυτοί που λαμβάνουν αποφάσεις περί λειτουργίας του σωφρονιστικού συστήματος και απόδοσης δικαιοσύνης.

Tool #16: The Identities Building Tool

For any communication, ask what socially recognizable identity or identities the speaker is trying to enact or to get others to recognize. Ask also how the speaker’s language treats other people’s identities, what sorts of identities the speaker recognizes for others in relationship to his or her own. Ask, too, how the speaker is positioning others, what identities the speaker is “inviting” them to take up.

Για κάθε επικοινωνία, αναρωτηθείτε ποια κοινωνικά αναγνωρίσιμη ταυτότητα ή ταυτότητες προσπαθεί ο ομιλητής να ενεργοποιήσει ή να κάνει τους άλλους να αναγνωρίσουν. Ρωτήστε επίσης πώς η γλώσσα του ομιλητή αντιμετωπίζει τις ταυτότητες των άλλων ανθρώπων, τι είδους ταυτότητες αναγνωρίζει ο ομιλητής για τους άλλους σε σχέση με τη δική του. Ρωτήστε, επίσης, πώς ο ομιλητής τοποθετεί τους άλλους, ποιες ταυτότητες ο ομιλητής τους “προσκαλεί” να υιοθετήσουν.

Προσοχή: Μέσα από τους λόγους μπορεί να προβάλλονται παραπάνω από μια ταυτότητα.

Tool #16: The Identities Building Tool

10. Είναι μία πολύ δύσκολη διαδικασία. 11. Πώς μπορεί κάποιος να αντικρίσει με δύναμη και σθένος έναν άνθρωπο που αφαίρεσε τη ζωή του παιδιού του; 13. Μαζεύουμε τις δυνάμεις μας για να μπορέσουμε να σταθούμε απέναντι και ναδικαιώσουμε τη Γαρυφαλλιά μας 18. Θέλω να γυρίσει το παιδί μου πίσω. Γίνεται; Δεν γίνεται. Ταυτότητα της μητέρας που έχει χάσει την κόρη της. Αυτή είναι μια ταυτότητα που δεν φαίνεται σε όλα τα λόγια της. Εντοπίζεται κυρίως στο τέλος των λόγων της.
1. Αυτή η δικαίωση δεν είναι μόνο για τα δικά μας παιδιά, είναι για όλα τα παιδιά. Ως μια μητέρα όλων των κοριτσιών που δολοφονήθηκαν. Εμφανίζει περισσότερο αυτές τις ταυτότητες χρησιμοποιώντας λέξεις όπως “τα δικά μας παιδιά”
7. Ζούμε στην Ελλάδα και μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Για ποιο σωφρονιστικό σύστημα μιλάμε; Ως πολίτης που δεν αντέχει άλλο το σύστημα αδικίας που υπάρχει σύμφωνα με εκείνη και κάτι θέλει να κάνει για να το αλλάξει αυτό, “αφορά όλους μας”, “οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό” Η ταυτότητα της μητέρας εδώ για τα παιδιά της που έχουν απομείνει > Από την άλλη δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι είναι μια μητέρα άλλων τριών παιδιών, σύζυγος, εργαζόμενη, κάτοικος μιας επαρχιακής πόλης.
3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό. Ανάδειξη μιας συλλογικής ταυτότητας για τον αγώνα για δικαίωση.

Tool #17: The Relationships Building Tool

For any communication, ask how words and various grammatical devices are being used to build and sustain or change relationships of various sorts among the speaker, other people, social groups, cultures, and/or institutions.

Για κάθε επικοινωνία, αναρωτηθείτε πώς οι λέξεις και τα διάφορα γραμματικά μέσα χρησιμοποιούνται για να οικοδομήσουν και να διατηρήσουν ή να αλλάξουν σχέσεις διαφόρων ειδών μεταξύ του ομιλητή, άλλων ανθρώπων, κοινωνικών ομάδων, πολιτισμών και/ή θεσμών.

Tool #17: The Relationships Building Tool
1. Αυτή η δικαίωση δεν είναι μόνο για τα δικά μας παιδιά, είναι για όλα τα παιδιά. Σχέση της μητέρας της Γαρυφαλλιάς με τις άλλες οικογένειες/μητέρες/ γονείς ΑΛΛΑ και με όλους/όλες που κατανοούν την κρισιμότητα α) μιας δίκαιης δίκης και τιμωρίας του δολοφόνου, και β) της αλλαγής -αυστηροποίησης σύμφωνα με τη μητέρα της Γαρυφαλλιάς των νόμων για όσους διαπράττουν δολοφονίες και ακόμη πιο ειδικά για όσους διαπράττουν γυναικοκτονίες.
3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό. Σχέση της μητέρας της Γαρυφαλλιάς με το πώς βλέπει την εφαρμογή των νόμων. Σε ‘ένα δεύτερο επίπεδο, θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτές οι ταυτότητες αναδύονται καθώς στηρίζονται σε όλο το κίνημα που έχει δημιουργηθεί για να υποστηρίξει τα δικαιώματα και τη μνήμη των γυναικών που δολοφονήθηκαν. Σημαντική υποστήριξη δέχεται και από τον λόγο και άλλων μητέρων που δολοφονήθηκαν. Σημαντικές είναι δηλαδή οι σχέσεις που έχουν δημιουργηθεί με τις άλλες μητέρες/ γονείς/συγγενείς καθώς και με τους ανθρώπους που τους υποστηρίζουν. Γι αυτό και χρησιμοποιεί κυρίως α’ πληθυντικό > εμείς.

Tool #18: The Politics Building Tool

For any communication, ask how words and grammatical devices are being used to build (construct, assume) what counts as a social good and to distribute this good to or withhold it from listeners or others. Ask, as well, how words and grammatical devices are being used to build a viewpoint on how social goods are or should be distributed in society.

Για κάθε επικοινωνία, αναρωτηθείτε πώς χρησιμοποιούνται οι λέξεις και τα γραμματικά μέσα για να οικοδομήσουν (να κατασκευάσουν, να υποθέσουν) αυτό που μετράει ως κοινωνικό αγαθό και να διανείμουν αυτό το αγαθό στους ακροατές ή σε άλλους ή να το αποκρύψουν από αυτούς. Ρωτήστε, επίσης, πώς χρησιμοποιούνται οι λέξεις και τα γραμματικά μέσα για να οικοδομηθεί μια άποψη σχετικά με το πώς κατανέμονται ή πρέπει να κατανέμονται τα κοινωνικά αγαθά στην κοινωνία.

Αποσπάσματα από το βιβλίο του Gee που μπορεί να βοηθήσουν

By “politics,” I mean, **not government and political parties, but any situation where the distribution of social goods is at stake.** By “social goods” I mean anything a social group or society takes as a good worth having. We use language to build and destroy social goods.

Κάτι που μπορεί να νοείται ως κοινωνικό αγαθό για κάποιους ανθρώπους, δεν νοείται για κάποιους άλλους.

When we are using language, then, one thing we build is what counts for us as social goods. We also distribute these to or withhold them from others, as well as to the groups, cultures, and institutions to which people belong.

And, finally, we build viewpoints about how we think social goods are or should be distributed in society or among social and cultural groups. This is, for me, how and where language is “political.” I use the term “political” here because a great deal of the work of government, elections, and political parties at all levels is devoted to conflict and negotiation over social goods and how they should be distributed. So, too, are social interactions and conflicts throughout society.

Tool #18: The Politics Building Tool

1. Αυτή η δικαίωση δεν είναι μόνο για τα δικά μας παιδιά, είναι για όλα τα παιδιά.

2. Οπότε αυτή η δικαίωση αφορά όλους μας

4. Τα ισόβια να είναι ισόβια.

5. Γιατί να έχει το δικαίωμα και να μιλάμε συνεχώς για τα δικαιώματα των δολοφόνων και να μην μιλάμε για το δικό μας δικαίωμα να μην αντικρίσουμε ξανά αυτόν τον άνθρωπο;

Η μητέρα της Γαρυφαλιάς ζητάει Δικαιοσύνη. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι προσεγγίζει τη Δικαιοσύνη ως κοινωνικό αγαθό. Υπό αυτή την οπτική, η Δικαιοσύνη που ζητά, δεν αφορά αποκλειστικά την κάλυψη μιας δικής της προσωπικής ανάγκης αλλά προσανατολίζεται προς την κοινωνική ευημερία, καθώς επιδιώκει να προστατεύσει/ να προλάβει άλλες κακοποιήσεις γυναικών/ γυναικοκτονίες.

Για να το πετύχει αυτό αξιοποιεί λεξιλόγιο από τη νομική επιστήμη αλλά παράλληλα το συνδυάζει με λεξιλόγιο καθημερινό ώστε να είναι κατανοητό το επιχείρημα και ο λόγος της > η δικαιοσύνη ως χώρος για την ευημερία και την ασφάλεια των κοριτσιών και των γυναικών από την έμφυλη βία και κατ' επέκταση των οικογενειών τους.

Ζούμε στην Ελλάδα και μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Για ποιο σωφρονιστικό σύστημα μιλάμε; 8. Τα παιδιά μας δεν επιστρέφουν όμως η δικαίωση πρέπει να είναι δικαίωση για τα παιδιά μας και την ελληνική κοινωνία. 9. Είναι θέμα που αφορά όλη την κοινωνία όχι μόνο την οικογένεια της Γαρυφαλλιάς Το επιχείρημά της για δικαιοσύνη ενισχύεται και από τη χρήση της λέξης κοινωνία, στην οποία απευθύνεται κυρίως ο λόγος της.
5. Γιατί να έχει το δικαίωμα και να μιλάμε συνεχώς για τα δικαιώματα των δολοφόνων και να μην μιλάμε για το δικό μας δικαίωμα να μην αντικρούσουμε ξανά αυτόν τον άνθρωπο; Η μητέρα της Γαρυφαλλιάς μέσα από την έννοια του δικαιώματος των δολοφονημένων γυναικών και των οικογενειών τους εστιάζει στην ανάγκη για ευημερία (ως κοινωνικό αγαθό) ώστε να μπορέσουν να συνεχίσουν με έναν τρόπο τη ζωή τους.

Tool #19: The Connections Building Tool [Μπορούμε να αντλήσουμε στοιχεία και από το Filling in tool]

For any communication, ask how the words and grammar being used in the communication connect or disconnect things or ignore connections between things. Always ask, as well, how the words and grammar being used in a communication make things relevant or irrelevant to other things, or ignores their relevance to each other.

Για κάθε επικοινωνία, αναρωτηθείτε πώς οι λέξεις και η γραμματική που χρησιμοποιούνται στην επικοινωνία συνδέουν ή αποσυνδέουν πράγματα ή αγνοούν τις συνδέσεις μεταξύ των πραγμάτων. Αναρωθείτε πάντα, επίσης, πώς οι λέξεις και η γραμματική που χρησιμοποιούνται σε μια επικοινωνία καθιστούν τα πράγματα συναφή ή άσχετα με άλλα πράγματα ή αγνοούν τη μεταξύ τους συνάφεια.

Αποσπάσματα από το βιβλίο του Gee που μπορεί να βοηθήσουν

Sometimes connections are not made explicit because the speaker assumes the listener will make them. The speaker leaves such connections to the Filling In Tool. At other times speakers want to manipulate more overtly how listeners think about particular connections and what connections they make in their minds, so they word what they have to say to accomplish these goals.

Tool #19: The Connections Building Tool
3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό. Σύνδεση α) με τους πολίτες εμείς πρέπει να βοηθήσουμε/ να πιέσουμε ώστε αυτό να το ισορροπήσουμε, β) εμείς οι γονείς πρέπει να ισχυροποιήσουμε τις δυνάμεις μας και να το υποστηρίξουμε, γ) εσείς οι δικηγόροι πρέπει να μας βοηθήσετε, δ) εσείς το δικαστικό σώμα, οι πολιτικοί, όσοι νομοθετούν πρέπει να δείτε με διαφορετικό τρόπο την απονομή δικαιοσύνης
4. Τα ισόβια να είναι ισόβια. 5. Γιατί να έχει το δικαίωμα και να μιλάμε συνεχώς για τα δικαιώματα των δολοφόνων και να μην μιλάμε για το δικό μας δικαίωμα να μην αντικρίσουμε ξανά αυτόν τον άνθρωπο; Θέτει δυο μορφές αδικίας A) το σωφρονιστικό σύστημα B) όσα συζητούνται στη δημόσια σφαίρα

Τα παιδιά μας

Όπως και σε άλλα σημεία ο πληθυντικός τα παιδιά > τα παιδιά που έχουν χαθεί α) οι άλλες γυναίκες, β) τα άλλα παιδιά που έχουν χαθεί άδικα και οι γονείς τους ζητούν δικαιοσύνη και ο πληθυντικός “μας” εμείς οι γονείς που χάσαμε τα παιδιά, οι φίλοι τους, οι συγγενείς και όλοι οι πολίτες
Θα λέγαμε επίσης με βάση την επιχειρηματολογία της ότι αναφέρεται και στα παιδιά που εν δυνάμει πρόκειται να χαθούν εάν δεν υπάρξει δικαιοσύνη.

Η εστίαση εδώ βρίσκεται στη σχέση της μητέρας της Γαρυφαλλιάς με την την κοινωνία.

Tool #20: The Cohesion Tool

For any communication, ask questions like: How does cohesion work in this text to connect pieces of information and in what ways? How does the text fail to connect other pieces of information? What is the speaker trying to communicate or achieve by using cohesive devices in the way he or she does?

Για οποιαδήποτε επικοινωνία, κάντε ερωτήσεις όπως: Πώς λειτουργεί η συνοχή σε αυτό το κείμενο για να συνδέσει κομμάτια πληροφοριών και με ποιους τρόπους; Πώς το κείμενο αποτυγχάνει να συνδέσει άλλα κομμάτια πληροφοριών; Τι προσπαθεί να επικοινωνήσει ή να επιτύχει ο ομιλητής χρησιμοποιώντας τα μέσα συνοχής με τον τρόπο που το κάνει;

Αποσπάσματα από το βιβλίο του Gee που μπορεί να βοηθήσουν

But speakers and writers have to do more than connect clauses within sentences. They must also connect sentences across whole oral or written texts. The grammatical devices we use to create such connections are called *cohesive devices*. There are six major types of cohesive devices.

1. *Pronouns*. In the example, the pronoun “them” links back to the preceding sentence by picking up its reference from a phrase in that sentence (“Indian Nations”).
2. Determiners and Quantifiers.
3. Substitution.
4. Ellipsis
5. Lexical cohesion.
6. Conjunctions, adjunctive adverbs, and other conjunction-like links. (However, in fact)

Has the speaker used this cohesive device to create this ambiguity as a form of communication?

Βήματα

- Βλέπουμε τις προτάσεις και στη συνέχεια σημειώνουμε πώς συνδέονται μεταξύ τους (δείτε πιο πάνω στο απόσπασμα του βιβλίου τρόπους με τους οποίους συνδέονται οι προτάσεις).
- Εστιάζουμε σε όσα θεωρούμε ότι βρίσκονται κοντά στο ερευνητικό μας ερώτημα και συνεχίζουν να διαμορφώνουν το πλαίσιο της ανάλυσης μας.
- Σύμφωνα με τον Gee οι συνδέσεις μπορούν να σχετίζονται με το νόημα του συνόλου του κειμένου αλλά και συνδέσεις που αφορούν ευρύτερα την κοινωνία και ό,τι πραγματεύεται ο λόγος.
- Στη συνέχεια παρατηρούμε εάν με υπάρχουν κάποιες αποσυνδέσεις.

1. Αυτή η δικαίωση δεν είναι μόνο για τα δικά μας παιδιά, είναι για όλα τα παιδιά. 2. Οπότε αυτή η δικαίωση αφορά όλους μας. Το οπότε αιτιολογεί γιατί η μητέρα της Γαρυφαλιάς θεωρεί ότι η δικαίωση μας αφορά όλους.
3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό. Πάλι με τον ίδιο σύνδεσμο η μητέρα της Γαρυφαλιάς προσπαθεί να προβάλει πρώτα μια κατάσταση ότι η κοινωνία βλέπει ατιμωρησία, και να αιτιολογήσει, να ενισχύσει το επιχείρημά της γι' αυτό κάτι πρέπει να γίνει για να το ισορροπήσουμε.
6. Θέλετε να μου πείτε ότι αυτός ο άνθρωπος που έκανε έναν φόνο με τα χέρια του, που τα χέρια του είναι όπλα, επειδή του χάλασε η φάση, όταν θα ξαναβγεί έξω δεν θα του ξαναχαλάσει η φάση; Μέσα από την επεξηγηματική πρόταση “που τα χέρια του είναι όπλα” δίνει έμφαση στον τρόπο που πραγματοποιήθηκε η πράξη ενισχύοντας με αυτόν τον τρόπο την ανάγκη για δικαιοσύνη.

Tool #21: Systems and Knowledge Building Tool [Κοντά με το Politics Building Tool]

For any communication, ask how the words and grammar being used privilege or de-privilege specific sign systems (e.g., Spanish vs. English, technical language vs. everyday language, words vs. images, words vs. equations, etc.) or different ways of knowing and believing or claims to knowledge and belief?

Για οποιαδήποτε επικοινωνία, αναρωτηθείτε πώς οι λέξεις και η γραμματική που χρησιμοποιούνται προνομιολογούν ή αποπρονομιολογούν συγκεκριμένα συστήματα σημείων (π.χ. ισπανικά έναντι αγγλικών, τεχνική γλώσσα έναντι καθημερινής γλώσσας, λέξεις έναντι εικόνων, λέξεις έναντι εξισώσεων κ.λπ.) ή διαφορετικούς τρόπους γνώσης και πεποιθήσεων ή αξιώσεις γνώσης και πεποιθήσεων;

Αποσπάσματα από το βιβλίο του Gee που μπορεί να βοηθήσουν

There are many different languages (e.g., Spanish, Russian, English). There are many different varieties of any one language (e.g., different dialects, as well language varieties like the language of lawyers, biologists, and hip-hop artists). There are communicative systems that are not language (e.g., equations, graphs, images) or at least not just language (e.g., hip hop, poetry, ads with pictures and words). These are all different sign systems. All these different sign systems are important to the people who use them and at least partly define their identities in terms of them. People are often deeply connected to and committed to their dialect. Lawyers are committed to talking like lawyers. Hip hop fans are passionate about hip hop. [...]

The Sign Systems and Knowledge Building Tool is clearly closely related to the Politics Building Tool. This is so because the mastery, use, and maintenance of languages, dialects, sign systems, and ways of knowing the world are, for the people who “own” them, social goods. Thus, when we use language to build them up or tear them down, we are engaged in politics in the sense of building viewpoints on the distribution of social goods in society.

Σημειώνουμε επίσης και σιωπές > δηλ εάν πιστεύετε ότι κάτι θα μπορούσε να ειπωθεί ή τα λόγια που χρησιμοποιούν οι ομιλητές τα έχουν επιλέξει έτσι ώστε να μην πουν πολλά πράγματα τότε και αυτό θα πρέπει να σημειωθεί.

Tool #21: Systems and Knowledge Building Tool

Στο σύνολο του αποσπάσματος που αναλύουμε παρατηρείται ο καθημερινός λόγος με κάποια στοιχειά δικανικής γλώσσας. Οι έννοιες όπως δικαιοσύνη, ισόβια, σωφρονιστικό σύστημα, είναι όροι που χρησιμοποιούνται στο δικαστικό σύστημα. Ωστόσο πρόκειται για λέξεις που μπορούν εύκολα να γίνουν κατανοητές στον δημόσιο λόγο από το ευρύ κοινό καθώς θα λέγαμε ότι τα τελευταία χρόνια πολυχρησιμοποιούνται.
Επιπλέον, παρατηρούμε ευθείες ερωτήσεις, οι οποίες σε ένα πρώτο επίπεδο απευθύνονται στους δημοσιογράφους και σε ένα δεύτερο επίπεδο απευθύνονται στους πολίτες, σε όλους όσους ακούν τα λόγια της.
Οι λέξεις και οι εκφράσεις “δικαίωση”, η δικαίωση είναι όχι μόνο για τα δικά μας παιδιά, είναι για όλα τα παιδιά” θα μπορούσαμε να πούμε ότι προσπαθεί να ενθαρρύνει τη δημιουργία μιας συλλογικής ευθύνης. Με μια δεύτερη ανάγνωση θα μπορούσαμε να δούμε στοιχεία ακτιβισμού στα λόγια της μητέρας της Γαρυφαλλιάς. Σε αυτό το πλαίσιο θα μπορούσαμε επίσης να σημειώσουμε (και σύμφωνα με άλλο tool) ότι βλέπουμε μια μητέρα που το επάγγελμα της δεν έχει σχέση με τη νομική επιστήμη, έχει αναγκαστεί να εντάξει στο λεξιλόγιο της νομικούς όρους, να τους κατανοήσει, να τους οικειοποιηθεί με σκοπό να τους αξιοποιήσει για τον αγώνα της για Δικαιοσύνη.

Tool #22: The Topic Flow or Topic Chaining Tool

For any communication, ask what the topics are of all main clauses and how these topics are linked to each other to create (or not) a chain that creates an overall topic or coherent sense of being about something for a stretch of speech or writing. Topics in subordinated and embedded clauses represent less prominent topics that are subordinated to the main chain of topics in main clauses, but it is useful to ask how they relate to the main chain of topics. Ask, as well, how people have signaled that they are switching topics and whether they have “spoken topically” by linking back to the old topic in some first. Look, as well, for topic shifted structures and how they are being used.

Για οποιαδήποτε επικοινωνία, αναρωτηθείτε ποια είναι τα topic όλων των κύριων προτάσεων και πώς αυτά τα θέματα συνδέονται μεταξύ τους για να δημιουργήσουν (ή όχι) μια αλυσίδα που δημιουργεί ένα συνολικό topic ή μια συνεκτική αίσθηση ότι πρόκειται για ένα τμήμα προφορικού λόγου ή γραπτού λόγου. Τα topic σε δευτερεύουσες και ενσωματωμένες προτάσεις αντιπροσωπεύουν λιγότερο εμφανή θέματα που υποτάσσονται στην κύρια αλυσίδα topics των κύριων προτάσεων, αλλά είναι χρήσιμο να ρωτήσετε πώς σχετίζονται με την κύρια αλυσίδα topics. Αναρωτηθείτε, επίσης, πώς οι άνθρωποι έχουν σηματοδοτήσει ότι αλλάζουν θέμα και αν έχουν “μιλήσει επίκαιρα”, συνδέοντας τα λεγόμενα τους με κάποιο παλιό topic. Ψάξτε, επίσης, για δομές αλλαγής topic και πώς χρησιμοποιούνται.

Βήματα

- Χωρίζουμε τον λόγο σε κύριες και δευτερεύουσες προτάσεις και αντλούμε τα topics (δείτε και προηγούμενα tool)
- Μας ενδιαφέρει να συγκεντρώσουμε τα topics των κύριων προτάσεων και να τα αναλύσουμε. Στη συνέχεια συγκεντρώνουμε τα topics των δευτερευουσών προτάσεων και κάνουμε το ίδιο. Εάν προκύψει μπορούμε να τα αναλύσουμε εναλλάξ ή μαζί.
- Μας ενδιαφέρει επίσης να δούμε εάν το topic αλλάζει, τότε και με ποιον τρόπο;

Tool #22: The Topic Flow or Topic Chaining Tool

1. Αυτή η δικαίωση δεν είναι μόνο για τα δικά μας παιδιά, είναι για όλα τα παιδιά. 2. Οπότε αυτή η δικαίωση αφορά όλους μας. 3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό. 4. Υπάρχει αναβρασμός στην κοινωνία μας και αυτό δημιουργεί βίαιες συμπεριφορές από τον κόσμο” Βασικά topics των παραπάνω είναι η δικαίωση, η κοινωνία/εμείς, ο αναβρασμός. Αυτά τα topics παραμένουν και στις δευτερεύουσες προτάσεις.
4. Τα ισόβια να είναι ισόβια. Στη συνέχεια του λόγου της με topics ισόβια, γίνεται προσπάθεια να ενισχύσει το σύνολο των παραπάνω topics που μιλούν για δικαίωση. Επεξηγεί ουσιαστικά τι εννοεί με το topic δικαίωση. Επομένως δημιουργείται ένα σχήμα Δικαίωση, ισόβια, η κοινωνία/εμείς. Με τον όρο δικαίωση εννοεί η ποινή του κατηγορουμένου να είναι ισόβια = να μείνει στη φυλακή για όλη του τη ζωή. Με τον όρο κοινωνία επεξηγεί θα λέγαμε το εμείς > όλοι εμείς που ζούμε σε αυτή την κοινωνία και το απομακρύνει από την πολιτεία. Υπάρχει δλδ ένας διαχωρισμός κοινωνία/πολιτεία

Tool #23: The Situated Meaning Tool [Κοντά στο Filling In Tool]

For any communication, ask of words and phrases what situated meanings they have. That is, what specific meanings do listeners have to attribute to these words and phrases given the context and how the context is construed?

Για κάθε επικοινωνία, αναρωτηθείτε για τις σημασίες των λέξεων και των φράσεων. Δηλαδή, ποιες συγκεκριμένες σημασίες πρέπει να αποδώσουν οι ακροατές σε αυτές τις λέξεις και φράσεις με δεδομένο το πλαίσιο και τον τρόπο με τον οποίο ερμηνεύεται το πλαίσιο;

Αποσπάσματα από το βιβλίο του Gee που μπορεί να βοηθήσουν

We will introduce the notion of **“situated meanings”** and argue that we humans actively build meanings “live on line” when we use language in specific contexts.

Second, we will draw on a theory from sociolinguistics about how different styles or varieties of using language work to allow humans to carry out different types of social work and enact different socially significant, socially- situated identities. We will introduce the notion of **“social languages”** and argue that any language (like English or Russian) is composed of a great many different social languages. Each of these is connected to meanings and activities associated with particular social and cultural groups.

Third we will draw on theories from literary criticism to introduce the notion of **“intertextuality.”** When anyone speaks or writes they often make reference to what other people or various texts (like the Bible) or media (like movies) have said or meant.

Fourth, we will draw on a theory from psychological anthropology about how humans form and use theories to give language meaning and understand each other and the world. Here we will introduce the notion of **“figured worlds.”** Figured worlds are narratives and images different social and cultural groups of people use to make sense of the world. They function as simplified models of how things work when they are “normal” and “natural” from the perspective of a particular social and cultural group.

Fifth, [...] Here we will introduce the notion of **“Discourses” with a capital “D”** (so-called “big ‘D’ Discourses”). Discourses are ways of enacting and recognizing different sorts of socially situated and significant identities through the use of language integrated with characteristic ways of acting, interacting,

believing, valuing, and using various sorts of objects (including our bodies), tools, and technologies in concert with other people.

Finally, we will draw on history and the nature of public debates and social change. Here we will introduce the notion of **“Conversations” with a capital “C”** (so-called “big ‘C’ Conversations”). It is not just people that have conversations with each other. Discourses—historically different kinds of people enacting and recognizing different socially significant identities—use people, texts, and media to carry on historically significant Conversations (debates) among different themselves. Often when I talk as a professor, a (video) gamer, an environmentalist (a “green”), or as a Baby Boomer what I say relates to, assumes, and contributes to relatively widely known and recognized historically evolving topics, issues, debates, controversies, and different sides in debates.

In actual situations of use, words and structures take on much more specific meanings within the range of (or, at least, related to the range of) their meaning potentials. This is what I will call “situated meaning.”

So words do not have just general meanings. They have different and specific meanings in different contexts in which they are used and in different specialist domains that recruit them. This is true of the most mundane cases.

The Situated Meaning Tool is obviously closely related to the Filling In Tool.

It is part of what we fill in from context. But it is a particularly crucial part of the filling in process. Words and phrases in actual contexts of use do not always have clear dictionary like meanings.

Ένας τρόπος σύμφωνα με τον Gee είναι “να σκεφτόμαστε προηγούμενες εμπειρίες σχετικά με το πλαίσιο και να φέρουμε στην επιφάνεια προηγούμενες γνώσεις, στοιχεία που έχουν ειπωθεί και από άλλους, από εμάς”

All utterances make assumptions about people’s previous experiences and knowledge. They assume certain experiences and knowledge in order to be understood. In that sense, any utterance, in terms of how it is formulated makes assumptions about the “kind of person” who is an “appropriate” or “acceptable” listener (and maybe even person).

Βήματα

- Σύμφωνα με τον Gee, αφού έχουμε βρει τα σημαντικές έννοια συνήθως μέσα από τα topic (βλ. Και προηγούμενα tools) π.χ. δικαίωση. Σκεφτόμαστε τη γενική έννοια της δικαίωσης, τον τρόπο δηλαδή με τον οποίο εννοιολογείται πιο συχνά.
- Στη συνέχεια σκεφτόμαστε το νόημα που έχει τις έννοιες μέσα από τα συγκεκριμένα λόγια του ομιλητή τη συγκεκριμένη στιγμή και στο συγκεκριμένο πλαίσιο (situated meaning) (δηλαδή what additional meanings, connotations, and nuances the word is being given).
- Στη συνέχεια προσεγγίζοντας κριτικά τις έννοιες σκεφτόμαστε “με βάση τον τρόπο που ο ομιλητής νοηματοδοτεί τη π.χ. τη δικαίωση ώστε να κατανοήσουμε και να αποτυπώσουμε το αξιακό του σύστημα και τις πολιτικές οπτικές του”

Tool #23: The Situated Meaning Tool

Η έννοια της δικαιοσύνης είναι μια ευρεία έννοια και μπορεί να νοηματοδοτεί διαφορετικά από το κάθε άτομο ανάλογα με την ταυτότητα και το πλαίσιο στο οποίο αναφέρεται. Γενικότερα όταν μιλάμε για Δικαιοσύνη σκεφτόμαστε το Δικαστήριο και οποιαδήποτε νομική διαδικασία. Για πολλά χρόνια στην Ελλάδα ο διάλογος στη δημόσια σφαίρα γινόταν από νομικούς, πανεπιστημιακούς και όσους/όσες ανήκουν στον νομικό κλάδο στο πλαίσιο του επαγγέλματος τους. Η δικαιοσύνη ισοδυναμεί με νόμους που διασφαλίζουν ένα κράτος δικαίου, μια ειρηνική συνύπαρξη των πολιτών μιας κοινωνίας, τη διασφάλιση των δικαιωμάτων τους.

Στο απόσπασμα που μελετάμε η δικαίωση εστιάζει σε μια δικαίωση που αφορά τις γυναικοκτονίες και ακόμη πιο συγκεκριμένα μια συγκεκριμένη δολοφονία μιας γυναίκας της Γαρυφαλλιάς. Θα μπορούσαμε να πούμε πως τοποθετώντας τη συγκεκριμένη έννοια στο πλαίσιο που παράγεται, η μητέρα της Γαρυφαλλιάς εννοεί δικαίωση και για τη δική της κόρη και για τις άλλες κόρες που δολοφονήθηκαν.

Μελετώντας τον λόγο της βλέπουμε επίσης άλλα δυο σημαντικά στοιχεία. Η δικαίωση ισούται για τη μητέρα της Γαρυφαλλιάς με ισόβια και τα ισόβια με ποινή που θα κρατήσει για πάντα στη φυλακή τον δολοφόνο της κόρης της/ τους δολοφόνους των άλλων γυναικών. Μάλιστα υπογραμμίζει ότι κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει σε αντίστοιχες περιπτώσεις, γι αυτό και μιλάει για αδικία, για ατιμωρησία. Η δικαίωση επίσης ισοδυναμεί και με την αντίδραση στην ατιμωρησία, με ένα πιο δίκαιο σωφρονιστικό σύστημα που κατά την μητέρα της Γαρυφαλλιάς ισοδυναμεί με πιο αυστηρές ποινές.

Το αίτημα για τα ισόβια προσπαθεί να ενισχύσει η μητέρα της Γαρυφαλλιάς αναφέροντας τον τα πρώτα λόγια του κατηγορούμενου προς τους αστυνομικούς “γιατί χάλασε η φάση”

Η δικαίωση τέλος αφορά εκείνη, την οικογένειά της, τις οικογένειες άλλων γυναικών που δολοφονήθηκαν, αλλά και ολόκληρη την κοινωνία.

Ο Λόγος περί δικαιοσύνης από όσους συνήθως μιλούν γι’ αυτή (στην πιο ευρεία έννοια της) δεν απαντά ακριβώς στον λόγο της μητέρας της Γαρυφαλλιάς. Ταυτίζεται στο σημείο που χρειάζεται να επανεξεταστεί το σωφρονιστικό σύστημα, όχι όμως στις προτάσεις.

Ο Λόγος περί δικαιοσύνης από ακτιβιστές ταυτίζεται σε κάποια σημεία με τον λόγο της μητέρας της Γαρυφαλλιάς. Ειδικότερα, εστιάζει στην έννοια της συλλογικότητας και της ανάγκης να αγωνιστούμε όλοι μαζί.

Ο Λόγος της νομικής επιστήμης επίσης έρχεται σε αντίθεση με τα “ισόβια να είναι ισόβια” καθώς όπως η ίδια η μητέρα της Γαρυφαλλιάς λέει κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει και αυτό είναι που θεωρεί άδικο.

1. Αυτή η δικαίωση δεν είναι μόνο για τα δικά μας παιδιά, είναι για όλα τα παιδιά.

Η λέξη παιδί σε μια γενική προσέγγιση συνδέεται άμεσα με την ηλικία. Παράλληλα συνδέεται άμεσα με την έννοια της οικογένειας, της σχέση γονέα-παιδιού, μητέρας-παιδιού. Μια άλλη νοηματοδότηση που μπορούμε, σε ένα γενικό πλαίσιο, να δώσουμε στο παιδί είναι αυτή της αθωότητας, στοιχείο που μπορεί να αποδοθεί στα λόγια της μητέρας της Γαρυφαλλιάς (εάν το συσχετίσουμε με τον τρόπο που περιγράφει την Γαρυφαλλιά σε άλλους λόγους της).

Τα παιδιά εάν τοποθετηθούν στο συγκεκριμένο πλαίσιο του λόγου της μητέρας της Γαρυφαλλιάς είναι οι γυναίκες που έχουν δολοφονηθεί/κακοποιηθεί καθώς και οι γυναίκες που εν δυνάμει μπορούν να υποστούν μια τέτοια πράξη. Τα παιδιά είναι το δικό της παιδί, η Γαρυφαλλιά, τα αδέρφια της, τα παιδιά των άλλων συγγενών, τα παιδιά όλων.

Επίσης, εάν συσχετίσουμε τον όρο παιδί με τον όρο μητέρα, τότε βλέπουμε ότι ο όρος παιδί ενισχύει την ταυτότητα της μητέρας. Την ταυτότητα που αναδύεται περισσότερο στα συγκεκριμένα λόγια της μητέρας της Γαρυφαλλιάς. Παράλληλα, ο πληθυντικός αριθμός που χρησιμοποιείται “τα παιδιά μας” και συνεκδοχικά > εμείς οι μητέρες τους θα μπορούσε ενδοκειμενικά (intertextuality) να παραπέμπει στο “η μητέρα του Φύσσα είναι μητέρα όλων μας”, “είμαστε όλοι παιδιά σου”, “δεν έχεις μόνο έναν γιο” και αντίστοιχα “Η Ελένη είναι παιδί όλων μας”.

Tool #24: Social Languages Tool

For any communication, ask how it uses words and grammatical structures (types of phrases, clauses, and sentences) to signal and enact a given social language. The communication may mix two or more social languages or switch between two or more. In turn, a social language may be composed of words or phrases from more than one language (e.g., it may mix English and Spanish).

Για κάθε επικοινωνία, αναρωτηθείτε πώς χρησιμοποιεί λέξεις και γραμματικές δομές (είδη φράσεων, και προτάσεων) για να σηματοδοτήσει και να ενεργοποιήσει μια συγκεκριμένη κοινωνική γλώσσα. Η επικοινωνία μπορεί να αναμειγνύει δύο ή περισσότερες κοινωνικές γλώσσες ή να εναλλάσσεται μεταξύ δύο ή περισσότερων. Με τη σειρά της, μια κοινωνική γλώσσα μπορεί να αποτελείται από λέξεις ή φράσεις από περισσότερες από μία γλώσσες (π.χ. μπορεί να αναμειγνύει τα αγγλικά και τα ισπανικά).

Αποσπάσματα από το βιβλίο του Gee που μπορεί να βοηθήσουν

“Social languages” (many linguists use the term “register” in a somewhat similar way).

To understand what a speaker says, a listener needs to know who is speaking. But it is not enough to know, for example, that Mary Smith is the speaker. I need to know what identity Mary is speaking out of. Is she speaking to me as a teacher, a feminist, a friend, a colleague, an avid bird watcher, a political liberal, or a great many other possible identities or roles?

I will define social languages as styles or varieties of a language (or a mixture of languages) that enact and are associated with a particular social identity [...] Social languages are what we learn and what we speak. Here are some examples of social languages: the language of medicine, literature, street gangs, sociology, law, rap, or informal dinner-time talk among friends [...] To know any specific social language is to know how its characteristic lexical and grammatical resources are combined to enact specific socially-situated identities (that is, being, at a given time and place, a lawyer, a gang member, a politician, a literary humanist, a bench chemist, a radical feminist, an everyday person, or whatever). To know a particular social language is either to be able to “do” a particular identity or to be able to recognize such an identity, when we do not want to or cannot actively participate.

Dialects can be seen as social languages as well.

Many social languages have no names and names need not be used by people overtly.

Each social language has its own distinctive grammar. However, two different sorts of grammars are important to social languages, only one of which we ever think to study formally in school. One grammar is the traditional set of units like nouns, verbs, inflections, phrases and clauses. These are real enough, though quite inadequately described in traditional school grammars. Let’s call this “grammar 1.”

The other—less studied, but more important—grammar is the “rules” by which grammatical units like nouns and verbs, phrases and clauses, are used to create *patterns* which signal or “index” characteristic social identities and social activities. That is, we speakers and writers design our oral or written utterances to have patterns in them in virtue of which interpreters can attribute situated identities and specific activities to us and our utterances. We will call this “grammar 2.”

verbs naming dynamic processes (e.g., “grow” and “vary”) are often turned into nouns naming abstract things (e.g., “growth” and “variation”).

You have to know that in this form of language emotive markers like “sure” are not used.

Βήματα

- Υπογραμμίζω/ επιλέγω τις λέξεις που χρησιμοποιεί η ομιλήτρια και οι οποίες θεωρώ ότι χαρακτηρίζουν την κοινωνική γλώσσα/γλώσσες που χρησιμοποιεί [Επίσημη γλώσσα, γλώσσα των νέων, αργκό, διάλεκτοι, γλώσσα επαγγελματική, κ.ά. όπως περιγράφονται στο απόσπασμα]
- Τις περιγράφω, από που αντλούνται; τι σημαίνουν τοποθετημένες στο συγκεκριμένο συγκεκριμένο;
- Στη συνέχεια καταλήγω σε ποια/ποιες ταυτότητες θέλει να εμφανίσει η ομιλήτρια.

Tool #24: Social Languages Tool

1. Αυτή η δικαίωση δεν είναι μόνο για τα δικά μας παιδιά, είναι για όλα τα παιδιά.
 2. Οπότε αυτή η δικαίωση αφορά όλους μας.
 3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό.
 4. Υπάρχει αναβρασμός στην κοινωνία μας και αυτό δημιουργεί βίαιες συμπεριφορές από τον κόσμο"
 5. Τα ισόβια να είναι ισόβια.
 6. Γιατί να έχει το δικαίωμα και να μιλάμε συνεχώς για τα δικαιώματα των δολοφόνων και να μην μιλάμε για το δικό μας δικαίωμα να μην αντικρίσουμε ξανά αυτόν τον άνθρωπο; Θέλετε να μου πείτε ότι αυτός ο άνθρωπος που έκανε έναν φόνο με τα χέρια του, που τα χέρια του είναι όπλα, επειδή του χάλασε η φάση, όταν θα ξαναβγεί έξω δεν θα του ξαναχαλάσει η φάση;
 7. Ζούμε στην Ελλάδα και μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Για ποιο σωφρονιστικό σύστημα μιλάμε;
 8. Τα παιδιά μας δεν επιστρέφουν όμως η δικαίωση πρέπει να είναι δικαίωση για τα παιδιά μας και την ελληνική κοινωνία. Είναι θέμα που αφορά όλη την κοινωνία όχι μόνο την οικογένεια της Γαρυφαλλιάς
- Με μαύρο > επίσημη γλώσσα που αντλεί από τον δικανικό λόγο αλλά χρησιμοποιείται εδώ από μια μη νομικό.
- Με ροζ > γλώσσα που παραπέμπει σε ακτιβιστικό λόγο. Η χρήση του πληθυντικού υποδηλώνει μια προσπάθεια συσπείρωσης, συνένωσης, μια προσπάθεια δημιουργίας μιας ομάδας με την οποία θα καταφέρουμε κάτι όλοι μαζί.

7. Ζούμε στην Ελλάδα και μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Για ποιο σωφρονιστικό σύστημα μιλάμε;

Εκτός από τον πληθυντικό αριθμό που θέλει να δείξει ότι πρόκειται για κάτι που μας αφορά όλους/όλες, έχουμε και τον προτρεπτικό μόριο που προκρίνει μια πράξη

Tool #25: The Intertextuality Tool

For any communication, ask how words and grammatical structures (e.g., direct or indirect quotation) are used to quote, refer to, or allude to other "texts" (that is, what others have said or written) or other styles of language (social languages).

Για κάθε επικοινωνία, αναρωτηθείτε πώς οι λέξεις και οι γραμματικές δομές (π.χ. άμεση ή έμμεση παράθεση) χρησιμοποιούνται για να παραθέσουν, να αναφερθούν ή να υπαινιχθούν άλλα "κείμενα" (δηλαδή τι έχουν πει ή γράψει άλλοι) ή άλλα γλωσσικά στυλ (κοινωνικές γλώσσες).

Αποσπάσματα από το βιβλίο του Gee που μπορεί να βοηθήσουν

When one text (in this sense) quotes, refers to, or alludes to another text (that is, what someone else has said or written), we will call this "intertextuality." We can expand this to cover references or allusions to media (television, film, video games, etc.), treating these as "texts" too.

Another type of intertextuality occurs when a text written in one style (in one social language associated with one identity) incorporates a style of language (a social language) associated with a different identity.

Finally, one text can refer or allude to another text or style of language (social language) by using or mimicking the grammar or phrasing, but not necessarily the words, of another text or style of language.

Η αναζήτησή της δικαιοσύνης αναφέρεται και στους λόγους άλλων μητέρων/ στενών συγγενών των θυμάτων. Σε πολλούς από αυτούς τους λόγους βρίσκουμε και το ότι αυτή η δικαιοσύνη αφορά όλες τις γυναίκες (θύματα και εν δυνάμει θύματα), όλα τα παιδιά. Επομένως αυτά τα λόγια -χωρίς απαραίτητα να είναι λόγια copy paste, μας θυμίζουν λόγια και άλλων μητέρων. Η χρήση παρόμοιων εκφράσεων με τις άλλες μητέρες θα μπορούσε να αναδείξει τη συλλογική διάθεση των λόγων των μητέρων για δικαίωση. Σημείωση: Μόλις γίνει η ανάλυση όλων των κειμένων θα μπορούσαμε εδώ να συμπληρώσουμε και λόγους (φράσεις, λέξεις) από άλλες μητέρες.
Το αίτημα για τα ισόβια προσπαθεί να ενισχύσει η μητέρα της Γαρυφαλλιάς αναφέροντας τα πρώτα λόγια του κατηγορούμενου προς τους αστυνομικούς “γιατί χάλασε η φάση” (intertextuality). Αιτιολογεί την ανάγκη για άμεση δικαίωση > ένα ακόμη στοιχείο που δείχνει ότι η δικαίωση που ζητούν πρέπει να είναι άμεση > γιατί αλλιώς κινδυνεύει να βγει έξω και να του ξαναχαλάσει η φάση.

Tool #26: Figured World Tool [είναι κοντά στο Filling In Tool]

For any communication, ask what typical stories or figured worlds the words and phrases of the communication are assuming and inviting listeners to assume. What participants, activities, ways of interacting, forms of language, people, objects, environments, and institutions, as well as values, are in these figured worlds?

Για κάθε επικοινωνία, αναρωτηθείτε ποιες τυπικές ιστορίες ή φανταστικούς κόσμους υποθέτουν οι λέξεις και οι φράσεις της επικοινωνίας και καλούν τους ακροατές να υποθέσουν. Ποιοι συμμετέχοντες, δραστηριότητες, τρόποι αλληλεπίδρασης, μορφές γλώσσας, άνθρωποι, αντικείμενα, περιβάλλοντα και θεσμοί, καθώς και αξίες, υπάρχουν σε αυτούς τους εικονιζόμενους κόσμους;

Αποσπάσματα από το βιβλίο του Gee που μπορεί να βοηθήσουν

It is typical in our world that men marry women.

These typical stories have been given many different names. They have been called “folk theories,” “frames,” “scenarios,” “scripts,” “mental models,” “cultural models,” “social models,” “discourse models,” and “**figured worlds**” (and each of these terms has its own nuances). Such typical stories are stored in our heads (but we will see in a moment that they are not always only in our heads) in the form of images, metaphors, and narratives.

We will use the term “figured world” here for these typical stories. The term “figured world” has been defined in Dorothy Holland’s influential 1998 book, written with several colleagues, *Identity and agency in cultural worlds*, as follows:

A socially and culturally constructed realm of interpretation in which particular characters and actors are recognized, significance is assigned to certain acts, and particular outcomes are valued over others. Each is a simplified world populated by a set of agents who engage in a limited range of meaningful acts or changes of state as moved by a specific set of forces. (p. 52)

A figured world is a picture of a simplified world that captures what is taken to be typical or normal. What is taken to be typical or normal, as we have said, varies by context and by people’s social and cultural group (as we saw in the example of acting out two-year-olds above).

It is clear that this tool is related to the Filling In Tool, since assumptions about shared figured worlds is a part of context and what speakers assume listeners will be able to fill in:

Figured worlds are “theories” or models or pictures that people hold about how things work in the

world when they are “typical” or “normal.”

3. Ζούμε σε μία κοινωνία όπου βλέπει ατιμωρησία, βλέπει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη, οπότε πρέπει λίγο να το ισορροπήσουμε αυτό.
13. Μαζεύουμε τις δυνάμεις μας για να μπορέσουμε να σταθούμε απέναντι και ναδικαιώσουμε τη Γαρυφαλλιά μας
18. Θέλω να γυρίσει το παιδί μου πίσω. Γίνεται; Δεν γίνεται.

Με βάση την έννοια των *figured worlds* ο ρόλος της μητέρας δεν είναι αυτός που ζητάει δικαιοσύνη, που βρίσκεται έξω από τις αίθουσες των δικαστηρίων, που προσπαθεί να αναγνώσει τον ποινικό κώδικα, να καταλάβει τις νομικές διαδικασίες, και να προσπαθήσει μέσα από τον κοινό αγώνα με τις υπόλοιπες μητέρες να διεκδικήσουν δικαίωση για τις κόρες τους. Επομένως εδώ βλέπουμε μια συνθήκη που βρίσκεται σε αντίθεση με τη νόρμα. Στο πλαίσιο των *figured worlds* η μητέρα βρίσκεται στο σπίτι, στη δουλειά της, με τις κοινωνικές συναναστροφές της ακολουθώντας μια καθημερινότητα, και όχι έξω από τα δικαστήρια, μπροστά από πανό και τηλεοπτικές κάμερες/εφημερίδες. Η μητέρα μιλά στην οικογένεια, στους συγγενείς, στη γειτονιά για τα παιδιά της και όχι σε δημοσιογράφους. Κοινό σημείο αναφοράς είναι η φροντίδα προς τα παιδιά της που σε όλους τους χώρους και τις συνθήκες αποδίδεται στον ρόλο της μητέρας.

4. Τα ισόβια να είναι ισόβια.

Στην Ελλάδα είναι γνωστό ότι στην πλειονότητα των περιπτώσεων τα ισόβια δεν είναι ισόβια. Το ποινικό σύστημα δίνει την ευκαιρία μείωσης της ποινής υπό προϋποθέσεις μέσα από ειδικές διατάξεις. Σε αυτό το πλαίσιο έχει διαμορφωθεί και το αφήγημα ότι τα ισόβια δεν είναι ισόβια.

Tool #27: The Big D Discourse Tool

For any communication, ask how the person is using language, as well as ways of acting, interacting, believing, valuing, dressing, and using various objects, tools, and technologies in certain sorts of environments to enact a specific socially recognizable identity and engage in one or more socially recognizable activities. Even if all you have for data is language, ask what Discourse is this language part of, that is, what kind of person (what identity) is this speaker or writer seeking to enact or get recognized. What sorts of actions, interactions, values, beliefs, and objects, tools, technologies, and environments are associated with this sort of language within a particular Discourse?

Για οποιαδήποτε επικοινωνία, αναρωτηθείτε πώς το άτομο χρησιμοποιεί τη γλώσσα, καθώς και τρόπους δράσης, αλληλεπίδρασης, πίστης, εκτίμησης, ένδυσης και χρήσης διαφόρων αντικειμένων, εργαλείων και τεχνολογιών σε συγκεκριμένα είδη περιβαλλόντων για να ενεργοποιήσει μια συγκεκριμένη κοινωνικά αναγνωρίσιμη ταυτότητα και να συμμετάσχει σε μια ή περισσότερες κοινωνικά αναγνωρίσιμες δραστηριότητες. Ακόμα και αν το μόνο που έχετε για δεδομένα είναι η γλώσσα, ρωτήστε σε ποιον λόγο ανήκει αυτή η γλώσσα, δηλαδή τι είδους πρόσωπο (ποια ταυτότητα) επιδιώκει αυτός ο ομιλητής ή ο συγγραφέας να ενεργοποιήσει ή να αναγνωριστεί. Τι είδους ενέργειες, αλληλεπιδράσεις, αξίες, πεποιθήσεις και αντικείμενα, εργαλεία, τεχνολογίες και περιβάλλοντα συνδέονται με αυτό το είδος γλώσσας εντός ενός συγκεκριμένου λόγου;

Αποσπάσματα από το βιβλίο του Gee που μπορεί να βοηθήσουν

People talk and act not just as individuals, **but as members of various sorts of social and cultural groups.** [...] We understand each other because we share conventions about how to use and interpret language. We can most certainly innovate within these conventions—**create new words, give new situated meanings to words, find new ways of saying things—but these innovations must be shared with others in order to be understood and to survive.** [...] The social groups with which we share conventions about how to use and interpret language are many and varied. These groups include cultures; ethnic groups; **professions** like doctors, lawyers, teachers, and carpenters; academic disciplines; interest-driven groups like bird watchers and video gamers; and organizations like street gangs, the military, and sports teams. **There are yet many**

other sorts of social groups. Each of them has distinctive ways with words associated with distinctive identities and activities.

I will use the term “**Discourse**” with a capital “**D**” (so-called “big D Discourses”). **I use this term because such groups continue through time—for the most part, they were here before we arrived on earth and will be here after we leave—and we can see them as communicating (discoursing) with each other through time and history, using us as their temporary mouthpieces.**

We introduced the term “social language” earlier for distinctive styles or varieties of language with which people enact specific socially recognizable identities and actions or activities. Social languages allow people to speak as certain types of African-Americans, Anglo-Americans, doctors, soldiers, gamers, mathematicians, gang members, bird watchers, politicians, or any of a great many other things. **However, when we enact an identity in the world, we do not just use language all by itself to do this. We use language, but we also use distinctive ways of acting, interacting with others, believing, valuing, dressing, and using various sorts of objects and tools in various sorts of distinctive environments.**

Παράδειγμα > If you want to show me you are a basketball player you cannot just talk the talk, you have to walk the walk and do that with a basketball on a basketball court in front of other people. If you want to get recognized as a devout Catholic, you cannot just talk the “right” way about the “right” things, you also have to engage in certain actions (like going to Mass) with the “right” people (e.g., priests) in the “right” places (e.g., church) and you have to display the “right” sorts of beliefs (e.g., about the virgin birth of Christ from his mother Mary) and values (e.g., deference to the Pope).

A Discourse with a capital “D” (I will use “discourse” with a little “d” just to mean “language in use” or stretches of oral or written language) **is composed of distinctive ways of speaking/listening and often, too, distinctive ways writing/reading. These distinctive ways of speaking/listening and/or reading/ writing are coupled with distinctive ways of acting, interacting, valuing, feeling, dressing, thinking, and believing.**

All this is in the service of enacting **specific socially recognizable identities**. These identities might be things like being—doing a Los Angeles Latino street-gang member, a Los Angeles policeman, a field biologist, a first-grade student in a specific classroom and school, a “SPED” student, a certain type of doctor, lawyer, teacher, African-American, Mexican-American, worker in a “quality control” workplace, man, woman, boyfriend, girlfriend, or regular at the local bar, etc., through a nearly endless list.

The whole point of taking about Discourses is to focus on the fact that when people mean things to each other, there is always more than language at stake. **To mean anything to someone else (or even to myself) I have to communicate *who* I am (in the sense of what socially-situated identity am I taking on here and now). I also have to communicate *what* I am doing in terms of what socially-situated activity I am seeking to carry out, since Discourses (being and doing kinds of people) exist in part to allow people to carry out certain distinctive activities** (e.g., arresting people for a policeman, taking communion for a Catholic, getting an “A” for a good student).

Being in a Discourse is being able to engage in a particular sort of “dance” with words, deeds, values, feelings, other people, objects, tools, technologies, places and times so as to get recognized as a distinctive sort of *who* doing a distinctive sort of *what*. Being able to understand a Discourse is being able to recognize such “dances.” Discourses are not units or tight boxes with neat boundaries. Rather they are *ways of recognizing and being recognized* as certain sorts of *whos* doing certain sorts of *whats*.

While there is an endless array of Discourses in the world, nearly all human beings, except under extraordinary conditions, acquire an initial Discourse within whatever constitutes their primary socializing unit early in life. **Early in life, we all learn a culturally distinctive way of being an “everyday person” as a member of our family and community. We can call this our “primary Discourse.”** Our primary Discourse gives us our initial and often enduring sense of self and sets the foundations of our culturally specific vernacular language (our “everyday language”), the language in which we speak and act as “everyday” (non-specialized) people

As a person grows up, lots of interesting things can happen to his or her primary Discourse. **Primary Discourses can change, hybridize with other Discourses, and they can even die.** In any case, for the vast majority of us, our primary Discourse, through all its transformations, serves us throughout life as what I will call our “life world Discourse.” Our life world Discourse is the way that we use language, feel and think, act and interact, and so forth, in order to be an “everyday” (non-specialized) person. In our pluralistic world there is much adjustment and negotiation as people seek to meet in the terrain of the life world, given that life worlds are culturally distinctive (that is, different groups of people have different ways of being—doing

“everyday people”).

All the Discourses we acquire later in life, beyond our primary Discourse, we acquire within a more “public sphere” than our initial socializing group. We can call these “secondary Discourses.” They are acquired within institutions that are part and parcel of wider communities, whether these be religious groups, community organizations, schools, businesses, or governments.

As we are being socialized early in life, secondary Discourses very often play an interesting role.

We can now introduce our last theoretical tool, the Big “D” Discourse Tool. Keep in mind that Discourses can mix or be ambiguous.

Discourses take us beyond language. In order to study them we have to research both language and people’s actions, interactions, values, beliefs, and uses of objects, tools, and environments within social or institutional settings.

We can analyze communications in terms of the Discourses they express (what identity the speaker is trying to get recognized) or in terms of how they talk about and imply things about Discourses and how Discourses inter-relate in the world.

Θα μπορούσαμε επίσης να αναρωτηθούμε για το εξής:

How is this emerging Discourse changing language, giving rise to what might be aspects of a new social language?

Βήματα

- Επιλέγουμε το απόσπασμα που θα αναλύσουμε. Υπογραμμίζουμε τις λέξεις/φράσεις/γραμματικές δομές που παραπέμπουν σε Λόγο (με Λ) που μας είναι γνωστός.
- Στη συνέχεια ενισχύουμε τις υπογραμμισμένες φράσεις παρατηρώντας και σημειώνοντας όλες τις άλλες κινήσεις της ομιλήτριας, τους τρόπους που αλληλεπιδρά με άλλους, που δρα, που χρησιμοποιεί κάποια αντικείμενα, τις αξίες της, το περιβάλλον -που σχετίζονται με τον Λόγο που αναλύουμε (τα παραπάνω μπορούμε να τα αντλήσουμε είτε από το βίντεο εάν τα λόγια που αναλύονται εκφέρονται μέσα από εικόνα είτε από βίντεο που μπορεί να έχουμε δει με την ομιλήτρια. Για παράδειγμα έχουμε εικόνες για τη μητέρα της Γαρυφαλλιάς από βίντεο που έχουμε δει στην τηλεόραση).
- Παράλληλα μπορούμε να συσχετίσουμε πληροφορίες που μπορεί να σημειώσαμε αναλύοντας με φίλτρο τα προηγούμενα tools.
- Συνεχίζουμε με τον ίδιο τρόπο με τα υπόλοιπα αποσπάσματα.

Tool #27: The Big D Discourse Tool

Η μητέρα της Γαρυφαλλιάς χρησιμοποιεί στοιχεία από τον Λόγο της ως μητέρα ενός παιδιού κυρίως στο τέλος όσων αναφέρει

Επίσης χρησιμοποιεί στοιχεία από τον νομικό Λόγο, των Λόγο περί δικαιωμάτων

Καθώς και από τον Λόγο των ακτιβιστικών ομάδων.

Όλα αυτά δεν γίνονται ξεχωριστά αλλά συνδυάζονται μεταξύ τους και δημιουργούν έναν κατά τη γνώμη μας νέο Λόγο περί δικαιοσύνης, των μητέρων, των συγγενών οι οποίοι όμως δεν είναι αόρατοι αλλά έχουν σημαντικό ρόλο στη διεκδίκηση των δικαιωμάτων των παιδιών τους. Είναι αυτοί με τους οποίους συμπορεύονται οι δικηγόροι, οι αλληλέγγυοι, κτλ και όχι το αντίστροφο.

Ο (νέος) Λόγος τους συνοδεύεται παράλληλα από την παρουσία τους μέσα στις δικαστικές αίθουσες αλλά και από την παρουσία τους έξω από αυτές.

[Σημείωση: Σε άλλα κείμενα / εικόνες που έχουμε βλέπουμε για παράδειγμα τη μητέρα της Ελένης να φωνάζει συνθήματα μαζί με τους ανθρώπους που έχουν μαζευτεί έξω από το δικαστήριο για να την υποστηρίξουν]

Tool #28: The Big C Conversation Tool

For any communication, ask what issues, sides, debates, and claims the communication assumes hearers or readers know or what issues, sides, debates, and claims they need to know to understand the communication in terms of wider historical and social issues and debates. Can the communication be seen as carrying out a historical or widely known debate or discussion between or among Discourses? Which Discourses?

Για κάθε επικοινωνία, αναρωτηθείτε ποια θέματα, πλευρές, συζητήσεις και ισχυρισμούς προϋποθέτει ότι οι ακροατές ή οι αναγνώστες γνωρίζουν ή ποια θέματα, πλευρές, συζητήσεις και ισχυρισμούς πρέπει να γνωρίζουν για να κατανοήσουν την επικοινωνία από την άποψη ευρύτερων ιστορικών και κοινωνικών θεμάτων και συζητήσεων. Μπορεί η επικοινωνία (τα λόγια) να θεωρηθεί ότι διεξάγει μια ιστορική ή ευρέως γνωστή συζήτηση ή αντιπαράθεση ή μεταξύ των Λόγων; Ποιοι Λόγοι;

Αποσπάσματα από το βιβλίο του Gee που μπορεί να βοηθήσουν

Big D Discourses—socially recognizable ways of being different kinds of people—often existed before we were born and will go on existing long after we die. Discourses are partly defined in terms of their relationships of allegiance and opposition to each other. It is as if they use us humans (for our time on earth) to talk to, with, and against each other. Historically, Jews, Muslims, Catholics, and Protestants; capitalists, socialists, Marxists, and anarchists; different races, ethnic groups, nations, and cultures, and even the fans of competing sports teams, television shows, or video games have defined themselves in relations to each other.

Σκεφτόμαστε εάν τα λόγια που αναλύονται αναφέρονται σε κάποιο δημόσιο θέμα (π.χ. το κάπνισμα, τα δικαιώματα, κτλ) Στον δημόσιο λόγο όταν μιλάμε για κάποιο γνωστό δημόσιο θέμα γνωρίζουμε καλά ποιες είναι οι δυο πλευρές/ εάν χωρίζονται οι απόψεις, σίγουρα όταν κάποιος μιλάει έχει στο μυαλό του και τι έχει ακούσει από τον δημόσιο διάλογο.

I will call such public debates, arguments, motifs, issues, or themes “Conversations” with a capital “C,” speaking metaphorically as if the various sides in debates around issues like abortion or smoking were engaged in one grand conversation (or debate or argument, whatever we want to call it). Of course, this big Conversation is composed of myriad of interactional events taking place among specific people at specific times and places and within specific institutions.

Furthermore, within this Conversation, an object like a cigarette or an institution like a tobacco company, or an act like the act of smoking itself, take on meanings—symbolic values—within the Conversation, but dichotomous meanings. Smoking can be seen as an addiction, an expression of freedom, or a lack of caring about others. The point is that those familiar with the Smoking Conversation and the other Conversations it engages with, know the possible meanings of cigarettes, tobacco companies, and smoking. The themes and values that enter into Conversations circulate in a multitude of texts and media. They are the products of historical disputes between and among different Discourses.

People are often unaware of specific historical clashes among Discourses (e.g., the Reformation, the history of creationism, the changing nature of feminist Discourses). Often they are only aware of the residue of issue, debates, claims, and clashes that make up Big C Conversations. Historical interactions of Discourses leads to certain debates (“Conversations”), (for example, debates over smoking, race, evolution, global warming, and “nature” of men and women, males, females, and gays) being known widely by people in a society or social group, even by people who are not themselves members of those Discourses or even aware of their histories.

Big C Conversations—the topics, issues, sides, and debates that have become widely known in society at large or among large groups of people as they have enacted their Discourses (multiple identities) through history in talk, texts, and media—

Βήματα

- Βρίσκουμε/ σκεφτόμαστε τις συζητήσεις που υπάρχουν γύρω από αυτά τα θέματα που μας απασχολούν στην ανάλυση και συνδέονται άμεσα/έμμεσα με τα λόγια που αναλύουμε. Αυτές οι Συζητήσεις γίνονται κυρίως ανοιχτά (γι' αυτό έχουμε πρόσβαση) στον δημόσιο χώρο. Μπορεί να έχουν μια ιστορική διαδρομή ή μπορεί να ξεκινούν τα τελευταία χρόνια.
- Τις καταγράφουμε προσπαθώντας, μέσα από την ανάλυση, να τις συνδέσουμε με την έρευνά μας

Tool #28: The Big C Conversation Tool
Οι αγώνες για τα δικαιώματα των γυναικών μπορούν να αποτελέσουν μια σημαντική Συζήτηση που θα ήταν καλό να ληφθεί υπόψη στην ανάλυση μας
Οι αγώνες για τα δικαιώματα των κρατουμένων καθώς και η δημόσια συζήτηση για το σύστημα σωφρονισμού είναι επίσης εξαιρετικά σημαντική για την ανάλυση μας.
Πόσοι και ποιοι λόγοι υπάρχουν για τη διαφορετική ποινή που μπορεί να έχει κάποιος επειδή σκότωσε μια γυναίκα (ο όρος γυναικοκτονία) Είναι μια συζήτηση που έχει τώρα ξεκινήσει. Επομένως μέσα στην έννοια της δικαίωσης μπλέκεται και αυτή η πτυχή > τα ισόβια να είναι ισόβια, ή η ποινή να είναι αυστηρή επειδή ακριβώς πρόκειται για δολοφονία μιας γυναίκας επειδή είναι γυναίκα.
Το δικαστήριο. Στην περίπτωση της Γαρυφαλλιάς και στα συγκεκριμένα λόγια της μητέρας βρισκόμαστε μια ημέρα πριν την έναρξη της δίκης στο πρωτοδικείο. Οφείλουμε εδώ να προσθέσουμε και άλλη μια πτυχή στη συζήτηση: το μέρος διεξαγωγής της δίκης: η Σύρος λόγω του τόπου που έγινε η δολοφονία. Εδώ μπορούμε να παραθέσουμε λόγια της μητέρας -αλλά και του δικηγόρου- που επιχειρηματολογούν γιατί θεωρούν ότι η δίκη θα ήταν καλύτερο (μέρος της δικαίωσης) να γίνει στην Αθήνα.
Σημείωση: Το δικαστήριο ως χώρος αποτελεί επίσης ένα σημαντικό σημείο για την ανάλυση. Εδώ θα μπορούσαμε να εστιάσουμε αρχικά σε όσα λέγονται (από τους γονείς) στην εκδίκαση της υπόθεσης στο πρωτοδικείο και σε όσα λέγονται (από τους γονείς) στην εκδίκαση της υπόθεσης στο εφετείο. Επίσης, μπορούμε να εστιάσουμε σε άλλες δυο πτυχές α)τον χώρο έξω από το δικαστήριο, και β)τον χώρο εντός του δικαστηρίου. Και στις δυο περιπτώσεις μας ενδιαφέρει να δούμε τα λόγια των γονιών.